

(1)

२३

(॥ श्रीः ॥)

॥ शिवधर्मोत्तरम् ॥

शिवमस्तु सर्वजगतां परहितनिरताभवनंतुभूतजनाः।

दोषाः प्रयान्तु शान्तिं सर्वत्र सुखी भवन्तु सकललोकाः॥ १

ज्ञानशक्तिधरं शान्तं कुमारं शाङ्खशतमजम् ।

देवारिसूदनं रेणुदमगस्त्यः परिपृच्छति । २

भगवन्दर्शनान्तु मन्थजस्थापि सद्गतिः ।

सप्तजन्मनि विप्रश्च स्वर्गाद्गृहः प्रजायते । ३

तेनापि नाथ भूतानां सर्वेषामनुकंपकः ।

आतस्संक्षेपतो धर्मं ब्रूहि सर्वहितं मम । ४

धर्मा बहुविधा देव्या देवेन कथिताः किल ।

तेन श्रुता त्वया सर्वे पृच्छामि त्वामहं ततः । ५

किं प्रधानाश्चिन्ते धर्माश्चिवनाकां च कीदृशम् ।

*शिवः लिङ्गे चितः केन विधिना संप्रसीदति विद्यादानं च सर्वेषां दानानामुत्तमं किल । ६

तच्च श्रुतं द्विजेन्द्राणां नान्येषां समुदाहृतम् ।

तत्पुण्यं सर्ववर्णानां जायते केन कर्मणा । ७

ज्ञेयं कतिविधं तच्च विद्यादानमनुत्तमम् ।

कानि कृत्वैव कर्माणि गृहिणाः स्वर्गताः पुनः । ८

मनुष्यलोके संभूता योगं विन्दन्ति शाङ्करम् ।

कर्म यज्ञस्तपो यज्ञः स्वाध्यायो ध्याननिर्वृतिः । 9

ज्ञानयज्ञश्च पञ्चैते महायज्ञाः प्रकीर्तिताः ।

एषां च पञ्चयज्ञानां मुक्तमः कतमः स्मृतः । 10

एतद्यज्ञरतानां च प्रदाने कीदृशं फलम् ।

धर्माधर्मप्रभेदाश्च कियन्तः परि कीर्तिताः । 11

तत्साधनानि कतिधा गतयश्च तदात्मकाः ।

स्वर्गानारकिणां पुंसां मायतानां पुनः क्षितौ । 12

कानि चिन्हानि जायन्ते भुक्ते शेषेण कर्मणा ।

3a
(1a)

संसारसागराद्धोराद्धर्मधर्मोर्मिसंकुलात् । 13

गर्भादिदुःस्वप्नेना^{द्वा} मृत्युते देहिनः कथम् ।

इति संशयोदितस्सकन्दस्सं प्रश्ना^{र्था} नृभारवैकः । 14

प्रत्युवाच महासेनः प्रणिपत्य महेश्वरम् ।

स्वर्गापवर्गफलदं नरकारिवतारणम् । 15

शिवधर्मोत्तरं नाम शास्त्रमीश्वरभाषितम् ।

श्रीस्कन्दोवाच —

श्रद्धापूर्णा सर्वधर्मा श्रद्धामध्यान्तसंस्थिताः । 16

श्रद्धानिष्ठाप्रतिष्ठाश्च धर्मश्च श्रद्धैवकीर्तिताः ।

श्रुतिमात्रर^{साः}सूक्ष्माः प्रधानकुरुष्वेश्वराः । 17

श्रद्धामात्रेण गृह्यन्ते नरकेणा^(वृद्ध) चक्षुषा ।

कायकेशैर्न बहुभिः नचैवा^{र्था} निराशिभिः । 18

धर्मस्सं प्राप्यते सूक्ष्मः श्रद्धाहीनस्सुरेऽपि ।

श्रद्धाधर्मं परं सूक्ष्मं श्रद्धादानं द्रुतं तपः । 19

श्रद्धा स्वर्गश्च मोक्षाश्च श्रद्धा सर्वमिदं जगत्
सर्वस्वं जीवितं चापि दद्यादश्रद्धया यदि । 20

न प्राप्नु^{यात्} ~~क~~ फलं किंपितश्रद्धाधानं ततो भवेत्
एवं श्रद्धामयास्सर्वे शिवधर्माः प्रकीर्तिताः । 21

शिवश्च श्रद्धया ^ज ~~क्ष~~म्यः पूज्यो द्येयश्च श्रद्धया
x आकासिद्धमसंदिग्धं वाक्यमेतच्छिवात्मकम् । 22

नानाभिधेयुतं दिव्यं लोकचिन्तानुरञ्जनम्
स्मृतिश्रितार्थगंभीरं वाक्यं गाणेऽनुरं स्मृतम् । 23

मन्त्रं सुखमुरवोच्चार्य मन्त्रोपायप्रसा^{ना}द्विकम्
प्राहेन्नमश्शिवायेति स^{र्व}स्सर्वदेहिनाम् । 24

74
स जं सर्वं ^{र्थ} मन्त्रमाद्यं षडङ्कारम्
अतिसूक्ष्मं महा^{र्ष}य ज्ञेयं तद्दृष्ट्वा जैवत । 25

हेनो गुणत्रयातीतः सर्वज्ञस्सर्वकृत्प्रभुः
ओमित्येकाक्षरे मन्त्रे स्थितस्सर्वगतश्शिवः । 26

ईशानाद्याः सूक्ष्माणि ब्रह्मण्येकाक्षराणि तु
मन्त्रे नमश्शिवायेति संस्थितानि यथाक्रमम् । 27

मन्त्रे षडङ्कारे सूक्ष्मः पञ्चब्रह्मतनुश्शिवः
वाच्यवान्यक्रमेण स्थितस्साक्षात्स्वभावतः । 28

वान्त्यश्चिबो प्रमेये त्वान्मन्त्रस्तदायकस्मृतः ।

वान्त्यवान्त्यकानो यमनादिसंस्थितस्तथोः । 29

यथानादिः प्रवृत्तोर्यं घोरसंसारसागरः ।

श्चिवोपि हि यथानादिः संसारान्मोचकस्मृतः । 30

व्याधीनां शेषजं यच्च प्रतिपक्षाः स्वभावतः ।

तच्च तसंसारदोषाणां प्रतिपक्षाश्चिवस्मृतः । 31

असत्यास्मिन् जगन्नाथे तमोभूतमिदं भवेत् ।

आदित्येन निहीनं हि निशलोक्तं जगद्यथा । 32

तस्मादनादिसर्वज्ञः परिपूर्णस्वभावतः ।

मूर्तिहेतुश्चिवस्सिद्धः सर्वज्ञो ज्ञानभासकः । 33

तस्याभिधानमन्त्रो यमभिधेयश्च संस्मृतः ।

अभिधानाभिधेयत्वान्मन्त्रा सिद्धः परश्चिवः । 34

वेदे शिवागमे चैव कुत्रयत्र षडक्षरः ।

मन्त्रस्तिथे तस्सदा मुख्यो लोके पञ्चाक्षरस्मृतः । 35

किं तस्य बहुभिर्मन्त्रैश्च सत्रैर्वा बहु विस्तरैः ।

यस्योन्नमश्चिवायेति मन्त्रोयं हृदि संस्थितम् । 36

तनाधीतं श्रुतं तेन तेन सर्वमधिष्ठितम् ।

येनोन्नमश्चिवायेति मन्त्राश्चास्तिथिरीकृतः । 37

श्चिवज्ञानानि यावन्ति विधास्थानानि यानि च ।

षडक्षरस्य सूत्रस्य तानि श्राव्यं समासतः । 38

- एतावद्धि शिवं ज्ञानं एतस्मात्परमं पदम् ।
 यदोन्नम श्चिवायेति शिवनाम्नं षडक्षरम् । 39
 विधिवाक्यमिदं शैवं सार्धं ^{र्थं वा} चिदं शिवात्मकम् ।
 लोकांशुग्रहकर्ता यः स मृणार्थं कथं वदेत् । 40
 सर्वज्ञः परिपूर्णस्तु दन्यथा केन हेतुना
 ब्रूयाद्वाक्यं शिवश्चान्तस्सर्वदोषनिवर्जितः । 41
 यद्यथावतिष्ठितं वस्तु गुणदोषस्वभावतः
 यद्यत्फलं च पुण्यं च सर्वज्ञश्च तथा वदेत् । 42
 रागद्वेषादिभिर्दोषैः ग्रस्तत्वादन्तं वदेत्
 तेजेश्वरे न विद्यन्ते ब्रूयात्सकथमन्यथा । 43
 अमृततादोषदोषेण सर्वज्ञे न शिवेन ये
 प्रणीतममलं वाक्यं तत्प्रमाणं न संशयः । 44
 तस्मादीश्वरवाक्यानि श्रद्धेयानि निपाश्रिता
 यथार्थं पुण्यपापेषु तदशब्दो ब्रजत्यर्थः । 45
 शिवनाम्नं प्रवक्तारं शिववत्पूजयेद्गुरुम्
 नृपः परोपकाराय स्वात्मानं च विभूतये । 46
 जगद्धिताय नृपतिं शिवधर्मो नियोजयेत्
 तन्नियोगादयं लोकः शुचिस्स्याद्धर्मोत्तरः । 47
 यं यं धर्मं नरश्रेष्ठस्समान्यरति भक्तिनः
 तत्तं समान्यरेल्लोकस्तत्प्रामाण्याद्भवेन वा । 48

धर्मनिष्ठः कृतो राजा धर्मवादैक्यं सतः

युगत्रयस्स विज्ञेयस्तस्माद् राजा चतुर्थ्युजम्

धर्मज्ञस्स त(तं) राजा प्रजान्यायेन पाल्येत्

न्यायतः पाल्यमानस्तु ध्यायन्ति स्वामिनां शिवम्

धर्ममर्थं च कामं च यदन्य मीहते

तत्तदाप्नोत्ययं तेन प्रजान्यायेन पाल्येत्

पूजासु धर्मनिष्ठासु षष्ठमं न भजेन्नृपः

अधर्मिष्ठास्वधर्मस्य चतुर्थ्यं शो न लिप्यते

तस्मादधर्मे मज्जन्तं लोकं राजा निवारयेत्

शिवे नियोजयेन्नित्यमभयार्थं विन्यक्षणाः

धर्मशीले नृपे यस्मात् पूजास्युद्धर्मतत्पराः

नृपति बोधये तस्मात्सर्वलोका नुकंपया

कुपायेन आयात्तो आन्मुहुच्छन्देन बोधयेत्

मन्त्रौषधिक्रियादौ वा लुब्धको विनियोजयेत्

मन्त्रौषधिनिधिज्ञेयं फलमूलरसक्रियाः

धर्ममार्गवताराय धर्मोष्ठाङ्गः प्रकीर्तितः

प्रत्ययाष्ठाङ्गवादेन कामार्थं विनियोजयेत्

ज्ञानधर्मे न युज्यते ज्ञानयोगे पुनः कदात्

एवं यस्सर्वयत्नेन राजानं बोधयेत्तु धः

जगद्गुरुस्स विज्ञेयस्सर्वलोकानुकंपकः

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

संसारपङ्क निर्मिजं यस्समुद्दरते जनम्

शिवज्ञानात्म^{हस्तेन} क^{हस्तेन} सद्गुरुः पिता

अज्ञानवह्निस्तप्तं निर्णीयति यश्चानैः

ज्ञानासृतेन नृपतिं कस्तं न प्रतिपूजयेत्

नैवराज्येन महता नचैवार्थस्य राशिभिः

प्राप्यमज्ज्ञानशमनं परलोकसुखापितम्

स्वर्गापवर्गसिद्ध्यर्थं आपितं यत्सुशोभनम्

वाक्यं मनिवरेश्चान्तैस्तद्विज्ञेयं सुखापितम्

विरूपमपि तं वाक्यं विज्ञेयमतिशोभनम्

रागद्वेषानृतक्रोधकामतुष्णानुसारितम्

वाक्यं निरयहेतुत्वात् तद्दुर्भाषितमुच्यते

संस्कृतेना^{पि}स्त्रिकितेन मृदुना ललितेन वा

अविद्यारागवाक्येन संसारकेशहेतुना

यद्यत्वा^{दा} जायते पुण्यं रागादीनां च संज्ञयः

विरूपमपि तद्वाक्यं विज्ञेयमतिशोभनम्

पुराणं आरतं वेदं शास्त्राणि सुबहूनि च

आयुष क्षयणाथैव धर्मोल्पग्रन्थसंस्थितः

पुत्रदाशदि संसारः पुंसां समूहचेतसाम्

विदुषां शास्त्रसंसारः स योगाभ्यासविप्रकृत

इदं ज्ञेयमिदं ज्ञेयं यस्सर्वज्ञानमिच्छति

75
25 a

गोमातरस्स्थिता भूमौ स्नानार्थं च शिवस्य
 गोमयं रोचनां मूत्रं क्षीरं दधि घृतं गवाम् । 79
 षडङ्गानि पवित्राणि सर्वसिद्धिकराणि च
 गोमया द्रुति तं श्रीमासु बिल्ववृक्षैः शिवप्रियः । 80
 तत्रास्ते बर्हि पञ्चहस्ता श्रीः श्रीवृक्षस्तेन सस्मृतः
 बीजान्युत्पलपद्मानां पुनर्जनाति गोमयात् । 81
 गोरोचना च मागल्या पवित्रा सर्वसिद्धिदा
 गोमूत्रा दुग्धं लुब्धं तस्सुगन्धः प्रियदर्शनः । 82
 आहारस्सर्वदेवानां शिवस्य च विशेषतः
 यद्दीपं जगतः किञ्चित् ^{वेद्यं} क्षीरं क्षीरसंभवम् । 83
 दृष्ट्वा सर्वानि जातानि मागल्यन्यर्थसिद्धये
 घृतादमृतं मृदू तममराणामतिप्रियम् । 84
 तस्माद्भुतेन पयसा दृष्ट्वा स्नापयेच्छिवम्
 तदन्ते चोष्णतोयेन कषायेत्य विरुद्धयेत् । 85
 स्नाप्य शीतांबुना पश्चात् लिङ्गं रोचनाया लिपेत्
 पूजयेद्बिल्वपत्रैश्च पद्मेर्नीलोत्पले रपि । 86
 अर्चयित्वा बहेत्पश्चाद्भुतयुक्तं च गुग्गुलुम्
 पायसं दधिभक्तं च घृतं दध्ना परिप्लुतम् । 87
 निवेदयेच्छिवायैतत् भक्ष्यं च घृतपान्यतम्
 कृत्वा प्रदक्षिणं चान्ते प्रणिपत्य क्षमापयेत् । 88

- अनेन विधिना देवः षडङ्गेन प्रसीदति
इहलोके परे चैव सर्वकामान्म (य) चति १८९
- षडङ्गविधिना तस्मात् तस्मान्मुपातिः पूजयेच्छिवम्
शिवशक्तस्समुत्तार्य कुलानामेकविंशतिम् १९०
- स्वर्गे स्थाप्य स्वयं गच्छेद्देवैः परमं पदम्
आश्रितास्सर्वभृत्याश्च देवकार्ये नियोजिताः १९१
- प्रयान्ति स्वामिना सार्धं श्रीमच्छिवपुरं महत्
भुक्त्वा तत्रातुलान्शोगान् भृत्यवर्गसमन्वितः १९२
- कालात्पुनरिहायातः पृथिव्यामेकराश्रयेत्
वृक्षः पुष्पाङ्गपत्राद्यैः वुपयुक्ताश्चिवार्चने १९३
- शिवश्चावाञ्च गच्छन्ति रुद्रलोकं न संशयः
पूज्यतं पूज्यमानं वा यः पश्येच्छ्रद्धया शिवम् १९४
- सोऽपि यागफलं कृत्स्नं प्राप्नुयान्नात्र संशयः
श्रुत्वा तु मोदते पुण्यमैश्वरं यस्समाधिना १९५
- फलं तत्सममाप्नोति पूजयेच्छक्तिं तस्मिन्
श्रुत्वा तु मुमुक्षुस्तु सैव योगफलं लभेत् १९६
- अर्जि तं शङ्करं दृष्ट्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते
हृषीकेशमयं तं भूमौ शिवलोके महीयते १९७
- संपूज्यमानं विधिना यः पश्येच्छ्रद्धया शिवम्
तत्समं फलमाप्नोति शिवस्य वचनं तथा १९८

७७

यद्वैश्वेदे भक्तैः ध्यानार्चनकृतं तपः

भक्त्या नुमोदनेनेशः तत्सर्वं प्रसीदति

शिवपुण्यमहीनायामशेषजनसेवितम्

कालं ^{त्रये} ~~कालं~~ पि निखिलं तच्च स्यादनुमोदते

इति त्रिसंध्यमखिलं यः पुण्यमनुमोदते

असंशयमिति श्रद्धं तत्समं फलमाप्नुयात्

इति धर्माश्विवेनोक्ताः सुखदुःखसुमहत्फलैः

कीर्तितान्तेन मानेन शिवार्चनविधिं प्रति

॥ इति श्री शिवधर्मोत्तरे शास्त्रे

गोषडङ्गविधिर्नाम

प्रथमोऽध्यायः॥

(॥ श्रीः ॥)

(॥ अथ द्वितीयोऽध्यायः ॥)

अथ विद्या^{विदे}द्विदे दत्ता विद्यात्मानं शिवात्मकम् ।
 तस्यादानं महादानं सर्वदानोत्तमोत्तमम् ।
 अद्याप्य यजन् शिष्या^{मोद}न्निन्दन् वञ्चकान्मनोपेयम् ।
 शिवविद्या^{नु}सारेण विद्यादानं तदुच्यते । २
 संस्कृतैः प्राकृतैर्विकृतैः यश्शिष्यान्तरुपतः ।
 देशभाषाद्युपायैश्च बोधयेत्स गुरुस्समृतः । ३
 यथा शिवस्य नैवान्तः संपूर्णस्य महात्मनः ।
 तथा विद्याप्रदानस्य नान्तस्सर्वगुणात्मनः । ४
 शिवाष्टगुणमैश्वर्यं विद्यादानादवाप्नुयात् ।
 इह कीर्तिं श्रियं ब्राह्मीं प्रज्ञां वृद्धिं धनं सुखम् । ५
 यो शब्दध्यानमात्मानं ज्ञानमध्यापयेत्परम् ।
 स याति नरकं पोरं पापीयान्ज्ञानपातकः । ६
 शिवज्ञानस्य कालेन विनष्टस्य प्रमादतः ।
 पुनाति रिक्तवर्णस्य मूर्खेर्दुर्लभितस्य च । ७
 प्रमादा^{धी}त्तपाठस्य ^{स्वसिद्धान्तविरोधिनि}साधितस्याल्पबुद्धिनिः ।
 ज्ञानावलेपमापन्नैराचार्यैर्बोधितस्य च । ८
 व्यर्थैः पदैरुपेतस्य पुनरुक्तस्य चार्थितः ।
 पूर्वोत्तरविरुद्धस्य स्वसिद्धान्त^{नि}विरोधिनिः । ९

- 77a छन्दसातीवहीनस्य शाब्दार्थरहितस्य च
 इत्येवमादिदोषैरुपेतस्य क्वचित्क्वचित्
 यः करोति पुनस्तस्य संस्कारं पूर्ववद्गुरुः
 शिव तत्रात्मनि हृदि मान् स विद्वान्परमेश्वरः
 न-चास्य पुण्यमाहात्म्यं वक्तुं शक्यं हि केनचित्
 यथा शिवस्तथैवायमस्मिन्नित्यं शिवास्थितः
 विद्यादानं प्रवक्ष्यामि धनिनां फलस्तत्कामितम्
 लिख्यते दीयते येन विधिना तत्फलं च यत्
 शिवं संपूज्य विधिवत् तद्धियां पूजयेत्ततः
 गुरुं च शिववद्वक्त्रा तुल्यमेतत्तथं यतः
 यथा शिवस्तथा विद्या यथा विद्या तथा गुरुः
 शिवविद्या गुरुणां च पूजया सदृशं फलम्
 भूमिभागे समे रम्ये सर्वदोषविवर्जिते
 विद्यामण्डलकं कुर्यात् गन्धगोमयवारिणा
 अष्टहस्तं तदर्धं वा वृत्तं वा चतुरश्रकम्
 तन्मध्ये सितचूर्णेन लिखेत्पद्मं सुशोभनम्
 तद्धिर्वर्णकैश्चित्पद्मैर्नामाक्षोभं प्रकल्पयेत्
 पद्मवर्णैश्च कुरुमैः यथाशोभनं कृतम्
 सितं वितानच्छत्रं वा तद्दूर्ध्वमुपकल्पयेत्
 मुक्तादामपरिक्रिप्तं किंकिणीरवकान्वितम्

लम्बकैर्ध्वजैश्च मुक्तादागै रसकपुकेः

पवित्रपुष्पसङ्कदागैः यण्टाचामरश्रुषितैः

विचित्र^{वस्त्र}कुण्डलसंघनैः -चतुर्भिः दण्डैर्युतम्

कुण्डुदैरर्धचन्द्रैश्च पर्जन्यानुपशोभितैः

सितपद्मामुरवोद्भूतैः -चतुर्भिः कलशैश्चतुर्भिः

शोभितं सितमृत्पात्रैश्च^{र्य} शाल्यंकुरोद्भूतैः

78

विद्यासिंहासनं श्रीमान्नागदन्तादिनिर्मितम्

सुवर्णरत्नसिन्धितं^{विचित्रं} दुकूलस्तरणान्वितम्

दण्डाननं वा^{श्रीमन्तं} हेमरत्नोपशोभितम्

नागेन्द्रदन्तसिन्धितं रक्तचन्दनदारुजम्

स्राव्यपुष्पगृहस्थान्तं गन्धपुष्पैस्समर्चयेत्

लेख्यं -च लिखितं -चात्र विन्यसेत् फलकद्वयम्

शेचनाचन्दनाद्यैश्च पुष्पैर्धूपैश्च पूजयेत्

द्वजप्रदीपमात्मभिः क्षौमवस्त्रैश्च पूजितैः

शिववत्पूजयेद्भक्त्या यथाविभवविस्तरम्

कुरुष्कागुरुकर्पूरैः सितचन्दनगुग्गुलैः

दद्यात्पञ्चविधं धूपं समुत्क्षिप्य पुनः पुनः

ततः प्रदक्षिणं कृत्वा नमोत्सर्गं कुरुष्व

संपूजयेत् शिवज्ञानं गुरुं संपूजयेत्ततः

द्वितीये पुष्पग्रहके श्रीमदाननसंमितम्

शिववत्पूजयेद्देवता शिवज्ञानप्रकाशकम् ।

त्रिधा प्रदद्वि शिषं कृत्वा दण्डवत्प्रणमोत्क्षितो । 30

विज्ञापयेत्समुत्थाय जानुभ्यां धरणी ततः ।

कृताञ्जलिपुटो भूत्वा प्राणिपत्य पुनर्गुरुम् । 31

भगवन्वत्प्रसादेन शास्त्रे संचरया मथहम् ।

तथैवात्यनुज्ञात इशास्त्रपुण्यमथान्वरेत् । 32

मङ्गलैस्तूर्य्योपैश्व कृतस्वस्त्ययमश्नुमिः ।

स्नातश्शुक्लान्वरधरो गन्धमाल्यैश्च अर्पितः । 33

हेमाङ्गुलीयपाणिस्तु कटकौद्यैरलंकृतः ।

लिखेत्प्रणम्य देवेशं लेखकः श्लोकपत्रकम् । 34

ततो विविधभक्ष्यान्नं पानं कठ्यञ्जनादिभिः ।

भोजयेच्चगुरुं पूर्वं व्रतिनस्स द्विजानपि । 35

२४० दीनान्धकुपणानाथान् बालवृद्धकुशाकुरान् ।

मातापितृसु हृदन्धूनेतान्सर्वाश्च भोजयेत् । 36

समाप्यैवं गुरुं पश्चात् भुञ्जीयाद्भृत्यसंयुतम् ।

दत्वागणबलिं राज्ञो ब्रह्मचारी निबि स्वपेत् । 37

अपरेहनि पूर्वाह्ने विद्यामण्डलकं मुष्टिः ।

कृत्वा दिहस्तमौत्रं तु नानावर्णपशोत्रितम् । 38

यवाङ्कुरशरावाद्यैः पित्रकल्पैरलंकृतम् ।

स्वंधूपादिसमायुक्तं वितानविततांबरम् । 39

शिवयन्त्रासनासीनं तन्मद्ये पूज्य पुस्तकम्
 एवं लिखेच्छान्येच्छा कृत्वा पूजां दिने दिने
 चतुरश्रैस्समे शृङ्गेः नातिस्थूलैर्वाङ्कुरैः
 संपूर्णवयवैस्त्रिगुणैः नातिविच्छिन्नसंहतैः
 मात्रानुस्वारसंयोगह्रस्वदीर्घादि लक्षणैः
 नन्दिनागरकैर्वर्णैः लेखयेत् शिवपुस्तकम्
 संपूज्येत्पूर्वविधिना पुनः पूजां प्रकल्पयेत्
 शिवाग्निगुरुविद्यानां नोपवासः प्रथमतः
 कल्पयेज्जागरं तत्र वादित्रैर्मधुरस्वनेः
 गीतद्युतैर्बहुविधैराख्यानैश्च शिवात्मकैः
 वेदद्योषैश्च विविधैः प्रेक्षणीयैस्सुशोभनैः
 क्रीडायन्त्रप्रयोगाद्यैरित्येवं क्षपयेन्निशाम्
 शिवाविद्याविमानं च कुर्यात्प्रातरसुशोभनम्
 पञ्चषट्कृतश्रीं वा गुरुवंशादिकं दृढम्
 विचित्रवस्त्रसंच्छन्नं सर्वशोभासमन्वितम्
 विद्यासनं तु तन्मद्ये . . ज्ञानस्य पुस्तकम्
 हेमरत्नाभितं दिव्यमधिवाहं तशोभितम्
 विचित्रं चित्रयुक्तं वा बहिर्भुङ्क्तेर्लक्षणम्
 पार्श्वतश्चतसंयुक्तं सुदृढं सूत्रबन्धनम्
 संपूज्यगन्धपुष्पाद्यैः पूर्वोक्तविधिना बुधैः

समुत्थापनयेद्दन्तया तन्दिमानं शिवाश्रमे
 सुस्थिरं रथमुखेन पुरुषैर्वापि बलान्वितैः
 द्वात्रिंशजपताकाद्यैः विताने स्तुत्यनिस्वनैः
 मञ्जुकेवदधोष्वर्वा न धूपैः कलशैश्शुभैः
 चारणैर्वन्दिशिर्यैः स्त्रीसंगीतैर्विश्रुणुतैः
 चारुचामरहस्तादिभिः ^{६४} चित्रदण्डैस्सहर्षिणैः
 महताजनसंघेन पुरतश्च महीपतिः
 धर्मवृद्धैस्स्वयं गच्छेत् सर्वज्ञोऽसमन्वितः
 अथवा हस्तिथानस्थं कृत्वा पुरतश्च मानयेत्
 राजमार्गेण महता नगरान्तः प्रदक्षिणम्
 सर्वायतनपूजां च स्वधनैः कारयेन्मृगः
 दक्षा दिक्षु बलिं दद्यान्नगरस्थ समन्ततः
 मार्गेऽपि पुरतो गच्छेत् पुष्पं दत्त्वा निरन्तरम्
 गन्धपुष्पाक्षतैर्युक्तमुदकं चन्दनानुगमम्
 गच्छेद्युः ^{६५} यज्ञ तच्चान्न सर्वायतनवासिनः
 पुरतश्चिवनिशाशरस्मरन्तो मन्त्रमैश्वरम्
 शुक्लाम्बरधिरास्येर्व भवेयुः पुरवासिनः
 कुच्छयेयुः पताकांश्च जनास्तद्देशवासिनः
 ग्रहदेवांश्च संस्कृज्य कार्यश्चाप्युत्सवो ग्रहे
 ब्राह्मणान्भोजयेयुश्च गृहेषु गृहमेधिनाः

- अन्नपानमैर्जनपदाद्यात्रां कुर्याच्छिवाभ्ये
 ५०० अच्चेद्यास्तरवः कार्यास्सर्वहिंसां निवारयेत् ६०
 बन्धनस्थः प्रमोक्तव्याः वदद्याः क्रोधान्नरंशयः
 अकालकौमुदी कुर्याद्देवसत्रं तमिश्वरे ६१
 शिवायतनमासाद्य विमानस्थितमर्चयेत्
 पुण्याहजयशब्दैश्च महता कमलेन च ६२
 स्थाने सुरसंस्कृते रम्ये शिवस्य पुरतश्चनेः
 स्थापयेत्तदा गुरुं भक्त्या प्रणम्य विनिवेशयेत् ६३
 शान्त्यर्थमेव मदीयं गोज्राह्मणमही भूताम्
 राष्ट्राणां नगराणां च वाचयेद्वाचकोत्तमः ६४
 छन्दो लक्षणं तत्तव ज्ञस्सत्कविं मन्दिरस्वरः
 गान्धार्विनिदिदग्धश्च श्रष्टः पुस्तकवाचकः ६५
 शान्तिं तोयेन राजानं समुत्थाय गुरुं ततः
 शिरस्यभ्युक्षयेद्दीपान्तत्र स्थं च जनं ततः ६६
 अथ वार्यजगच्छान्तिं पुनरन्ते पुनरन्ते नृपस्य च
 आचार्यभोजनं चात्र नृपः कुर्यात्सदक्षिणाम् ६७
 स्वयमत्रैव भुञ्जीत शान्तः पुरपरिच्छदः
 कार्याश्च निविद्याः प्रेक्षा भुक्तवत्सु जनेष्वपि ६८
 एवं कृते महाशान्तिं नृपस्य नगरस्य च
 राष्ट्रस्य च समन्तस्य जायते नात्र संशयः ६९

अरातयः प्रणश्यन्ति नच मारि प्रवर्तते

शाम्यन्ति सर्वप्योराणि प्रहामन्ति भयानि च

ग्रहास्तुष्यन्ति सर्वेऽपि प्रणश्यन्ति च शात्रवः

कुपसर्गाः प्रलिप्यन्ते न दुर्भिक्षभयं भवेत्

विधायकाश्च नश्यन्ति सौभाग्य(म्) परमं भवेत्

राज्यवृद्धिश्च विपुला नित्यं च विजयं नृपः

वर्षे ते पुत्रपौत्रैश्च मतिर्धर्मो षु प्रवर्तते

80 विद्यादानप्रसादेन⁺ अने विधिना राजा⁺ यद्विश्वज्ञानपुस्तकम् 73

द्या ददात्तद् अशुक्ताय विद्यादानफलं लभेत्

यौवान्यः फल्गुः मन्थेत् शब्दा वित्तसमन्वितः

कुर्या विद्यादानफलं लभेत्

दरिद्रश्चार्थसारेण वित्तशायं विवर्जितः

कृत्वा विधिमिमं अन्त्या विद्यादानफलं लभेत्

यस्य यान्भवेद्वित्तं सतस्यै हानुसाशतः

अद्याठ्येनान्तरे^{स्य} तृफण्या मध्यतुल्यफलं लभेत्

यानदक्षरसंख्यानां शिवज्ञानस्य पुस्तके

तावत्कालसहस्राणि तथा शिवपुरे वसेत्

दद्यात् पूर्वास्मिन्मुद्बुत्तं दद्यात् वंश्यांश्च पश्चिमां

मातापितृन्धर्मपत्नीन् शिवं व्रजेत्

नान्तःपुरः पशिवारः सर्वभृत्यसमन्वितः

दिव्यं शिवं पुरं गच्छेद्विद्यादानं प्रभावतः ।

विमानयामैः श्रीमद्भिः सर्वकामसमन्वितः । ४०

मनोजवैरसंख्यातैः क्रीडते कालमक्षयम् ।

परमाणुगुणैश्चर्यैरुपेतस्सततं प्रभुः । ४१

सर्वज्ञः परिपूर्णत्मा द्वितीय इव शङ्करः ।

यथामराणां सर्वेषां परमः परमेश्वरः । ४२

तथैव सर्वदानानां विद्यादानं परं स्मृतम् ।

अनेनैव विधानेन यद्विश्वज्ञानपुरतत्कम् । ४३

कुसुमागारकं स्थाप्य पूजयेत् शिवश्रमे ।

आषाढ्यां पौर्णमास्यां तु दीपामाल्याबोधनैः । ४४

वैशाखां जापि संपूज्य विद्यादानफलं लभेत् ।

यस्मिन् श्रीमत्पुरतत्कवरं नवलेख्यं निवेदयेत् । ४५

शिवज्ञानाभिमुक्ताय तस्य पुण्यफलं वृणु ।

यावत्तत्पत्रसंख्यानां सञ्चये तीव्रशोभते । ४६

तावद्युगसहस्राणि उद्गलोके महीयते ।

यः पत्रयन्त्रसूत्राद्यैः मणिभ्राजनलेखने । ४७

शरयन्त्रासनाद्यङ्गं श्रद्धया तद्भक्तचेतनम् ।

इत्येवमादि यच्चान्यतदर्थमुपयुज्यते । ४८

यद्वा तद्वा न तस्यैकं विना येन न भवेत् ।

तदेकमपि विद्याङ्गं श्रद्धावित्तानुसारतः । ४९

निवेद्य स महाभोगे शिवलोके महीयते

पुस्तकास्तरणं हत्वा ^{तद्वस्त्रं} तद्यन्त्रं वा प्रमाणतः

तद्वासं नितानं वा शिवलोके महीयते

यान्तं हस्तान्तूनां परिसंख्या समन्ततः

तावद्युगसहस्राणि ^{स्रा} महाभोगमवाप्नुयात्

शिवज्ञानाभियुक्ताश्च भक्त्याच्छाद्यं ददाति यः

आशमाप्ते रविच्छिन्नां विद्यादानफलं लभेत्

कुपानच्छत्रकोपीनशर्या प्रावरणासनम्

पादपूजांजनाभ्यंगस्नानभोजनश्रेयजम्

यतिमात्रोपकरणं मठसंमार्जनादिकम्

यतिमात्रोपकरणं मठसंमार्जनादिकम्

दीपाग्निदोशपुष्पाद्यं शिवपुस्तकानाम्

यः कुर्यादेतमखिलं शिवज्ञानरतात्मनाम्

पञ्चानां पञ्चवर्षाणि विद्यादानफलं लभेत्

त्रिसप्तकुलमुत्तार्य स्थापयेद्देवनेपुरे

तत्र तद्विपुले भोगैः क्रीडत्याचन्द्रतारकम्

ककत्रश्रुत्यसद्भुतैः युक्तशिवपुरे वरः

अङ्गायं मोदते कालं विमानैरसर्वगामिकैः

विद्यामण्डलकं वृत्तं यदि वा चतुरश्रकम्

द्विहस्तमखिलं नापि कृत्वा गोमयवारिणा

- सितरत्नादिभिः पूर्णैः समन्तादुपशोभितम् ।
 सितपद्मशुभं मध्ये तद्धितानविभूषितम् । 100
 विचित्रकुसुमकीर्णं प्रदीपाक्षतसंयुतम् ।
 संपूज्यैवं शिवज्ञानं शब्दवाचान्येनतः । 101
 आद्यं ततः क्रमात्सर्वमेकरूपं शनैश्शनैः ।
 सर्वलोकोपकारार्थमात्मनः पुण्यवृद्धये । 102
 तत्समाप्तौ शिवं विद्यामान्वार्यं च प्रपूजयेत् ।
 कल्पयेद्भोजनं पश्चात्सर्वेषां शिवयोगिनाम् । 103
 य एवं शक्तितः कुर्याच्छिवज्ञानस्य वाचकम् ।
 मूल्येन कारयेद्वापि विद्यादानफलं लभेत् । 104
 अपि श्लोकं तदर्थं वा शिवज्ञानस्य यः पठेत् ।
 वाचयेच्चिन्तयेद्वापि निरवेद्वा ^{ले} निरवेत् वा । 105
 शृणुयादेकचिन्तय तदर्थं च विचारयेत् ।
 जनेभ्यश्चावयेद्यश्च तस्य पुण्यफलं शृणु । 106
 त्रिः प्रादाद्य मही पूर्णं सर्वयत्नैस्तु यत्फलम् ।
 श्लोकार्धमीश्वरज्ञानोद्यत्फलं तदवाप्नुयात् । 107
 यश्चाग्रेणिसमुद्भूतं निम्नभूतं सुसंनयम् ।
 दद्यात्संकटकं शक्त्या चर्मणा वापि निर्मितम् । 108
 शिवज्ञानाभिलुक्ताय तदद्यायनहेतुना ।
 सुर्गाफलकां वापि विद्यादानफलं लभेत् । 109

महाविमोने श्रीमद्भिः सर्वकामसमन्वितैः

कीडते परमं कालं उद्गमेके व्यवास्थितः

ततः कालातिथिं प्राप्य राजा भवति धार्मिकः

स्वरूपात्मविजो नापि सर्वविद्यार्थपारगः

अस्सुवर्णं सुसंपूर्णं सर्वरत्नोपशोभितम्

विद्यादानसमाश्रयम्

कारयेद्वापि काव्येण तावदेण चतुरश्रकम्

कांस्थारकूटलोहैर्वा दारुवंशैर्निर्मितम्

सत्कल्याणानुरक्तेन चर्मणाञ्जितेन च

अन्तर्निहिता दृढये सगृहं नवम्

81 a स न, क्षारकटकोपेतं दृढसूत्रादिबन्धनम्

कुर्यात्ताम्रकसंयुक्तं विचारकाकरणकम्

एवं वित्तानुसारेण कारयित्वा स्तु रूपतः

प्रक्षाल्य गन्धतोयेन विद्यां शगृहं वरम्

कुत्वान्य सङ्गृहं दिव्यमन्तपुष्पगृहान्वितम्

विद्यासिद्धासनं तत्र विधिवत्पूजयेत्ततः

तस्मिन्पुण्याहशब्देन विद्याकोशं गृहं न्यसेत्

ततः कुङ्कुमचन्दनकपूरकुङ्कुमाद्यैः प्रलेपयेत्

अन्तर्यन्त्रयुतं धूप्य सपुष्पैरपि पूजयेत्

ततो वादित्रनिर्घोषैः विद्याकोशं प्रपूजयेत्

ततस्संपूजयेद्दिग्धां यथाविभवविस्तरैः

कृत्वा प्रदक्षिणं चान्ते नमोत्सर्वाङ्गिकं नरः

विद्याकोशागृहस्थापि विद्यायतनमुत्तमम्

भवेत्सुशोभनं रम्यमष्टहस्तप्रमाणतः

नैतेष्टकाभूषणं वा सद्धारुकृतमेव वा

कवाटा इालसंयुक्तं प्राकाराशमशोभितम्

वितानध्वजसंयुक्तं सद्दिताननिभूषितम्

घण्टाचामरसंयुक्तं किङ्किणीरवकान्वितम्

चन्दनागुगन्धाद्यैरनुलिप्तं समन्ततः

नित्यं सुगन्धकर्पूरैः पुष्पैश्चाप्यधिवासयेत्

तत्र सूक्तसुलोषेण मङ्गलैर्विविधैरपि

आनीय स्थापयेद्भक्त्या विद्यारत्नकरण्डकम्

ततस्सुगन्धपुष्पाद्यैश्चिवेव तत्र प्रतिपूजयेत्

शिवविद्यां सदाकालं त्रिसन्ध्यमुपचारतः

ततस्समागतान्सर्वान् भोजयेच्छिवयोगिनः

दीनान्धकृपणादीन् च तर्पयित्वा क्षमापयेत्

एवं यः शिवविद्यायाः कुर्यादायतनं शुभम्

स मुक्तः पातकैस्सर्वैः विद्यादानफलं लभेत्

कुलैकविंशमुत्तार्य सद्भूतपरिवारितः

प्राप्याष्टगुणमैश्वर्यं शिवलोके महीयते

यस्तत्र ज्ञानमासाद्य विषयान्विषयवच्चयेत् ॥
 स प्राप्नोति परं मुक्तिं भोगी भोगानवाप्नुयात् ॥ 130
 सृष्ट्यन्तरे पुनः प्राप्ते पृथिव्यामेकरा भवेत् ॥
 सर्वैश्वर्यगुणोपेतः सर्वज्ञानरसपारगः ॥ 131
 यः कारयेन्महार्म्यं सुवेदिं सुस्थितं पुरम् ॥
 पद्मभूमं त्रिभूमं वा शिवज्ञानरतात्मनाम् ॥ 132
 गुह्यापवर्गकैर्गुप्तं मैत्रस्थानसमन्वितम् ॥
 वास्तुविद्याविभक्तं च प्राकारपरिशोभितम् ॥ 133
 तस्य वेदी द्विहस्तोऽप्यन्तरतंभसंयुता ॥
 पक्वेष्टिका परिच्छन्नं तत्सुरम्यं समन्ततः ॥ 134
 सुचित्रं पुरतः कुशोद्देशाग्नेर्ग्री महासनम् ॥
 धूमनिर्गमनोपेतं पूर्वं तस्तत्र मण्डपम् ॥ 135
 गन्धपुष्पगृहं कार्यं मैत्रस्थाना पटुसंयुतम् ॥
 भाण्डाकारं च कोबेयीं गोष्ठागारं च वायवे ॥ 136
 कुदकाश्रयं च वारुण्यां वातायनसमन्वितम् ॥
 समित्कुशेन्धनस्थानं मायुधानां च मैत्रते ॥ 137
 अग्न्यागतालयं स्नानं रम्यं शय्यासनसमन्वितम् ॥
 सोऽग्निदीपसंयुतं दक्षिणतो भवेत् ॥ 138
 गृहानराणि सर्वाणि सजलैः कदम्बगृहैः ॥
 पद्मवर्णैश्च कुसुमैः शोभितानि प्रकल्पयेत् ॥ 139

- प्राकारं तद्वदिः कुर्यात्पञ्चहस्तप्रमाणतः
 प्राकाराच्च बहिः कुर्यात्सर्वदिक्कुसमन्ततः 140
- ६२० दिव्यं शिवाभ्रमारामं नानापुष्पोपशोभितम्
 सर्वकुक्कुणोपेतं बहुवृक्षजलान्वितम् 141
- (प्रियङ्गुः शारिषाश्च कपत्रजीवकरिष्टिकैः
 पुन्नागनागवकुलैः पाटलीविल्वपंपकैः 142
- श्वेतमन्दारविजयैः जातीत्यगडुकुसुमैः
 सुवर्णैश्श्वेतयूथीभिः नाणालताकुरं बकैः 143
- करवीरैः कर्णिकारैः नानावर्णैरनेकशः
 स्थानविन्यासरचितैः संमार्गाधामसंयुतैः 144
- वृक्षैर्बहुविधैर्युक्तं दिग्विदिक्कुजलान्वितम्
 सितरत्नाढ्यकुसुमैः नीलरत्नोत्पलैर्युतम् 145
- लतावितानगृहकैः विन्मित्रैश्च द्रवस्थितैः
 कदम्बैस्तंशपण्डैश्च काउमाद्यैर्विराजितम् 146
- इति कृत्वा बहिस्तस्य प्राकारं कल्पयेन्महत
 कवारगोपुरोपेतं परिष्कृतसंयुतम् 147
- तृतीयाञ्च पुरादूर्ध्वं विधातव्याख्यानमण्डपम्
 गवाक्षनिर्गमोपेतं विन्मित्रं परिकल्पयेत् 148
- पुराञ्च पश्चिमं कार्ष्णिं शिवस्य कवकश्रीगृहम्
 षडन्तमष्टदीर्घं च द्वारपट्टविनिर्मितम् 149

४३

तत्र मृदा रुद्रौ लं वा स्थापयेद्विधिं वाच्छिवम्

सर्वविद्याविधातारं सर्वज्ञं लुक्कीश्वरम्

प्रतः शिर्षेऽथ गुणिभिः व्याख्येयो नोद्यतपाणि कम

पद्मासनस्थं सुश्वेतं प्रसन्नवदनं गुरुम्

एवं शिवाश्रमं कृत्वा भक्त्या विन्तानुसारतः

तत्र तिष्ठं ततः कुर्यात्पूजा संस्कारलक्षणम्

विद्यादानोक्तविधेर्दृष्टोऽं कृत्वा मठाग्रतः

पञ्चमृत्पञ्चगव्येन स्नोप्येशान्यां शिवं कृमात्

स्नापयेद्बुधितोयैः स्नाप्य वस्त्रेण धादयेत्

तु दूर्योधनैस्समानीय स्नापयेत्पुष्पमण्डपे

ततश्चन्दनपुष्पाद्यैः पूजयित्वा धिवासयेत्

ज एवा पञ्चविधं स्तोत्रं शिवं विज्ञापयेत्ततः

अद्याधिना ^{द्या} सितं देवं श्वप्रतिष्ठा विद्यापुनः

भक्तानामनुकंपार्थं शान्त्यर्थमुल्लङ्घयेत्

प्रातरस्नाप्य पुनर्देवं पूजयित्वा प्रवेशयेत्

पानित्रैः स्थापयेद्देद्यां पादाक्षरथ्य पञ्चभिः

ततस्सुगन्धगन्धाद्यैः नित्यं भक्त्या शिवालयम्

शिवं च पूजयेद्भक्त्या यजमानस्स्वयं गुरुम्

दक्षिणाभिर्निवित्राभिः भोजनाद्यैश्च पूजयेत्

निवेदयेत्ततस्स्थानं सर्वेषां शिवयोगिनाम्

सर्वेपकरणोपेतं प्रणिपत्य पुनः पुनः

एवं यः कारयेद्दिव्यं श्रीमच्छिवपुरं महत्

सर्वपापविनिर्मुक्तश्चिवलोके महीयते

स्वगतं शतकोपेतस्सद्गुणपरिचारतः

पुत्रमित्रादि संयुक्तस्सान्तपुरपरिच्छदः

सुविचित्रैर्महायानैरसंख्यैस्सर्वगामिकैः

शिवलोके दिते शंभो रणिमादिगुणैर्भुतः

ततः कालेन महता विद्यादानप्रभावतः

ब्रह्मयोगं समासाद्य तत्रैव स निमुच्यते

स्थापति स्थापको ~~स्थापको~~ वृद्धात्

84a यान्ति रुद्रपुरं सर्वे तद ये नराः

येऽपि भूत्या भूतकाश्चिवायतनकर्मिणः

तेऽपि यान्ति भूतास्स्वर्गं शिवधर्मानुसारतः

शिवदासत्वमापन्नाः तरुनाश्चिवायतनपुंसकाः

तेऽपि तन्नामसंयोगात् यान्ति रुद्रपुरं महत्

दत्तां कृताः प्रविष्टश्च दण्डोत्पन्ना बलोद्धृताः

विज्ञेया रुद्रगणिका शिवायतनयोषितः

यारुद्रगणिकोत्पन्नास्तद्विस्तृताः

सापि याति भूतास्स्वर्गं मातुरेवानुभावतः

शिवायतनपर्यन्ते म्रियन्ते येपि जन्तवः

तेपि यान्ति शिवं लोकं किं पुनस्तमुपाश्रिताः

अत्यल्पमपि यः कुर्यादतिरम्यं शिवात्मनः

वितस्ति हस्तमात्रं वा स्येपि यान्ति शिवं पुरम्

कृत्वा स कुटुम्भां भूमिमाश्वरायतनाग्रतः

तत्र मण्डलकं कुर्यात् वृत्तं वा चक्रशकम्

सूत्रेण सम्मितं कृत्वा नानावर्णकशोभितम्

विचित्रकुसुमोत्कीर्णं मध्ये पङ्कजशोभितम्

प्रदीपाक्षतसंयुक्तमुदकं ग्राह्यपाणिना

मूर्ध्ना प्रणम्य मेदिन्यां शिवाय विनिवेदयेत्

यः कुर्यात्सकृदप्येवं शिवमण्डलकं नरः

स सर्वकामैस्संयुक्तश्शिवलोके महीयते

कलाटपुनरिहायात् श्रीमानर्थपतिर्भवेत्

ज्ञानवान् रोगहीनश्च सुप्रियस्सद्भिर्हस्तसुरभिः

विद्यामण्डलकं कृत्वा विद्याव्याख्यानमप्युत्पे

तत्राश्नन्त्यं शिवज्ञानं व्याख्यानं शृणुयान्ततः

शिवमण्डलकाद्येन विधिनातीन शोभनम्

गुडमण्डलकं कृत्वा शिवलोके महीयते

शिवविद्यागुरुणा च कृत्वा मण्डलकत्रयम्

यश्शृणोति शिवज्ञानं तस्य विद्या प्रसीदति

अनेन विधिना ज्ञानं यः प्रवर्तिश्शृणोति स वा

स सं प्राप्य शिवं सौख्यं देहान्ते मुक्तिमाप्नुयात्

आशेय्य शान्तं यः कुर्यान्महानैव पुरस्कृतम्

सर्वोपकरणोपेतां तस्य पुण्यफलं शृणु

धर्मार्थकाममोक्षाणामाशेय्यं साधनं यतः

तस्मादाशेय्यद्वारेण दत्तं स्यान्तच्छक्यम्

अप्येकमार्तं निर्वृत्तं स्वस्थं कृत्वा प्रयत्नतः

प्राप्नोति सुमहत्पुण्यमनंतं क्षयवर्जितम्

ज्ञानयोगस्तं शान्तं रोगार्तं शिवयोगिनम्

यः करोति नरः स्वस्थं सर्वदानफलं लभेत्

ब्रह्मविष्णुसुरास्सर्वे स्वदारा नृजना नृपाः

योगस्थेते महाविष्ठाः व्याधयस्तेन योगिनाम्

ब्रह्मक्षत्रविशाम्बुद्राः राजातीन्पालयत्यतः

यत्पुण्यं महदाप्नोति ना तत्सर्वमिहामरैः

आश्वासस्थं यथा नान्तस्सुरैरप्युपलभ्यते

तद्दाशेय्यदानस्थं ज्ञान्तस्सं पद्यते तथा

पुण्येनाग्नेन मच्छता गत्वा शिवपुरं नरः

मोक्षते विविधैर्भोगैः विमानैस्सार्वांगप्रिकैः

एवं शिवगुणोपेतः सञ्चुत्य परिवारितः

अन्ते शिवपुरे तानद्यावदाश्रुतसंप्लवम्

ततस्तद्धर्मशेषेण संप्राप्ते प्रश्वेत्तथा

84a

ज्ञानमुत्पाद्यते तस्य सुदृश्यः प्रतिपादितम् ।

ज्ञानादि मुक्तस्संसारं शिवज्ञानं समाश्रितः । 190

स देहं वृणवन्त्यत्का सर्वदुःखान्तमाप्नुयात् ।

समस्तदुःखनिर्मुक्तं ~~सर्वदुःखान्तमाप्नुयात्~~ इदं वात्मन्यवस्थितः । 191

सर्वज्ञः परिपूर्णश्च मुक्त इत्युच्यते मुधैः ।

तस्माद्भोगापवर्गार्थं रोगार्थं समुपाचरेत् । 192

विशेषेण च योगीन्द्रमात्मना च धनेन च

रोगीणां त्यजेत्प्राज्ञस्तन्मूलानां च सर्वतः । 193

संपश्येद्गुरुवन्नित्यमेवं धर्मः प्रवर्तते

यो नृशहीनमात्मानं मन्यमानो दिने दिने । 194

कृपसर्पेत रोगार्थं तीर्णस्तेन भवार्णवः

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विद्यादानं समान्चरेत् । 195

एवमेतद्बहुविधं विद्यादानं प्रकीर्तितम्

सर्वेषामेव वर्णानां विधिनामेन तद्भवेत् । 196

॥ इति श्रीशिवधर्मोत्तरे शास्त्रे

विद्यादानफलं नाम

द्वितीयोऽध्यायः ॥

॥ श्रीसाम्बसदाशिवार्पणमस्तु ॥

— . X . —

(॥ श्रीः ॥)

(॥ अथ तृतीयोऽध्यायः ॥)

85

॥ इह भवन्तु ॥

अथ ये सततं भक्त्या भवन्ति शिवयोगिनः ।
 ते विन्दन्ति महाभोगानन्ते योगं च शाङ्करम् ।
 भोगयोगार्थिभिः स्तरमाहसं पूजया शिवयोगिनः ।
 प्रतिश्रयान्नपानेन शरथा वस्त्रासनदिभिः ।
 यन्नाम गात्रं शि श्रूणा प्रकुर्याच्छिवयोगिनाम् ।
 दरिद्रैस्सततं भक्तस्तरय पुण्यफलं शृणु ।
 सूर्यतेजः प्रदीपकैः विमानैस्सर्वगामिभिः ।
 मृतश्चिवपुरं गच्छेत् तिसप्तकुलसंयुतः ।
 तत्र दिव्ये महाभोगे स्ति सहस्रे रम्ये रम्यैः ।
 कल्पकोटिशतं दिव्यं सेव्यमानरसमिषतिष्ठति ।
 तदन्ते विष्णुभवने तावत्कालं वसेत्पुनः ।
 वैष्णवैर्विविधैर्भोगैस्ति सहस्रे रसमन्वितः ।
 विष्णुलोकाच्च्युतो ब्राह्मणं संप्राप्य (च) वसेत्पुनः ।
 भोगैस्तु विविधैस्सुखैः तावत्कालमनुत्तमैः ।
 प्राजापत्येन्द्रगान्धर्व यक्षलोकेष्वनुकृमात् ।
 भोगान्नानानि धानभुक्त्वा पृथिव्यां जायते क्रमात् ।
 कुले महति विप्राणां प्रजाश्चि लोकाण्वितः ।

ततस्संपूर्णभावेन योगीन्द्रं पश्यिष्यति

19

तत्संपूर्णचित्तवृत्तिविवर्तनं प्राप्य योगं विषेवते

यो विरक्तस्संसारतृप्ताति परमं पदम्

110

इति यः कुरुते त्रिकं सततं शिवयोगिनाम्

स द्वितीये तृतीये वा देहे योगमवाप्नुयात्

11

अथ पूजापि कार्यं चैव भेदैर्बहुविधैस्ततः

कर्म यज्ञस्समारब्धास्तपश्चान्द्रायणादिकम्

112

स्वाध्यायश्च जपः प्रोक्तश्चिवमन्त्रस्तथा तन्निष्ठा

85a

ध्यानयज्ञस्समारब्धास्तश्चिन्ता मधुर्मुहुः

13

अध्यापनं हि तद्ध्यानं व्याख्या श्रवणचिन्तनम्

इति पञ्चप्रकारेण ज्ञानयज्ञः प्रकीर्तितः

14

उत्तरोत्तरतश्चेष्टं सर्वेषां परिकीर्तितम्

पञ्चानामपि यज्ञानां त्रिज्ञानयज्ञो विमुक्तिदः

15

नास्ति ज्ञानं विना ध्यानं नास्ति ज्ञानमयोगिनाम्

ज्ञानं ध्यानं च यस्यास्ति तीर्णस्तेन श्रवणवः

16

ज्ञानं प्रसन्नमेकाग्रमशेषोपाधि विवर्जितम्

योगाभ्यासेन सततं विरक्तस्योपजायते

17

श्रुतिचिन्तामयज्ञानं विकल्पबहुशं यतः

तस्मान्नदप्रसन्नत्वात् चञ्चलं न विमुक्तिदम्

18

श्रुत्वापि वर्धयेज्ज्ञानं प्राज्ञास्तच्चिन्तयेत्पुनः

विमलं तत्प्रसन्नं च चिन्त्यमानं भवेच्छनेः । 19

आरंभकाले श्रवणं क्रियाकाले विचिन्तनम् ।

निश्चयाद्भावनं तस्य निष्ठाकाले प्रसन्नतः । 20

ज्ञानं विकल्पबहुलं रागाद्यैः कलुषीकृतम् ।

अज्ञानमलद्रुष्ट्यर्थं कलुषोदकवद्भवेत् । 21

निस्सारमति कष्टं च भवं शब्दयतश्चानेः ।

अम्भोवच्च शरत्काले तत्प्रसन्नं क्रमाद्भवेत् । 22

86

यदा प्रसन्नमेकाग्रं स्थितिमो हृदि संस्थितम् ।

तदा ज्ञानमिति प्रोक्तं ^{मज्ञान}मितरत्पुनः । 23

इति प्रसन्नं यज्ज्ञानं भावनामथ मुक्तमम् ।

रागाद्यैरपराधं तद्दिज्ञेयं विमुक्तिदम् । 24

अज्ञानपाशा बन्धत्वा दमुक्तः पुरुषस्मृतः ।

तस्माज्ज्ञानेन मुक्तिरस्य दज्ञानस्य पारिज्ञातः । 25

संसारबन्धमज्ञानं संसार्यज्ञः पुमान्स्मृतः ।

ज्ञानान्तस्य निवृत्तिरस्य प्रकाशान्तमसौ यथा । 26

अज्ञानेन तिरागाद्या धर्माधिर्मो च ^{तद्वद}तद्वदः ।

धर्माधर्मवशात्पुंसां शरीरमुपजायते । 27

शरीरे सति संक्लेशैस्सर्वैः सा युज्यते यतः ।

ततः क्लेशप्रहारार्थं पुनर्देहं न कामयेत् । 28

जगत्स्वतन्त्रसंबोधाद्ज्ञानं विनिवर्तते ।

अज्ञानविनिवृत्तौ च रागादीनामसंभवः

129

रागाद्युपशमात्पुंसां पुण्यपापपरिक्षयः

1

तत्क्षयाच्च शरीरेण न पुनस्सं प्रयुज्यते

130

अशरीरस्य संक्लेशोऽस्सर्वदेव न नाद्यते

1

क्लेशमुक्तः प्रसन्नात्मा मुक्त इत्यभिधीयते

131

तस्माद्ज्ञानमूलानि सर्वदुःखानि देहिनाम्

1

ज्ञाने सहितं ज्ञानं निर्वर्तत सकर्मभिः

132

नास्ति ज्ञानाद्वैते पुंसां पुण्यपापपरिक्षयः

1

मोक्षार्थीपुरुषस्तस्मात् ज्ञानमेव सदाध्यसेत्

133

मार्ज्यमाणस्यदा यद्वद्वर्णो निर्मलो भवेत्

1

ज्ञानाभ्यासान्तदा पुंसां कुद्धिर्भवति निर्मलः

134

ज्ञानामृतसो येन सकृदास्वादितो भवेत्

1

सर्वकार्याणि परिधावति

135

86a

ज्ञानामृतसंप्रायस्तेन शनास्वादितो भवेत्

1

यो वान्यत्रैव रमते तद्विहाय सुदुर्मतिः

136

ज्ञानामृतेन तृप्तस्य कृतकृत्यस्य योगिनः

1

न नास्ति किञ्चित्कर्तव्यम् न मस्ति चेन्न न तत्कथितं

137

लोकद्वयेऽपि कर्तव्यं किञ्चिदन्यन्न विद्यते

1

इहैव स निमुक्तस्तथात् संपूर्णस्समदृशिनः

138

नास्ति ज्ञानात्परं किञ्चित्पवित्रं पापनाशनम्

1

- तत्सदाभ्यासयोगेन ज्ञानैरात्मनि विन्दति । 39
- व्रतानि दानानि तपांसि यन्नास्स न्यास तीर्थाश्रमधर्मयोगाः ।
स्वर्गो यमेतत्सुखमधुर्वनं ज्ञानं ध्रुवं ज्ञानि कर्ममहार्थम् । 40
- यज्ञैर्देवत्वमाप्नोति तपोभिः ब्रह्मणः पदम् ।
दानेन विविधान्भोगान् ज्ञानान्मोक्षमवाप्नुयात् । 41
- धर्मरज्जा व्रजेदूर्ध्वं पापरज्जा व्रजेत्यर्थः ।
द्वयं ज्ञानासिना छित्त्वा निदेहश्चान्तिमृच्छति । 42
- ज्ञानिनां यद्यधर्मेण भवेद्वन्द्वः शुभेनवा
ध्रुवमुक्तिः कथं तेषां निबन्धानां शुभाशुभैः । 43
- गहि देहश्रुता शक्यं कर्म त्यक्तुं शुभाशुभम् ।
गच्छतस्तिष्ठतोवापि तदवश्यं भवेन्नतः । 44
- अधर्मनिनिवृत्त्यैव भवेत्फुण्यमकुर्वतः ।
धर्मत्यागाद्धर्मश्च न तेषां निश्चलैः कथम् । 45
- तस्माज्ज्ञानं विना तूष्णमक्षौषं कर्मबन्धनम् ।
कामाकामकृतं छित्त्वा शुद्धस्वात्मनि तिष्ठति । 46
- यस्मै वा बह्वि महादीप्ता शुष्कमार्द्राय निर्देहेतु
तथा शुभाशुभं कर्म ज्ञानाग्निर्देहति क्षणात् । 47
- पद्मपत्रं यथा तोयैस्तस्थैरपि न लिप्यते ।
शब्दादिनिषयां बोधिरुत तज्ज्ञानं न लिप्यते । 48
- यद्वा मन्त्रबलोपेतः क्रीडक सपैत्रं दंश्यते ।

॥ ४९ ॥
 क्रीडन्निष्ठते ज्ञानी तद्धृदिन्द्रियपन्थगेः
 मन्त्रोपधिबलेनैव हृद्भक्तिं जीर्यते विषम
 ॥ ५० ॥
 तद्धृत्सर्वाणि पापानि जीर्यन्ते ज्ञानिनः क्षणात्
 नास्ति ज्ञानसमं तीर्थं नास्ति ज्ञानसमं तपः
 ॥ ५१ ॥
 नास्ति ज्ञानसमो यज्ञः तस्माज्ज्ञानं सदाभ्यसेत्
 यथाज्ञानं तथा ध्यानं ज्ञानध्यानं समं स्मृतम्
 ॥ ५२ ॥
 ज्ञानध्यानरतस्तो रथं मुनिर्मोक्षं च विन्दति
 ज्ञानादे श्वर्यमकुलमैश्वर्यात्स मुत्तमम्
 ॥ ५३ ॥
 ज्ञानेन तत्परित्यज्य तन्मुक्तिमवाप्नुयात्
 सर्वेषामेव यज्ञानां ज्ञानध्यानं परं स्मृतम्
 ॥ ५४ ॥
 नित्यशुद्धः प्रसन्नश्च सर्वदोषविनर्जितः
 शुक्लकृष्णः परस्सूक्ष्मस्सुविशुद्धस्समाधिजः
 ॥ ५५ ॥
 ज्ञानयज्ञः परो यज्ञः स्थूलो शुद्धश्च कर्मणाम्
 विशुद्धेस्साधनैस्सूक्ष्मे ध्यानयज्ञः प्रसादयते
 ॥ ५६ ॥
 यस्मात्तस्मादिशुद्धोयमपवर्गफलप्रदः
 अन्तर्यामिणोपचारेण यः पूजयति शङ्करम्
 ॥ ५७ ॥
 ध्यानमज्ञानसततं स याति परमां गतिम्
 पुष्पैर्द्युन्दैस्सैनियमैरात्मकादृशभिः परैः
 ॥ ५८ ॥
 दृशादिभ्यस्तथा मध्ये यजेत परमेश्वरम्
 चित्तमगोचरो विविधो द्वात्रिंशजः

- 87 a जपयन्नस्तपो यन्नः ज्ञेय इक्ष्वातगुणाधिकः 1 59
 ज्ञानं दद्यात्तात्मकं रससूक्ष्मं द्विर्वियोगं महामहत्त्वं 1
 वरिष्ठं रससर्वं यन्नानां मसंख्यातेर्महागुणैः 1 60
 पूजया विपुलं राज्यमग्निकार्येण संपदः 1
 जपेन पापसंशुद्धिर्ज्ञानद्व्यानेन मुच्यते 1 61
 [मार्ज्यमाणरसदा यच्च दूर्पणो निर्मलो भवेत् 1
 ज्ञानाभ्यासान्तथा पुंसां बुद्धिर्भवति निर्मलः 1 62
 प्रक्षीणा दोषदोषस्य ज्ञानद्व्याने भवेन्मतिः 1
 पापोपहतबुद्धीनां तद्भारं पि सुदुर्लभा 1 63
 धनुषां कोटिभिर्योगः समन्तात्परिरक्षयस्ति ते 1
 सहस्रेष्वष्टिभिर्गङ्गाधर्मज्ञेन तदर्थं तः 1 64
 तीर्थानि तोयपूर्णानि देवान्पाषाणमृण्मयान् 1
 योगिनो न प्रपद्यन्ते स्वात्मप्रत्ययकारिणः 1 65
 आत्मस्थं याश्चैवं त्यक्त्वा बहिष्ठां यजते शिवम् 1
 हस्तस्थं पिष्टमुत्सृज्य विहेत्को परमात्मात्मनः 1 66
 सर्वत्रावस्थितं ज्ञानं न प्रपश्यन्ति शंकरम् 1
 ज्ञानं कुर्विहीनत्वा दग्धस्सूर्यं यथोदितम् 1 67
 यः पश्यत्सर्वं गं ज्ञानं तस्यात्मस्थाश्चिरसदा 1
 आत्मस्थं ये न पश्यन्ति तीर्थं मार्गन्ति ते शिवम् 1 68
 आत्मस्थं तीर्थमुत्सृज्य बहिस्तीर्थानि यो व्रजेत् 1

४४

करस्थं स महारत्नं तयत्का कान्यं विमर्जितः

ज्ञानदयानरतेष्वान्ते यच्च तोयं निषेवितम्

पापद्रुद्वयमज्ञानां तत्तीर्थं न तु योगिनाम्

दिवसं दिवसार्धं वा यत्र तिष्ठन्ति योगिनः

तन्माङ्गल्यं पवित्रं च तत्तीर्थं तत्तपोवनम्

जिज्ञासुरपि योगस्य यां गतिं लभते मुनिः

न तां गतिमवाप्नोति सर्वेऽपि महामुनेः

सत्यामागमवार्तायाम् प्रत्यक्षेण तत्फलं

अद्वेयमीश्वरज्ञानमल्पकेशं महाफलम्

यदि क्लेशेन महता भवेत्पुण्यं महत्फलम्

स्यान्महारत्नवाहिभ्यः फलं पापाणवाहिनाम्

पापाणश्चातसाहस्रं अरस्कल्पे वेदुमिच्छति

श्रममेति विनाशं वा सो बुद्धिस्तद्विहन्निव

अङ्गुष्ठोदरमात्रं तु विशिष्टः पद्मराट्मणिः

प्राप्तस्तु सुरवसंवाह्यो महेतोर्थस्य नाथकः

एवं हि कर्माणि तपांसि यज्ज्ञानं क्लेशात्मका तल्पफल-

प्रदायकः ।

सन्त्यज्य सर्वान् शिवयोगमेकं

दद्यात्परं मोक्षमुक्तिकरं प्रशान्तम्

ज्ञानयोगप्रधानत्वादनन्तरं विमुक्तिदः

- बहिरङ्गो प्रधानत्वाद्यज्ञायां भोगसाधनम् । १७
- यदेहेन यदेहान्तश्च^{रा}ज्ञां प्रिया रस्युः न बहिःश्रयाः ।
- तथान्तध्याननिरताः प्रिया इशंभो न^स कर्मिणः । १४
- बहिः कर्मकरायुद्धा नातीव फलभोगिनः ।
- दृष्टानरेन्द्रभवने तद्धन्तत्रापि कर्मिणः । १५
- ४४० य^{था}न्तरुपचारेण नरः स्त्रीषु प्रसीदति ।
- तथान्तध्यानविधिना प्रसीदति महेश्वरः । ४०
- यथान्तर्दन्तिनो दन्ताः सुखिनो न बहिःस्थिताः ।
- तथान्तध्याननिरता रस फलानि बहिःस्थिताः । ४१
- अत्यल्पोपि यथा दीपस्समहं नाशयं तमः ।
- योगाभ्यासस्तथाल्पोपि महापापं विनाशयेत् । ४२
- अर्धयामं मुहूर्तं वा ध्यायतः परमेश्वरम् ।
- यद्भवेत्सुमहत्फल्यमन्तस्त्वरस्य न विद्यते । ४३
- यद्यन्तरेपि पश्येत ज्ञानयोगोर्थमुद्यतः ।
- श्रद्धया गुरुभक्त्या च उद्ग्लोहं स गच्छति । ४४
- अनुभूय सुखं तत्र कुले जायेत योगिनाम् ।
- ज्ञानयोगं ततः प्राप्य संसारमतिवर्तते । ४५
- मृदुर्मद्योन्तमा^{स्मृ} चैव श्रद्धा पुंसां त्रिधा^{नि}ताः ।
- जन्म त्रिधा^{विन्द} फलं ज्ञानं मन्त श्रद्धोपि विन्दति । ४६
- तस्मात्स्वर्गं समुत्सृज्य कर्मयोगमश्नात्स्वतम् ।

दयाये नित्यं निरुद्धं च ज्ञानयोगमनुत्तमम्
 इत्येवं ज्ञानयोगस्य महाभाग्यमुदाहृतम्
 तदाभ्यासरतानां च मुनीनां शान्तचेतसाम्

1. ४१

1

1. ४४ 1/2

॥ इति श्रीद्विवर्धमोक्षि पञ्च -

महायज्ञगुणाद्यायोगनाम

तृतीयोऽध्यायः ॥

— . x . —

॥ श्री साम्बसदाशिवार्पणमस्तु ॥

— x —

(॥ श्रीः ॥)

(॥ अथ-चतुर्थोऽध्यायः ॥)

४१

॥ शुभमस्तु । शिवाय गुरवे नमः ॥

अथैकभक्तिकं दानं कर्मयोगरतात्मनाम्
 शतजन्मभवं दानं तपोनिष्ठं प्रतिष्ठितम्
 जपयज्ज्ञात्रिभुक्तेभ्यः सहस्रभक्तिकं स्मृतम्
 आभूतसंपन्नैश्चापि प्रदानं शिवयोगिनाम्
 अत्यल्पमपि यो दत्तं शिवज्ञानार्थयोगिनाम्
 तन्महाप्रकृत्यं यावदनुभोगाय कल्पते
 सदानमल्पं बहुवा किञ्चिदस्ति विजानतः
 देशकालवितश्राद्धपात्रयुक्तं तदक्षयम्
 देशकाले च पात्रे च विधिना श्रद्धया च यत्
 दत्तं कृतं हुतं चेद्देवतदनन्तफलं भवेत्
 लीलार्थमात्रेणैवापि यत्प्रमाणेन दीयते
 तत्पात्रे श्रद्धया किञ्चित् भवेत्सर्वकालि
 यद्दातुं ज्ञानसलिलैश्शुद्धैश्चैव प्रमार्जितम्
 तत्पात्रं सर्वपात्राणामुत्तमं सर्वकामिकम्
 ज्ञानोदुपेन यः पुंसो जाति संसारसागरात्
 अज्ञानपतनात्तानात् पात्रं तत्परमं स्मृतम्
 ज्ञानपूर्वबलोपेतः पात्रं पापमहार्जनात्

- नात्रा वि तारयेदङ्गं किं शिलां तारयेच्छिला १३
 द्विजानां वेदविदुषां कोटि संबोध्य यत्फलम् १
 त्रिङ्गामात्रं प्रज्ञानेन तत्फलं शिवयोगिने ११०
 शिवयोगी गृहे यस्माद्भिक्षां गृह्णाति सत्कृतम् १
 कुलमुत्तारयेत्तस्य नरकार्णव संस्थितम् ११
 यज्ञाग्निहोत्र तीर्थेषु यत्फलं परिकीर्तितम् १
 योगिनामन्नदानेन तत्समग्रफलं लभेत् ११२
 ४१० अग्निने शान्तचित्ताय शिवध्यानरताय च १
 श्रद्धयान्नं सकृद्दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ११३
 एवं मुनिवरं शान्तमिश्वरार्पितमानसम् १
 भोजयित्वा सकृद्भक्त्या सर्वकामानवाप्नुयात् ११४
 ध्यायमानश्शिवं योगी भुङ्क्ते न सततं यतः १
 ततस्साक्षाच्छिवेनैव तद्भुक्तमशनं भवेत् ११५
 त्रयमुद्दिश्य य श्राद्धे भोजयेच्छिवयोगिनम् १
 स गच्छेद्दैश्वरं स्थानं मेकविंशत्कुलान्वितः ११६
 शिवाय सर्वपापहिनः प्रनिवेशाग्नौ च होमयेत् १
 कल्पयेच्च गुरोर्भागमित्ययं सततं विधिः ११७
 शिवाग्निगुरुविप्रेभ्यः सर्वपापकायमन्त्रं हम् १
 यो निवेद्य स्वयं भुङ्क्ते स रुद्रो नात्र संशयः ११८
 अग्निवेद्यं यो भुङ्क्ते स भुङ्क्ते किल्बिषं नरः १

~~अग्निवेद्यं च यो भुङ्क्ते किलिबिषं नरः~~

कृषिना र्धुष्य वाणिज्यं क्रोधा सत्यो र्जनादिभिः

पुंसां पापानि वर्धन्ते सूनादेषैश्च पञ्चभिः

संभार्जनाज्जमं तोयं माग्निं कुण्डकपोषणम्

सूनाः पञ्च गृहस्थानां ^{नित्यं} पापात्रिवृद्धये

शिवाग्निगुप्तपूजाभिः नित्यं पापैः न लिप्यते

अन्नैश्च पातकैश्चेरिस्तरमात्सं पूजयेत्त्रयम्

शिवाग्निगुप्तनैवेद्यं यावत्सिद्धानि संख्यया

तावद्वर्षसहस्राणि तदा शिवपुरे वसेत्

घृताप्लुतयुतेरसिद्धेः पुण्यं द्वागुणोत्तरम्

(3) कुपदंशयुते ~~द्वयं~~ त्रयं पुण्यं शतगुणाधिकम्

१०

षष्टि कोदननैवेद्यैः सहस्रगुणितं फलम्

सुगन्धिश्चालिनैवेद्यैर्विशेषमयुताधिकम्

मातुलुंगकदल्यामपनसाद्यैश्चुभैर्वैः

कलमाश्चालिनैवेद्यैश्चैवैल्लक्षाधिकं फलम्

एवं शालिनिशेषेण फलं स्मृत्यादुत्तरोत्तरम्

सर्व्यजनयुतं भूयस्तत्पुण्यमभिवर्धते

व्यञ्जनानि विचित्राणि स्वादूनि सुरभीनि च

कोटिकोटिफलान्याहुः ^{हुः} शिवाग्धानि मधुराणि च

क्षीरं ^{क्षु} ~~क्षु~~ नैवेद्यैः दश भुङ्क्ते गुणाधिकम्

दधि शर्करया युक्तं तत्पुण्यं स्याद्दृष्टाधिकम् ।
 रसालां सुपनां शिलां कर्पूरसुरभीकृतम् । 29
 निवेद्य पुण्यमाप्नोति कोटिं क्षातगुणाधिकम् ।
 पानकानां सुगन्धानां फलं तुल्यं रसालयोः । 30
 तथा फलविशेषैश्च स्वादुभिस्स दशभिस्स दृशं फलम् ।
 गुळखण्डकृतैश्चापि घृतेन परिपान्यते । 31
 कोटिसाहस्रगुणितं ज्ञेयं पुण्यं सुगन्धिभिः ।
 नाना प्रकारैर्निविधैः घृतेन परिपान्यते । 32
 कोटिकोटिगुणं पुण्यं शिवाग्निगुरुकल्पितैः ।
 द्युताक्षमेन विज्ञेयं माणसं तुल्यफलं कुक्ष्यैः । 33
 शर्कराखण्डयुक्तेन माणादप्यधिकं फलम् ।
 यथा यथा हि स्वादुभि रग्निज्वाभि सुरभीणि च । 34
 भिक्षान्नपानशोषाणि तत्फलानि यथा तथा ।
 यद्धा तद्धा शिवायान्नं लिङ्गाने गुरुमूर्तये । 35
 भक्त्या नैवेद्य भुञ्जानः फलमक्षयमाप्नुयात् ।
 एवं श्रुयः कुरुते श्राद्धं भक्तितः शिवयोगिनाः (म) । 36
 स पित्राहं सर्वपापेभ्यः समुद्धृत्य शिवं नयेत् ।
 गङ्गा स्नानसमं पुण्यं दर्शनं शिवयोगिनाम् । 37
 सर्वतीर्थाभिषेकाच्च तत्संश्रावणमुत्तमम् ।
 मुच्यते सर्वपापेभ्यः प्रणम्य शिवयोगिनम् । 38

१००

शि शूष युक्तां तं भक्त्या शिवलोके महीयते
 युगापत्पूजितास्तो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः
 मातरस्सर्वदेवाश्च योजयेच्छिवयोगिनः
 नृत्यन्ति पितरस्तस्य सुवृष्टेरिव स्निग्धैः
 यः श्राद्धे भोजयेद्भक्त्या विशेषाच्छिवयोगिनः
 आपिनस्सकुले कश्चित् जनयेत्पुत्रमीदृशम्
 यस्संपूज्य शिवं श्राद्धे भोजयेच्छिवयोगिनः
 नृत्यन्ति पितरस्तुष्टा गाथान्ति यः पितामहाः
 अद्यतः पुत्रपात्रो वा योगीन्द्रं भोजयिष्यति
 शिवयोगिनमायान्तं दृष्ट्वैव गृहसंस्थिताः
 क्रीडन्त्योषधयस्सर्वाः आस्यामस्स्वर्गमक्षयम्
 अनुग्रहाय लोकानां श्रद्धायाश्च परीक्षये
 चरन्त्यतिथिरूपेण देवो योगाच्च भूतले
 तस्मादतिथिमायान्तमधिगच्छेत्कृतांजलिः
 स्वागतार्थं न पाद्याद्यास्तान्नाश्नाय नादिशेः
 कृपान्वितं निरूपं हि मलिनं मलिनांबरम्
 योगीन्द्राश्चक्रे द्वाभ्यां नित्यमतिथीर्न निचारयेत्
 शिवयोगिश्च शिरेषु नित्यं सन्निहितश्चिवः
 योगीन्द्रं पूजयेत्तस्मात् साक्षात्संपूजयेच्छिवः
 ये योगीन्द्रं क्षिपन्त्यज्ज्ञातेः सर्वपापे त्वनुकृमात्

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

अथो मुरोर्ध्वपादास्ते पच्यन्ते नरकाग्निषु
 क्रमशः शिखिर्नवहना तप्यमानाश्च बन्धिना
 प्रपीडयन्ते महाघोरैः यावद्वत्पन्दितारकम्
 ये शिवज्ञाननिरतं प्रद्वियन्ति मनागपि
 पश्चाद्बाहुकनन्धास्ते मीयन्ते यमसादनम्
 तत्राग्नि तप्तसन्दंशैः प्रवीदो रविनादयोः
 तेषामुत्पाद्यते जिह्वा शतशोथसहस्रशः
 विकश्यन्ते महात्मानं ये मूढाश्चिवयो गिनम्
 ते गान्ति श्रोत्रिश्चिरसाधं नरकं नैव संशयः
 ये चापवादं शृण्वन्ति विमूढाश्चिवयो गिनः
 ते विद्रोषेण वदन्त्यन्ते नरकेऽनामहि क्षयात्
 सति श्रोतरि वक्ता स्यादवमानस्य योगिनः
 तस्मान्छ्रोतान्त्रपापीयां नाददात्युमहात्मनः
 वक्ता श्रोतानुमन्तान् प्रयोक्ता दुष्पणस्य च
 एतेषां यस्तु संपर्क पञ्चैते नरकास्मृताः
 इति योगिन्द्रपात्रस्थ महाभाग्यमुदाहृतम्
 पूज्यापवादं विषमर्थं पात्रं शृणुताधुना
 अज्ञानपङ्कनिर्मग्नमात्मा त्राणविवर्जितः
 अपुण्यगिरिणा कान्तमपात्रं गुणवर्जितम्
 ४ आमपात्रे रसो यज्जे नश्यते सह्राजमम्

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

१।० दानं कुजे यथा स्वस्वस्तं सहपात्रेण नश्यति
 सन्दीपनमूपके यन्दा दुरन्तनिश्चिन्तां नरोत्त
 दानं तद्ददपात्रेषु निव्यस्तं निष्फलं भवेत्
 तस्मिन्निवहुतं हव्यं यथा होतुस्सु निष्फलम्
 ज्ञानाग्निरहितो विप्रो .. व्यादानं निश्चकम्
 यथा षण्डो मरस्त्रीषु पुंगवेन विनाय गौः
 ब्राह्मणस्य तथा जन्म ज्ञानहीनस्य निष्फलम्
 लो ओडुपेन प्रचरं निमज्जत्युदके यथा
 तथा दाता ग्रहीतान् पतत्यस्यै तमस्यधिः
 का .. र्व भूतेभ्यः श्रद्धया यत्प्रदीयते
 दानं तदपि विज्ञेयं सर्वकामिकमुत्तमम्
 दीनान्धकृपणानाथबालवृद्धकुशाकराः
 एते नृकं व्यासस्ततं नार्थं गृह्णीत निस्पृहः
 अर्हत्यज्ञानिनः पात्रं मस्पृहत्वा नैवेदितः
 अल्पिका विहिता पूजा पर्याप्तं कर्मिणः फलम्
 नहि स्वार्थं समुद्दिश्य पुत्रं हन्ति हि साधवः
 दातुरेवोपकाराय गृह्णन्ति मुनयो मनात्
 दारिद्र्यसाधुश्चिरं तपार्थनीयो हि नृकंपया
 अदानादन्य दारिद्र्यं दानादैश्वर्यमाप्नुयात्
 दातुरेवोपकाराय वदत्यर्थि तदस्य मे

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

- यस्माद्वा ता ब्रजेदूर्ध्वमयन्ति षेत्प्रतिग्रही-
 देहीत्येवं बुवत्यर्थी जन्मं क्षपियतीव न सः
 यदिदं कष्टमर्थित्वं प्रागश्च दानफलं महत्
 बोधयन्ति न याचन्ते देहीति कृपणा जनाः
 अवस्थेयमदानस्य माभूदेवं भवानपि
 कल्याणमित्रमायान्तमर्थित्वं को न पूजयेत्
 दानात्स्वर्गमवाप्नोति कोन्यो बन्धो रिवार्थिनः
 इहमन्त्रफलस्योपि दातारमनु यो व्रजेत्
 आद्यं त्यक्त्यग्रहं दातुः कस्तं न प्रतिपूजयेत्
 नार्थिनः स्युः कथं पूजा याचमाना दिनेदिने
 ये बलादस्य निश्चितं योजयन्ति तं श्रिया
 अहन्यहनिमार्जन्तं को नमन्ये कुरुं यथा
 मार्जनं दर्पणस्येव यः करोति दिनेदिने
 करमुत्तमकं कृत्वा दानं गृह्णाति यो विजः
 दानादूर्ध्वं गतिं तस्य दातुर्दृश्यतीव सः
 एकेन तिष्ठन् तादृशं हन्योन्यं चरति श्रुता
 दातृणां च कयोर्देहः कराभ्यामेव नोपितः
 यः सुत्रमर्थित्वं दानं त्यक्त्वा पात्रमुपेक्षति
 स न विरुध्यते कृतवान् दाता परमार्थिनः
 यद्यर्थिनो नरा नस्युः दातुर्देम कथं भवेत्

- नत्वर्थिषु भवेद्दानं नच दानेच तत्फलम्
 यदि लब्ध्वा श्राद्धा दीना नरकुरप्रियवादिनः
 क्षात्रं दानं तथा तथा क्षान्त भार्या तेना ४५ त्रिन्त्रधा
 यदि नामनि देयं स्यात्सं प्राप्ताया र्थिने गृहम्
 किं वाक्यस्य विमृष्टानि प्रियाण्यनुगता निच
 १२० अथ्युत्थानाभिगमनं स्वागतं चासनं प्रियम्
 पादोदकमनुब्रज्य स्वर्गसोपानसप्तकम्
 वित्तं चिन्तानुसारेण कदा कस्या भविष्यति
 ग्रासार्द्धमपि ग्रासं दातुं युक्तं सदैवार्थिने
 दानं प्रियविनिर्मुक्तं नष्टमाहुर्विपश्चितः
 तस्मात्सत्कृत्य दातव्यं नरेण फलमिच्छता
 प्रत्याश्यासमपि श्रेयः प्रियास्तु नयुपेशकम्
 सकृददानमसत्कार पातुष्यं परुषीकृतम्
 वरं न हतमर्थिभ्यः ^{संक्रुद्धे} संस्कृते नान्तरात्मना
 दः : श्व नच प्रीति न धर्मप्रियवर्जितः
 दानं व्रतादिनियमः यज्ञं ध्यानं हुतं तपः
 यत्नेनापि कृतं सर्वं क्रोधिनस्तद्वृथा भवेत्
 यश्च हृदया स्थितं दद्यात् प्रतिगृह्णाति नार्थिनः
 तावुत्रै गच्छतस्स्वर्गं नरकं तन्दिपर्यये
 कुड्दार्थी तस्य गतिः : मैक्ष्य मनुकंपा महत्सरा

- गुणं सु बहते पञ्च दातुर्दानं महत्फलम् ।
 वाराणसी कुरुक्षेत्रं प्रयागं पुष्कराणि च । १८९
 गङ्गा समुद्र तीरं च त्रैमिशारण्यमष्टमम् ।
 श्रीपर्वतं महापुण्यं गोकर्णं वेदपर्वतम् । १९०
 इत्यादि कीर्तिं तादृशां स्स्थु रसिद्धनिषेविताः ।
 सर्वे शिवाश्रमाः पुण्याः सर्वे नद्याः सर्वपर्वताः । १९१
 गोसिद्धा मुनिवासं च पुण्य देशाः प्रकीर्तिताः ।
 १९३ शिवायतनसंस्थाने यदल्पमपि दीयते । १९२
 तदनन्तफलं ज्ञेयं शिवक्षेत्रानुभावितः ।
 ग्रहणं चन्द्रसूर्याभ्यामुत्तरायणदक्षिणम् । १९३
 विष्णुवं संवत्यतीपातं षडशीतिमुरवं तथा ।
 दिनश्चिद्राणि नाक्रान्ते ज्ञेयं विष्णुपदं तथा । १९४
 इति कालास्समाख्याता पुंसां पुण्याविवर्धिताः ।
 अन्तिर्भविः परा प्रीतिः शिवधर्मैकतां गता । १९५
 प्रतिपत्तिरिति ज्ञेया श्रद्धा हर्षाय नञ्चकम् ।
 श्रद्धा च मातेव जननी ज्ञानस्य कृतस्य च । १९६
 तस्माच्च्छ्रद्धां समुत्पाद्य देयमक्षयमिच्छता ।
 यद्दानं श्रद्धया पात्रे विधिवत्प्रतिपादितम् । १९७
 तदनन्तफलं ज्ञेयमपि पालायमात्रकम् ।
 तीर्थेषु दिनेषु गुणान्वितेषु यच्च्छ्रद्धया स्वल्पमपि । १९८
 प्रदत्तम्

तत्सर्वकामान् समुपैति लोके शब्देव दानं प्रवदन्ति तन्नाः ।

199

शब्दाप्रधानं विज्ञेयं सत्पात्राणि जलुष्यम्

शब्दा ते कीर्तिता तस्मान्नाशब्दातः फलं लभेत

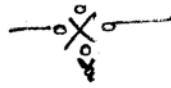
199 1/2

"इति शिवश्चोत्तरे सत्पात्रं गुणं

नामं जलुथो दयाय ॥

श्रीशिवसदाशिवाय

परब्रह्मणे नमः

(॥ अथ ॥ पञ्चमोऽध्यायः ॥)

अथ धर्माश्चिन्तेनोक्ताश्चिन्तयित्वा गमोत्तमे
 वेद्याः बहुविधास्तेष्वेकं कर्मयोगं प्रवेदतः । 1
 हंसादेषविनिर्मुक्ताः क्लेशायाश्च निवर्जिताः
 सर्वभूतहिताश्च शुद्धास्सुखसुदुर्मास्सु महत्फलाः । 2
 आनन्दशाखां कविताश्चिन्तयन्मूलैकं संश्रिताः
 सर्वे सर्वगुणोपेताः शिवधर्मास्सनातनाः । 3
 याजयन्ति शिवं यस्मात्^(त) अध्यायन्ते शिवभानितैः
 शिवधर्मास्समृतास्तस्मात्संसारार्णवतारणाः । 4
 अथ हिंसादया सत्यं हि शब्देन्द्रियनिग्रहः
 दानमिज्या जपो द्यानं दृढकं धर्मलक्षणम् । 5
 अथ व्यस्तैस्समस्तैर्वा शिवधर्मैरनुष्ठितैः
 शिवैकस्थानसंप्राप्तिः गतिरेकैव कीर्तिता
 यथा भूस्सर्वभूतानां स्थानं साधारणं स्मृतम्
 तथा तान्दिव्यभक्तानां भोगास्समाप्तिश्चास्मृताः । 7
 नानाफल्गुविशेषेण भोगाश्चिन्तयेत्तथा
 शुभाशुभफलं चात्र भजन्ते सर्वदेहिनः । 8
 शिवधर्मस्यैकस्य फलं तत्रोपभुज्यते
 यस्य चावबुधेत्पुण्यं श्रद्धापात्रविशेषतः । 9

भोगान्ता दृग्बिधां तत्र ज्ञेयास्सातिशयास्तथा

स्थान प्राप्तिपरा कल्या भोगास्सातिशया स्थिताः

कुर्यात्पुण्यं महत्तस्मान्महापुण्यजिगीषया

सर्वाधिपत्यमेकैकं तत्र नास्ति पुरोत्तमे

आत्मभोगादिपत्यं श्याच्छिवसर्वजगत्पतिः

केचिन्तत्रैव मुच्यन्ते ज्ञानयोगरता नराः

अवर्तन्ते पुनश्चान्ये संसारे भोगतत्पराः

तस्मात्परो कामनिवृत्तः भोगान्सर्गिविवर्जयेत्

विस्तुष्टशान्तचित्तात्मा शिवज्ञानमवाप्नुयात्

येचान्ये सक्तहृदया यजन्तीं प्रसंगतः

तेषामपि ददातीशस्थानं ^{मात्मा} ~~संस्तु~~ रूपतः

ततोर्चयन्ति ये रुद्रं सकृदुच्छिष्टकल्मषम्

तेषां पिशाचलोकेषु भोगान् श प्रयच्छति

द्विरर्थयन्ति ये रुद्रं क्रूरसंक्रुद्धलोचनाः

रक्षो लोके शिवस्तेषां महिभोगान् प्रयच्छति

त्रिरर्थयन्ति ये रुद्रं मद्यमांसातुरा नराः

यक्षो लोके शिवस्तेषां भोगान् दिव्यान् प्रयच्छति

येन ~~सर्वकर्तृ~~ सगितं कुर्वति त्रिनंती यदृच्छति

शिवाग्रतस्तं ते यन्ति गान्धर्व भुवनं नराः

लोका ^{रुद्रा} ~~रुद्रा~~ समुदिष्य पञ्चार्थयति यदृच्छति

त... रु भवने रुद्रः कामान्दिव्यान्प्रयच्छति ।

कामासनेन चित्तेन पउर्चयति यश्शिवम् । 20

शोमलोके शिवस्तस्य कामान् दिव्यान्प्रयच्छति ।

सप्तार्चयन्ति ये रुद्रं गन्धपुष्पादिभिः कामान् । 21

प्राजापत्ये शिवस्तस्य लोके भोगान्प्रयच्छति ।

अष्टार्चयन्ति गायत्र्या शिवं ये वेदतत्पराः । 22

सद्भावतश्शिवस्तेषां ब्रह्मलोकं प्रयच्छति ।

न वार्चयन्ति ये रुद्रमेकत्वं समुपाश्रिताः । 23

ते यान्ति विष्णुभवनं दिव्यैर्भोगैस्समन्विताः ।

त्रेयं विष्णुपुरादूर्ध्वं दिव्यं शिवपुरं महत् । 24

तद्भोगस्थानमतुलं कर्मयोगरतात्मनाम् ।

अप्रमेयगुणैर्दिव्यैः निमानैस्सार्वगामिकैः । 25

व४० असंख्यैस्तत्पुरं व्याप्तं सर्वप्राण्युपकारकैः ।

सहस्रभौमविस्तीर्णैः सूर्यकोटिसमप्रभैः । 26

रुद्रलोकमिव प्रोक्तं मक्षोणगुणसंश्रुतम् ।

सर्वेषां शिवभक्तानां तत्पुरं परिकीर्तितम् । 27

रुद्रक्षेत्रे मृतानां च जङ्गमस्थावरात्मनाम् ।

अप्येकदेवसंभक्त्या यः पूजयति शङ्करम् । 28

सोऽपि याति परं स्थानं चैनात् ।

तस्माद्दिशो सदा शान्तिं भावयेदात्मनात्मनि । 29

तस्मादात्मविचारेण भवदोषविरागतः

एवं शिवानुभावेन विकृष्टेनापि कर्मिणी

नरैस्स स्थानान्यवाप्यन्ते कर्मभावानुरूपतः

इत्येतत्परमं प्रोक्तं श्रीमच्छिवपुराणं महत्

देहीनां कर्मनिष्ठाणां पुनरावर्तनं स्मृतम्

ऊर्ध्वं शिवपुराणज्ञेयं स्थानात्रयमनुत्तमम्

नित्यं परं विशुद्धं च स्कन्दो माहात्म्यं शिवमहत्

स्कन्दं शक्तिधरं शान्तं षण्मरुतं त्रिशिववाहनम्

तप्तचामीकरप्रस्थं त्रिशिरवं बालरूपिणम्

प्रभातिर्भासितं देवं सर्वलोकानुत्तमम्

ध्यायन्सदा प्रशन्नात्मा गृहस्थानमवाप्नुयात्

कन्या रूपामुमां शान्तां सूर्यकोटिसमप्रभाम्

ध्यायमानस्सदा भक्त्या देव्यास्थानमवाप्नुयात्

शुद्धस्फटिकसंकाशं जटामकुटशोभितम्

१५ त्र्यक्षं चतुर्भुजं शान्तमक्षमूलाधरं हरम्

वरदाभयहस्तं च त्रिशूलसक्तपाणिनम्

ध्यायमानश्शिवं नित्यं तत्समुज्ज्वलमाप्नुयात्

ये संप्राप्ताः परं स्थानं ज्ञानयोगरतानराः

न तेषां पुनरावृत्तिः प्योरसंसारसागरे

सर्वज्ञास्सर्वगाश्शुद्धा परिपूर्णा महेश्वराः

शिवकुल्य बलोपेताः परं शिवपुरं जाताः

योगं प्रबोधयिष्यामि पृथगदियायं स्थितम्

कुपरिष्ठाञ्च लोकानां स्वरूपं चाप्यनुकमात्

तत्राष्टगुणमैश्वर्यं पार्थिवं पिशिताशिनाम्

तत्सा शुज्यगतानां च तराणां तत्समं स्मृतम्

राक्षसं षोडशगुणं पार्थिवं चापि तद्विधा

एता नरनिक्षेपं हि यक्षेष्वन्यस्य तेजसम्

गन्धर्वाणां च वायव्यं यक्षाणां सकलं स्मृतम्

पाञ्चभौतिकमिन्द्रस्य चत्वारिंशद्गुणं महत्

सौमपातरसं दिव्यं यच्चादं पाञ्चभौतिकम्

सौम्यात्प्रजापतिं नाम अहंकारगुणाधिकम्

चतुष्पाष्टिगुणं ब्राह्मणं भो द्वयमैश्वर्यमुत्तमम्

त्रिणोः प्रदानिः सूक्ष्ममैश्वरं ब्रह्मणः परम्

श्रीमान्छिवपुरं दिव्यं मैश्वरं सर्वगामिकम्

आनन्तगुणमैश्वर्यं शिवस्थात्मगतं महत्

आदिमद्यान्तरहितं विशुद्धं तत्त्व लक्षणम्

१५० सर्वाभिभावकं सूक्ष्ममनोपमं मनामयम्

सुसंपूर्णं जगद्देतुं पशुपाशविलक्षणम्

एतत्स्थानमनुप्राप्तं तस्य भोगास्तदात्मकाः

ऐश्वर्यं तत्समानं च भवेदीशप्रसादतः

तारारूपा विमानां दृश्यन्ते सप्तकोटयः ।

आष्टाविंशतिरेवोर्ध्वं संहोसारस्कृतात्मनाम् । 50

ये कुर्वन्ति नमस्कारमीश्वराय क्वचित्क्वचित् ।

संपत्कृत्कोतुकालो आत्तब्दिमानं वहन्ति ते । 51

नामसंकीर्तनं वापि प्रसङ्गेन शिवस्थ-य ।

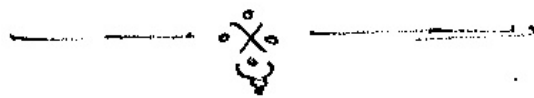
कुर्याद्वा तं नमस्कारं न तस्य विफलं भवेत् । 52

इत्येवं गतयः प्रोक्ता महत्तयः शिवकर्मणाम् ।

अत्यल्पाल्पतरेणापि पुंसामाशानुभावतः । 53

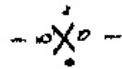
॥ इति श्रीशिवधर्मोत्तरे शिवसंग्रहः ।

पञ्चमोऽध्यायः ॥

श्रीसांबसदाशिवार्यपर-

ब्रह्मणे नमः ॥

(॥ श्रीः ॥)

(॥ अथ षष्ठोऽध्यायः ॥)

अथा^धः पतनात्पुंसा मधर्मः परिकीर्तितःनरका^ध महादोरे पतनात्पापमुच्यते

अधर्मभेदो विज्ञेयाश्चिन्तवृत्तिप्रभेदतः

स्थूलसूक्ष्मासूक्ष्माश्च कोटिभेदश्चेकधा

तत्र ये पापनिचया स्स्थूला नरकहेतवः

ते समानेन कश्यन्ते ^{पा}ना जमनः कायसाधनम्

परस्त्रीद्वयसंकल्पक्षेतनानि पृथ्विन्तनम्

अकार्याणि निवेशाश्च चतुर्धा कर्ममानसम्

अनिबन्धप्रकापित्वमसत्यं चाप्रियं च यत्

पशपवाद^{पै}शुन्यं चतुर्धा कर्म^{चि}वाचकम्

अभक्ष्यभक्षणं हिंसा मिश्रकामन्यसेवनम्

परस्वानामपादनं चतुर्धा कर्मकायिकम्

इत्येवं त्रिविधं प्रोक्तं कर्मत्रितयनादिनम्

अस्य भेदान्मुनर्वक्ष्ये येषां फलमनन्तकम्

ये क्षिपन्ति महादेवं संसारार्णवतारणम्

सुमहत्पातको येतास्ते यान्ति नरकान्तिकम्

दूषयन्तश्चिन्तनं ये ~~न~~ सर्वार्थप्रसाधनम्सुमहत्पातकं तेषां ^{या} निश्चयं न जायते नाम

शिवज्ञानस्य वक्तारं निन्दन्ति च गुरुं नराः

सुमहत्पातको वेतास्ते यान्ति निरर्थान्विमं

शिवनिन्दा गुरोर्निन्दा शिवज्ञानस्य दूषणम्

देवद्व्यापहारिणं गुरुद्वयविनाशनम्

हरन्ति येन संभूताः शिवज्ञानस्य पुस्तकम्

सुमहत्पातको वेता अनन्तानि फलानि षट्

नाशिनन्दन्ति ये दृष्ट्वा शिवपूजां प्रकल्पिताम्

न नमन्त्यर्चितं दृष्ट्वा पूजितं न स्तुवन्ति च

यथेष्टम्वेष्टानि स्सद्गुरुस्सन्ति षन्ति रमन्ति च

उपचारविनिर्मुक्ताः शिव^{जि} गुरुसंस्थितौ^{सन्निधौ}

स्थानसंसारपू... च येन कुर्वन्ति पर्वसु

शिवनिद्यागुरुणां च कर्मयोगोप्यवस्थिताः

येत्यजन्ति शिवान्वारं शिवव्रतान्विषन्ति च

शिवनिन्दा समाह्वयेते महान्तः पातकोत्तमाः

असंपूज्य शिवज्ञानं ये धियन्ते लिखन्ति च

अन्यायतश्च पृच्छन्ति क्षुण्णन्त्युच्चारयन्ति च

विक्रियन्ति च लोत्रेण कुड्मिनः नियमेन वा

असंस्कृतप्रदेशेषु यथेष्टं स्थापयन्ति च

शिवज्ञानरक्षा^{था} क्षेपं यः कृत्वा न्यत्प्रभाषते

साधीयन्ते समर्थस्सन् यः प्रमादं करोति च

अचिन्ता क्षात्रनिस्थाने यश्चुणोति प्रवर्ति-च
 इति सर्वं समासेन ज्ञाननिन्दा समं स्मृतम्
 गुरु पूजामकृतैव यश्चास्त्रं श्रोतुमिच्छति
 न करोति-च शिक्षणा मां कर्त्ति-च आगतः
 नाभिनन्दन्ति तद्धाव्यमुत्तरं-च प्रयच्छति
 गुरु कर्मणि श्लाघ्यं-च तदुपेक्षां करोति-च
 गुरुमार्तमश्नन्तं वा विदेशं प्रास्थितं तथा
 अरिभिः परिभूतं वा यस्संत्यजति पापकृत
 तद्दोषी
 गुरु ~~अर्थ~~ पुत्रमित्रेषु यश्चावकां करोति-च
 इत्येतत्पातकं ज्ञेयं गुरुनिन्दासमं अवेत्
 ब्रह्मपक्ष्य सुरापक्ष्य स्तेयी-च गुरुतल्पगः
 महापातक सत्स्येते तत्संयोगी-च पञ्चमः
 श्रोत्राक्षो आङ्गयातद्धेपात् ब्राह्मणस्य वधे तु यः
 ममान्ति कं महादोषं ब्रह्महा स प्रकीर्तितः
 ब्राह्मणं यस्समाहूय यत्प्रमानमकिञ्चनम्
 पञ्चान्धास्तीति थो ब्रूयात् ब्रह्महत्या सपस्मृतः
 यश्चाविद्याजमानेन यस्तर्जयति द्विजम्
 उदासीनं स आग्रये ब्रह्महा स प्रकीर्तितः
 मिश्रागुणैस्स्वमात्मानं न यत्कृत्यत्कर्षणं कृत्वा
 गुरुणां-च विरुद्धं स्यात् ब्रह्मात्य सपस्मृतः

भुत्तृष्णातप्तदेहानां द्विजानां ओकुमिच्छताम्

॥ यस्समाचरते विष्णुं तमाहुः ब्रह्मपातकम्

परदेवान्परिश्राय नृपकर्णे जपेत् यः

पापीयान्पिशुनः क्षुद्रो ब्रह्मात्परिच्यति स्मृतः

पिशुनस्सर्वलोकानां रन्धान्वेषणतत्परः

उद्देगजनकः क्रूरः सच वै ब्रह्मपातकः

गवां तृष्णात्रिभूतानां गच्छन्तीनां जलौकशायम्

यस्समाचरते विष्णुं तमाहुर्ब्रह्मपातकम्

देवाद्देजगतां भूमिं पूर्वदन्तां हरेत् यः

प्रनष्टमपि कालेन तमाहुः ब्रह्मपातकम्

द्विजविन्तापहरणं न्यायेन समुपार्जितम्

ब्रह्महत्यासमं ज्ञेयं पातकं नात्र संशयः

अधितसयश्चिन्तनज्ञानं परित्यजति मूढधीः

सुरापानसमं ज्ञेयं तत्पातकमुत्तमम्

अग्निहोत्रपरित्यागः पञ्चयज्ञाधिकर्मणाम्

मातापित्रोः परित्यागः कूटसाक्ष्यं सुहृद्वधः

अप्रियं शिवभक्तानामभक्ष्यरयय ब्रह्मणम्

वने निरपराधानां प्राणिनां चोपपातकम्

गवां मार्गे वने चाग्निं पुरं ग्रामं प्रहीष्येत्

इति पापानि प्योशजि सुरापानसमानि ति

1 30

1 31

1 32

1 33

1 34

1 35

1 36

1 37

1 38

1 39

५१॥ * दीनसर्वस्वहरणं तरस्त्री गजवाजिनाम्

गोश्रुमि रत्न रोप्याणां मोषधीनां रसस्य च

चन्दनागुरुकस्तूरीकर्पूरपट्टवाशनभम्

इवास्म स्यान्नामहरणं कुक्कुटस्वयं समस्मृतः

कन्यानां वरयोग्यानां मदनां सद्यो वरे

पुत्रमित्रककत्रेषु गमनं भगिनीकुम्भ

कुमारीसाहसं घोरमन्त्रयजस्त्रीनिषेधनम्

सवर्णाशास्त्रं गमनं गुकुतल्पसमं स्मृतम्

महापातककुल्यानि पापान्धुक्तानि यानि कु

तानि पातकसंज्ञानि तदूनान्धुपपातकम्

विजायार्थं प्रतिज्ञाय न प्रयच्छति यः पुनः

न स च स्मरयते विप्रः कुल्यं तदुपपातकैः

ध्वज विज हव्यापहरणेः म द्वाया व्यतिक्रमः

अतिमासाति कोपे च क्षमि रत्न कुतश्चता

अत्यन्तविषयासक्तः कार्पण्यं शाठ्यमत्सरे

परदाशभिगमनं साधुकन्याभिदूषणम्

परिवृत्तिः परिवेत्ता यशस्य परिवेद्यते

तयोर्दानं च कन्यायाः तयोरेव च सान्वनम्

पुत्रमित्रककत्राणां प्रभवे स्वामि नस्तथा

कार्पण्यं च परित्यगाः स्वामि बन्धु तपास्वेवाम्

गवां क्षत्रियवैश्यानां स्त्रीशूद्राणां विषातकम्

क्षिणाश्रमतत्त्वानां च पुष्परामा विनाशनम्

यः ^{२०} ह्यमाश्रमस्थाना मान्यरे कल्पे कामपि

तद्दृष्ट्या परिवारस्य पशुधान्यधनस्य च

कौष्यधेनु ^{२१} पुशु ^{२२} द्या मया ज्ञानं च याजनः

यन्नाशम तटाकानां दारापत्यस्य ~~स्य~~ विक्रयः

१६

तीर्थयात्रोपनाशनां व्रतायतनकर्मणाम्

स्त्रीधनान्युपजीवन्ति स्त्रीभिरत्यन्तकीर्तिताः

अरक्षणं च नशिनां मध्यमस्त्रीनिषेवणम्

त्रिषीणामप्रदानं च ^{२३} धान्य ^{२४} दस्य वृद्धेयुपशेवनम्

निन्दितानं दनादानमापण्यानां च विक्रियम्

विषमारणयन्त्राणां प्रयोगो मूलकर्मणाम्

उच्चाटनाश्चिन्त्यारश्च गुरुविद्वेषणक्रिया

जिह्वाकामोपश्रोगार्थं यद्यारं अस्य कर्मस्तु

मूल्येनाध्यापयेद्यस्तु मूल्येनाधीयते च ये

व्रात्यता व्रतश्च यागस्सर्वाहारनिषेवणम्

असच्छास्त्राभिगमनं शुष्कतर्कबलं वनम्

देवाग्निगुरुसाध्वीना निन्दागोब्राह्मणस्य च

प्रात्यक्षं वा पर्येक्षं वा शस्त्रं मण्डलिनामपि

उत्पन्नपि नृदेवज्याश्वकर्मत्यगिनां ^{२५} तस्य

दुःशीला नास्ति काः पापाः सदा सच्छून्यवादिनः

सर्वकाले दिवाचामि पशुबियोनो पशुयोनुषु

रजस्वलासु योनी च मैथुनं यस्समाचरेत्

स्त्री पुत्रमित्रं संप्रोते राशाय श्रेयसाय ये

जनन्या प्रियवक्तारः क्रूरसमयत्रेदिनः

युक्तास्तदुनकेः क्षुद्रैः पापैः पापनरास्समृताः

यो गो ब्राह्मण कन्यानां स्वामि मित्र तपस्विनाम्

अन्तरा यान्ति कार्येषु ते स्मृता नरकास्समृताः

१४० परद्वयहितव्यन्ते ये परद्वयसूचिकाः

द्वयापहारनिरताः परस्त्री परदूषकाः

दुःखं द्विजानां यः कुर्वति प्रहरेदुर्वतो हि यः

यस्सेवते द्विजाश्शूद्रं कुर्यान्पापाति कामतः

ये पापात्रिरताः क्रूराः येपि हिंसा प्रियानराः

(वृ) भृत्यार्थं येन कुर्वन्ते दानयन्त्रादिका क्रियाः

गोष्ठाग्निजलरश्म्यासु तदुच्छ्वासा नोपुच

ये त्यजन्ति पुरीषाश्चानाशमायतनेषुच

मध्यपानरता वित्तं गीतवाद्यरता नराः

केकीक्षिता भुजङ्गाश्च रक्षन्वेष्ट तत्पराः

नंशोष्काक्षिता काष्ठे रश्मिंश्च शूद्राश्चिरेन च

ये मार्गमुपकुण्ठन्ति परसीमां हरन्ति च

कूटशालनकर्तारः कूटकर्मरतानराः

कूटयुद्धाश्च वरत्राणि कूटसंयवहारिणः

धनुषां शालशस्त्राणां यः कर्ता यच्च विक्रिया

निहृयोतिवज्रोयेषु पशूनां दमकोऽथ ये

मिश्राप्रवदतोपाश्च मानर्णयति यश्चानेः

स्वामिमित्रगुरुद्रोही मायावी च परश्चाठः

ये आर्यापुत्रमित्राणि बालवृद्धकृशाकुरान्

श्रुत्यामतिथिबन्धुन्श्च त्यक्त्वा शान्तिबुभुक्षितान्

यस्स्वयं मृष्टमश्नाति विप्रायान्येऽप्रयच्छति

वृथापाकी स विज्ञेयो ब्रह्मवादिषु मितेऽपि गहितः

नियमान्स्वयमादाय ये त्यजन्ति जितेन्द्रियाः

प्रबुज्यारसिका ये च रहस्यानां च भेदकाः

११ ये लोभयन्ति गार्श्वेन शिवं ते च महुर्मुहुः

कुर्वन्त्येव पुण्यन्ति प्रणष्टाश्च द्विषन्ति च

पीडयन्त्यातिआरेण असकृद्वहयन्ति च

सार्थयामाञ्च वरताः संयुक्तो येन कृच्छते

ये भजनाभिरेोगार्थं तान्स्वगोपान्कुप्याकुरान्

न पालयन्ति यविनस्ते गोप्ता नारका स्मृताः

वृषाणां वृषणाय च पापिष्ठा नाशयन्ति च

बाहयन्ति च गां विन्द्यामहे नारकिणो नराः

६५

अनृश... समनुप्राप्तान् कुतूष्णां त्रमकृत्तान्

ये तिथीनवमन्यन्ते ते वै निरयगामिनः

अनाथान्विकलाः दीनान् बालवृद्धे कृशाकुरान्

नानुकुंयन्ति ये मूढा स्तेयान्ति निरयार्णवम्

अजावि को माहिषिकस्सामुद्रो वृषक्षीपतिः

इन्द्रविदुक्षत्रवृत्तिश्च नारकी स्याद्विजोत्तमः

क्षिप्तिनः कारको वैद्या हेमकारनृपद्विजाः

भूतकाश्चाठ्यसंशुक्तास्ते नरा नरकास्समुताः

यश्चोपितमन्त्रकृत्य स्वेच्छयेव हरेत्करम्

नरकेषु स पच्येत यश्च दण्डरुची नृपः

उत्कोशकैरधि कृते स्तस्करैश्च प्रपीड्यते

यस्य राज्ञः प्रजा राष्ट्रे पच्यते नरकेषु सः

ये द्विजाः प्रति गृह्णन्ति नृपस्यान्यथावर्तिनः

प्रयान्ति तेपि प्योरेषु नरकेषु न संशयः

परदारिकचोराणां यत्पापं पार्थिवस्य तत्

११० भवेदरक्षतस्तस्य पापार्थैव प्रतिग्रहाः

अचोरं चोरवत्पश्ये चोरं वा चोररूपिणम्

अविवाय नृपस्तस्मात् प्यातयन्नरकं व्रजेत्

प्लुततैलान्नपानानि मधुमांससुराशनः

गवेक्षुक्षिरश्चाकानि दधिमूलफलानि च

तृणकाष्ठं पुष्पवस्त्रं मौषध्यासवत्राजनम् ।

उपानच्छत्रं शकटमासनं शयनं मृदुः । 90

ताम्रसीसं त्रपूकांस्यं शङ्खाद्यं च जलोद्भवम् ।

वाक्किं नावेणवं वाद्यं ग्रहोपकरणानि च । 91

वीर्यं कार्पासं कौशेयं भण्टपटोद्भवानि च ।

स्थूलसूक्ष्माणि वस्त्राणि येनोभेन हरन्ति च । 92

नरकेषु ध्रुवं गच्छेत् अपहृत्य स्वल्पकानि च ।

यदा तदा परद्रव्यमपि सर्षपमात्रकम् । 93

अपहृत्य नरो याति नरकं नात्र संशयः ।

एवमाद्यैर्नरैः पापैः उत्क्रान्तेस्समन्तरम् । 94

इरीरं यातनात्मीयं पूर्वाकारमवाप्नुयात् ।

इरीरेण व्रजन्त्येते इरीरेण अमाज्ञया । 95

यमदूतैर्महाघोरैर्नियमानास्सुदुःखिताः ।

देवतिर्यङ्मनुष्याणामधर्मनियतात्मनाम् । 96

धर्मराजा स्मृतश्शास्ता सुघोरैर्विविधैर्विधैः ।

नियमानारयुक्तानां प्रमादात्स्वीकृतात्मनाम् । 97

प्रायश्चित्तैर्गुरुशास्ता न यमो बध्यिष्यति ।

परदारके चोराणां मन्याय व्यनहारिणाम् । 98

100

वृषतिश्शासकः प्रोक्तः प्रच्छन्नामां च धर्मराट् ।

तस्मात्कृतस्य पापस्य प्रायश्चित्तं समाप्सरेत् । 99

नाशुक्तस्यान्यथानाशः कल्पकोटिशतैरपि
 यः करोति स्वयं कर्म कारयेच्चानुमोदयेत्
 कायेन मनसा वान्वा तस्य चाद्योगिः फलम्
 इति संक्षेपतः प्रोक्तः पापभीतास्त्रि साधनाः
 कश्यन्ते गतश्चित्राः नराणां पापकर्मणाम्

॥ इति श्रीशिवधर्मोत्तरे पापभेदं

नाम षष्ठोऽध्यायः ॥

श्रीसाम्बसदाशिवाय पर

ब्रह्मणे नमः ॥

(॥ श्रीः ॥)

॥ अथ सप्तमोऽध्यायः ॥

अथ पोषे रिमयान्ति यमलोकं च तद्धितैः ।

सन्त्रासजननं पोषं विवक्षा रस्सर्व देहिनः । 1

गर्भस्थैर्जायमानैश्च बालैस्तु पुण्यदुःखेभ्यः ।

स्त्रीपुंनपुंसकेषु द्वेः द्यातव्यं सर्वजन्तुभिः । 2

शुभाशुभफलं चात्र देहिनां प्रविचार्यते ।

चित्रगुप्तादिभिस्सद्भिर्मध्यस्थैस्समक्षिभिः । 3

न तत्र प्राणिनश्चान्ति येन यान्ति यमान्यम ।

अवश्यं हि कृतं कर्म शोचत्येवमविचारतः । 4

तत्र ये शुभकर्माणस्साम्यन्विता दयान्विताः ।

तेन रा यान्ति साम्येन पथा यान्ति निकेतनम् । 5

यः प्रदद्याद्विजेन्द्राणामुपानत्काष्ठपाकुके ।

स पराश्वेन महता सुखं यान्ति यमान्यम । 6

धनदानेन गच्छन्ति पक्ष्यान् सान्द्रेण देहिनः ।

हिंयनस्त्रपरीधानाः यान्ति वस्त्रान् प्रदाय सः । 7

श्विनिष्काशेन धानेन ननु धेनुसुखं व्रजेत् ।

शय्यासनप्रदानेन सुखं यान्ति स्वविभ्रमाः । 8

100 a आशमकतीक्षायां सु शीतमासु सुखं व्रजेत् ।

यान्ति पुष्पविभागेन पुष्पाशमप्रदायिनः । 9

- देवायतन-कर्तारो यन्निनामाश्रमस्य च
 अनाश्रमपण्डितानां च क्रीडामानग्रहोत्तमः । 10
 देवाग्निं गुरुविप्राणां मातापित्रोश्च पूजकः
 पूज्यमाना नरायान्ति कामिकेन यथा सुखम् । 11
 द्योतयन्तो दिशस्सर्वाः यान्ति दीपप्रदायिनः
 प्रतिज्ञाय प्रदानेन गृहे सुखं यान्ति गृहे स्वयम् । 12
 सर्वकामसमृद्धेन पद्मे गच्छति गोप्रदाः
 येऽन्नपानानि कुर्वन्ति ये तुष्टा यान्ति सत्पथा । 13
 आर्तक्षयप्रदातारः सुखं यान्ति निरामयाः
 विश्राम्यमाना गच्छन्ति गुरुशि शूषणे रताः । 14
 पादक्षान्ध प्रदानेन क्षितिकेन पथा ब्रजेत्
 पादाभ्यां गच्छ यः कुर्यादश्ववृत्तेन सो ब्रजेत् । 15
 हेमस्तन प्रदानेन यान्ति दुर्गाणि दुस्तरम्
 रथासु दुहदनेन दिव्यशनेन गच्छति । 16
 सर्वकामसमृद्धेन भूमिदानेन गच्छति
 अन्नपानप्रदानेन पिबन्स्वादंश्च गच्छति । 17
 इत्येवमादिभिर्दानैः सुखं यान्ति यमक्षयम्
 स्वर्गे च विपुलान्शोगान् प्राप्नोति विविधान्तरः । 18
 सर्वेषामेव दानानां मन्त्रदानं परं स्मृतम्
 सर्वप्रतिफलं दिव्यं बलपुष्टिविवर्धनम् । 19

(ना)

अन्नदानसमं दानं त्रिषु लोकेषु विद्यते

अन्नान्नद्वन्ति भूतानि तदभावे म्रियन्ति च

रक्तमांसं वसाक्षुण्णं क्रमादेन्नाटप्रवर्धते

क्षुक्लान्नद्वन्ति भूतानि तस्मादन्नमयं हि जगत्

हेमरत्नाश्वनागेन्द्रनाशि स्तकुचन्दमनादिभिः

समस्तैरपि संप्राप्यैः नरमन्ते च भुङ्क्ते ताः

गर्भस्थाजायमानाश्च बालवृद्धाश्च मध्यमाः

आहारमत्रिकां क्षन्ते देवदानवतापसाः

क्षुधाहि सर्वरोगाणां रोगश्चेष्टतमस्मृतः

तस्माद्देवपथलेपेन त्रुटकाराः प्रकीर्तिताः

नास्ति क्षुधासमं दुःखं नास्ति रोगः क्षुधासमः

नास्त्याहारसमं सौख्यं नास्ति क्रोधसमो रिपुः

अतएव महत्पुण्यमन्नदानं प्रदानतः

यतः क्षुधाभिर्नन्तसाः म्रियन्ते सर्वदेहिनः

अन्नदः प्राणदः प्रोक्तः प्राणदश्चापि सर्वदः

तस्मादन्नप्रदानेन सर्वदानफलं लभेत

त्रिलोके यानि रत्नानि भोगाः स्ति वाहनानि च

अन्नदानप्रदानेन ब्रह्मज्ञानं च तल्लभेत

यस्यान्नपानपुष्टांगः कुरुते पुण्यसञ्जयम्

अन्नप्रदातुस्तस्यार्घं कर्तुं श्रार्घं न संशयः

धर्मार्थकाममोक्षाणां देहः परमसाधनम्

स्थितिस्तस्थान्नापानाश्चावतस्तत्सर्वसाधनम्

अन्नं प्रजापतिस्साक्षादन्नं विष्णुश्चैवस्वयम्

तस्मादन्नसमं दानं न श्रुतो न अनिष्यति

त्रयाणामेव लोकानामुदकं जीवनं स्मृतम्

पवित्रममृतं दिव्यं शुद्धं सर्वरसाश्रयम्

अन्नपानाश्च गोवस्त्रोद्याश्चैव सनाति च

प्रेतलोके प्रस्थितस्य तान्यष्टौ च विशेषतः

101a

एवं दानविशेषेण धर्मराजपुरं नरः

यस्माद्यान्ति सुरवेनेन तस्माद्धर्मं समाचरेत्

ये पुनः क्रूरकर्माणः पानादानविवर्जिताः

ते कोरेण पथा यान्ति दक्षिणेन यमाकथम्

षडङ्गीति सहस्राणि योजनानामतीत्य वे

वैनसन्तपुरं ज्ञेयं नानारूपं व्यनस्थितम्

समीपस्थमिवाप्नोति नराणां पुण्यकर्मणाम्

पापीनामपि दूरस्थं यथा शैलेण गच्छताम्

तीव्रकण्ठकथुकेन शर्करानिचितेन च

कुराशरानि शैलेर्वै पापानि निश्चितेन च

कचिदप्यङ्गेन महता दुःस्वभावेन च पातके

लोहसूचिमुखे दध्नेः सच्छन्नेन पथा कथितम्

तटप्रपातनिषेधः पर्वतैर्वृक्षसंकुलेः

प्रतप्ताङ्गारकुत्तेन यान्ति मार्गेण दुःखिताः

कचिन्निषमगतेष्वपि कचिन्लोष्ठेष्वपि पिच्छलेः

सुतपत्न्यालुकात्रिश्च तथा तीक्ष्णैश्च शङ्कुत्रिः

अनेकशाखावितते व्यसंवशस्वरैः कचित्

कष्टेन तमसा मार्गेमनालं त्रेन कुत्रचित्

अथ शृङ्गाटकैस्तपैः कचिद्वाक्वाग्निना पुनः

कचित्तप्तशिखारिश्च कचिद्व्याप्तं हिमेन च

कचिद्वालुकया व्याप्तमाकण्ठान्तप्रवेशया

कचिदुष्णांशुता व्याप्त कचित्करीषवन्दिना

कचित्तिरेहैर्मृगैर्व्याप्तैः दंशैः कीटैश्च दारुणैः

कचिन्महाजलूकात्रिः कचिज्ज्वारैः पुनः

मक्षिकात्रिश्च कादात्रिः कचित्सेपैर्विषोलम्बणैः

मत्तमातङ्गयुथैश्च बलोकीलैश्च दारुणैः

कचिन्महाजलूकात्रिः कचिज्ज्वारैः पुनः

बलोन्मत्तैः प्रमादिभिः।

पन्थानमुल्लिखन्निश्च तीक्ष्णशृङ्गैर्महावृषैः

महाशृङ्गैश्च महिषैः रुप्रेर्मत्तैश्च रवादेकैः

डाकिनीत्रिश्च रौद्रात्रिर्विकराकैश्च राक्षसैः

व्याधित्रिश्च महाघोरैः पीडयमानां व्रजन्ति च

महाधूळिविमिश्रेण महान्पण्डेन वायुना । 48
 महापाषाणवर्षेण हन्यमाना निराश्रयाः ।
 क्वचिद्विद्युत्प्रपातेन नार्थमाणा व्रजन्ति-च । 49
 महता बाणवर्षेण पूर्यमाणा रुदन्ति-च ।
 महामेघुरनेलो रैर्वित्रास्यन्ति मुहुर्महुः । 50
 निक्षिपेत्तेष्ववर्षेण चूर्ण्यमाना अप्सर्वशः ।
 महाक्षारं कुप्यारात्रिस्सैन्यमाना व्रजन्ति-च । 51
 महाशीतेन मरुता रुद्धेण पुरुषेण-च ।
 समन्ताद्धन्यमाना अप्सिष्यन्ते स्म रुदन्ति-च । 52
 इत्थं मार्गेण शैत्रेण सहायसहितेन-च ।
 निराश्रमेन मार्गेण दुर्जनेन समन्ततः । 53
 अपि आविशमेण महता निर्गतापाश्रयेण-च ।
 तमोरूपेण कल्पेन सर्वदुःखनाश्रयेण-च । 54
 गीयन्ते देहिनस्सर्वे ये मूढाः पापकारिणः ।
 यमदूतैर्महाघोरैर्यमाज्ञाकारिभिर्बलात् । 55
 एकाकिनः पशधीनाः मित्रबन्धुविवर्जिताः ।
 शोचन्ते स्वानि कर्माणि शेदन्ते-च मुहुर्महुः । 56
 102a प्रेतभूता निवस्त्राश्च शुष्ककण्ठोष्ठतालुकाः ।
 कुशाङ्गा शीतशीताश्च दह्यमाना कुप्याग्निना । 57
 बद्धाश्च क्लृप्ता मेघित उन्तानाः पादयोर्नशः ।

आकृष्यमाणान्ते द्युष्यमाणा यमदूतैर्बलोद्धृतेः । 58

उरसा ह्येव धोमखाश्रान्ये द्युष्यमाणा कुरुर्कुरुःस्सुदुःखिताः । 59

केशपाशनिबद्धेन समाकृष्यन्ति रज्जुना ।

ललाटे चाङ्गुशेनान्ये त्रिन्नाः कृष्यन्ति देहिनाः । 60

कुत्तानकण्ठकपथा कचिदङ्गारवर्त्मना ।

कचित्पश्चान्निबद्धाश्च जठरेश्च जठरेश्च प्रपीडिताः । 61

निबद्धाश्चङ्गुलात्रिश्च हस्तयोश्च सुश्रियताः ।

ग्रीवां पाशे निबृष्यन्तः प्रयान्ते ये ते सुदुःखिताः । 62

जिह्वां शङ्कुं प्रबन्धेन समाकृष्यन्ति रज्जुना ।

नानाद्वेषेण रज्ज्वाश्च सदाकृष्यन्ति नापरे ।

कुरुर्कुरुमर्धचन्द्रेण क्षिप्यमाणा इतरस्ततः । 63

क्षिप्ते च वृषणे च बद्ध्वा नीयन्ते न्ये च रज्जुना ।

नानाद्वेषेण रज्ज्वाश्च सदाकृष्यन्ति नापरे । 64

त्रिन्नाः कपोलयो रज्ज्वाकृष्यन्तस्य तदोष्ठयोः ।

वित्रिन्नाश्चोदरे चान्ये तत्त्वश्चङ्गुलान्विताः । 65

कृष्यन्ते कर्णयोश्चान्ये वित्रिन्नाश्चुक्रुके परे ।

द्विन्नाग्रे हस्तपादाश्च च त्रिन्नाकण्ठोष्ठजनासिकाः । 66

प्रक्षिप्यमाना कुन्तेश्च त्रिष्यमानाश्च रसायकैः ।

इतरस्ततः प्रधानन्ति क्रन्दमाना निराश्रयाः । 67

ले
मकुं रे ~~म~~ ह दण्डेऽप्य हन्यमाना मुहुर्महुः

कशेऽप्य विविधै चोरे ~~न~~ लनाग्नि समप्रभैः

भिण्डि पालैः प्रभिद्यन्ते स्रवन्तः वूयःशोणितम्

कर्मदाः कमदष्टाश्च नीयन्ते विवक्षा नराः

यान्चिमानाश्च सलिलमन्नं चापि कुशुकिताः

ध्यायां प्रार्थयमानाश्च शीतार्ताश्चानलं पुनः

दानहीनाः प्रयान्ते येनं प्रार्थयन्ते सुरवं नराः

गृहीतदानपाथेयाः सुरवं यान्ति यमात्मयम्

एवं वदन्ति कष्टेन प्राप्ताः प्रेतपुरं नराः

यदा प्रवृत्तिता दूतैर्निवेद्यन्ते यमाग्रतः

तत्र ये शुभकर्मणः तान्धमीन्द्रयते यमः

स्वागतास्स सनदोनेन पाद्याद्येण प्रियेण च

धन्या यूयं महात्मानस्स्वात्मनो हितकारिणः

येन दिव्यसुखार्थाय भवन्ति स्सुकृतं कृतम्

इदं विमानमाकुक्ष्य दिव्यस्त्रीभोगभूषितम्

स्वर्गं गच्छेत्त्वमकुलं सर्वकामसमन्वितम्

तत्र भुक्त्वा महाभोगा दत्ते पुण्यस्य संक्षयात्

यत्किञ्चिदल्पमकुलं पुनस्तदिह ओक्षते

तेनपि धर्मराजेन नराः पुण्यानुभावतः

पश्यन्ति सौम्यपवनं मित्रभूतमिवात्मनः

	ये पुनः क्रूरकर्माणिः ते पश्यन्ति शयानकम्	1
103'a	पापान्ष्टब्धनयना विपरीतात्मबुद्धयः	178
	दुष्टाकरावदनं भुक्टी कुटिलेक्षणम्	1
	ऊर्ध्वकेशकुणाश्मश्रुप्रस्फुरद्भवाननम्	179
	अष्टादशशुजम्भूर्ध्वमीलाञ्जनधरोपमम्	1
	सर्वायुधोद्यतकरं यमदण्डेन तर्जितम्	180
	महामहोष्णिमाखण्डं दीप्ताग्निसमलोचनम्	1
	रक्तमाल्यांबरधरं महामेघमिवोच्छ्रितम्	181
	प्रक्षायाम्बुदमिच्छोपिं निदन्तमिव सागरम्	1
	ग्रसन्तमिव त्रैलोक्यमुदरन्तमिवानलम्	182
	मृत्युञ्जयं तत्समीपस्थं कालानलसमप्रभम्	1
	कालं जातनसंकाशं कृताञ्जयशयानकम्	183
	मरीचयोग्रां महामरीचिकाकरात्रिचन्द्राणाम्	1
	विविधाव्याधयः कष्टाः नानारूपाशयानकाः	184
	शक्तिशूलाङ्कुशधराः चक्रपाशाश्च दारिणः	1
	वज्रदण्डधरा शैद्राः क्षुरतूर्णधनुर्धराः	185
	अशंख्याता महावीर्याः क्रूरश्चाज्जनसन्निभाः	1
	सर्वायुधोद्यतकराः यमदूताशयानकाः	186
	अनेन परिहारेण संबृतं द्यौरदर्शनम्	1
	धर्मं पश्यन्ति पापिष्ठाश्चित्तगुप्तञ्च शीघ्रणम्	187

- निर्भत्सयतिचाट्यर्थं यमस्तान्पापकारिणः ।
 चित्रगुप्तश्च भगवान् धर्मवाक्यैः प्रबोधयेत् । ८४
 ओ ओ दुष्कृतकर्मिणः परद्रव्यापहारिणः ।
 १०४ गर्विता रूपहीर्येण परदाराभिर्महीनाः । ८९
 यत्स्वयं क्रियते कर्म तत्स्वयं भुज्यते पुनः ।
 तल्लिन्दानोप^{भूता}शोगार्थं भवन्निर्दुष्कृतं कृतम् । ९०
 दृष्टानीं किंप्रतप्यन्तं पीडयमानास्स्वकर्मभिः ।
 भुञ्ज्येद्वं स्वानि दुःस्वानि नात्र दोषो न करुयन्निदम् । ९१
 ये तेन पृथिविपाताः संप्राप्ता मत्सर्गिनस्तः ।
 स्वकीयैः कर्मभिर्ज्वरैः दुष्प्रज्ञा नलगर्विताः । ९२
 ओ ओ नृपादुराचारः प्रजाविध्वंसकारिणः ।
 अल्पकालस्य राज्यस्य कृते किं दुष्कृतं कृतम् । ९३
 राज्यलोभेन मोहेन नन्मदन्यायतः प्रजाः ।
 यद्विहिताः फलं तस्य भुञ्जन्मधुना नृपाः । ९४
 क्व तद्राज्यं कक्त्रं यदूर्ध्वमर्ध्वमुभं कृतम् ।
 तत्सर्वं संपरित्यज्य यूथं मेनाकिनिस्थिताः । ९५
 पश्यामस्तद्धनं सर्वं येन विध्वंसिताः प्रजाः ।
 मदूने हन्यमानानामधुना कीदृशं भवेत् । ९६
 एवं बहुविधैर्नानैः उपलब्धायमेन च ।
 शोचन्ति स्वानि कर्माणि तूष्णीं तिष्ठन्ति पार्थिवाः । ९७

- इति धर्मं समादिश्य नृपाणां धर्मराष्ट्रं पुनः ।
 ततः पापविह्वल्यर्थं इदं न्यूनमब्रवीत् । 98
 ओ ओ-चण्डा महाचण्डाः गृहीत्वा नृपतीविमान् ।
 विशोध्यैवं पापेभ्यः क्रमेण नरकेषु च । 99
 ततश्चीप्त्रं समुत्थाय नृपान्संगृह्य पादयोः ।
 आमायित्वाति वेगेन प्रक्षिप्योर्ध्वं प्राग्गृह्य च । 100
 सर्वप्राणेन महता सुप्रतप्तं शिलातले ।
 आस्फुरयन्ति तरसा वज्रेणेन महाद्रुमम् । 101
 ततस्संरक्तस्तोतांसि नृपते ^(स) जङ्घीरकृताः ।
 104 a निस्सं निस्संज्ञश्च तथा देही निस्त्रेष्टश्च प्रजायते । 102
 ततस्संवायुना स्फुटश्चानेकुच्छस्ते पुनः ।
 ततः पापविह्वल्यर्थं क्षिपन्ति नरकाणि च । 103
 अष्टाविंशतिरेवाधः कृते नरककोटयः ।
 यमस्संवतस्याधो धोरे विषमे तमसि स्थिताः । 104
 पाप्मान्तरे सप्तमस्य तुन्यन्ते धोरेतमसि स्थिताः ।
 धोराख्या प्रथमा मोहिस्सुधोरा तदधस्थिताः । 105
 अथ धोरमहाधोरा धोररूपान्य पञ्चमे (मो) ।
 षष्ठी तरङ्गता राख्या सप्तमी च भयानका । 106
 पद्मा पद्मावती श्रीमा श्रीमा श्रीषण्ण सायका ।
 कराका विकराका च वज्रा विशातिका स्समृताः । 107

त्रिकोणा पञ्चकोणा च सुदीर्घा परिवर्तुका

सप्तश्रमाष्टश्रमाद्य दीप्ता मायेति चाष्टमी

तासाम तस्समुद्दिष्टा प्योरा तस्सकोटयः

अष्टाविंशति रेवै ताः पापानां यातनात्मकाः

आशां क्रमेण विज्ञेयाः पञ्चपञ्चैव नायकाः

प्रत्येकं सर्वकोटीनां नामतस्तां विबोध्यत

सैरनः प्रथमैस्तेषां रुदन्ति यत्र देहिनाः

महारौरव पिडात्रिमहान्तोऽपि रुदन्ति च

तपश्क्षीतस्तथान्योऽपि पञ्चाद्यानायकस्मृताः

सुषोरास्सुमहास्तीक्ष्णाः पद्मसंजीवनश्छादः

महानासो विक्रमश्च सुरहीमश्च कङ्कटः

तीव्रवेगः कराकश्च विकराकः प्रकंपनः

महापद्मस्सुवक्त्रश्च कालवक्त्रः प्रमर्दनः

सूचीमुखस्सुनमिश्च रवाकः सुप्रपीडिताः

105 कुंशिपाकस्सुपाकश्च कृतकश्चातिहासुणः

अङ्गारराक्षि शिवमसृक् पूरहृदस्तथा

तीक्ष्णक्षणास्सुण्ड बाकुबी महासंवर्तकः कृतः

तप्तदन्तं पङ्कलेवं वृतिमांसो द्रवरत्नपुः

उच्छ्वासश्च विरुद्धासः सुदीर्घः कूरक्षालमनिः

आरिष्टस्सुमहानादः प्रवाहस्सुप्रवाहिनः

ऋक्षमेष वृष इक्षान्य व्यामिह गजाननः ।

अश्वसूकरराजान वृषमेष वृक्षाननाः । ॥४

ग्राहकुं विननरका रसपि कूर्मश्च वायसाः ।

गृध्रो ब्रह्मजशूकाश्च शार्दूल कपिकुक्कुटाः । ॥१९

गण्डकाष्ठादिवक्त्रश्च रक्ताक्षः पूतमृत्तिकाः ।

कर्णधूमस्तुषाग्निश्च क्षमीणां नन्दयस्तथा । ॥२०

अमेध्यश्च प्रतीकारो रुधिरांशः प्रपूजनम् ।

लाक्षात्रिंक्षात्मजिज्ञान्य सर्वशङ्करसुदारुणः । ॥२१

संक्रटारसुविज्ञातश्च विकटः कटपूतनः ।

अम्बरीषः कटाहश्च कष्टा नेतरणी नदी । ॥२२

सुतप्तलोहशयनमेकपादः सुपूरणः ।

आपितालनमं प्योरं गतिशङ्कः प्रपीडनम् । ॥२३

तिलान्नीकुयन्त्राणि कूटवेणः प्रमर्दनः ।

महान्पूर्णा मन्दूर्णा च तप्तलोहमश्विला । ॥२४

सर्वतः क्षुरक्ष धारारण्यस्तथायमकृगुर्वितः ।

मूत्रं युक्तं निष्कान्धा कूपाश्च क्षारकूपाश्च ज्ञातनाः । ॥२५

मुसलोन्मूलनं यन्त्रं शिलाशकटलाञ्छनः ।

लालपत्रासिगहनं महामशकमण्डपम् । ॥२६

सम्मोहनो हस्तिशङ्खः तप्तशूलमयो गुरुः ।

बहुदुःखमहादुःखं कश्मलं ब्रामलं मलम् । ॥२७

- 105a हात्मा हलो विरूपश्च स्वरूपश्च यमानुजः
 एकपादस्त्रिपादश्च त्रीनश्चापिमिरन्तमः
 अष्टाविंशतिरेव ते क्रमशः पञ्चकाशस्मृताः
 कोटीनामनुपूर्वेण पञ्च पञ्चैव नाथकाः
 कारवायमपिच्यन्तं नरकाणां शतं स्मृतम्
 चत्वारिंशत्समधिकं महानरकमण्डपम्
 येषु पापाः प्रणीयन्ते नराः कर्मनुरूपतः
 यातनाश्चिन्मिचित्राश्चिः उनात्मकर्मक्षयाद्भुशम्
 आमलवृक्षध्यायद्यद्गुणाध्यायन्ति धातवः
 तथा पापक्षयात्पापाः शोध्यन्ते नरकाग्निषु
 सुगन्धं हस्तयोर्बध्वा तप्तश्चक्ष्णन्त्या नराः
 महावृक्षाग्रश्चास्वसु लम्बयन्ते यमकिङ्करीः
 ततस्ते सर्वयत्नेन क्षिप्तान्ते उग्रन्ति किङ्करीः
 दार्यन्ताश्चातिवेगेन वस्सं ज्ञायन्ति योजनम्
 अन्तरिक्षस्थितानां तु लोहशरशतं ततः
 पादयोर्बध्यते तेषां यमदूतैर्महाबलैः
 तेन शारेण महता * भृशमायासिता नराः
 दद्यान्ति स्नानं कर्मणि तूष्णीं तिष्ठन्ति निश्चलाः
 ततः कक्षैरग्निवर्णैः लोहहण्डैस्सकण्डपटकैः
 हन्यन्ते किङ्करीर्बोरीः समन्तात्पापकारिणः

ततः क्षणेन दीप्तेन तत्रैरपि विशेषतः

समन्ततः प्रलिप्यन्ते ताम्रेण च पुनः पुनः

दूतेनात्यन्तलिप्यन्ते सप्तताञ्जाः सप्तरीकृताः

पुनर्विदार्ज-चाङ्ग-ङ्गानि शिरसः प्रश्रुति क्रमात्

106

वार्तिकवत्प्रपच्यन्ते तप्ततैले कटाहके

विष्ठापूर्णे ततः कूपे क्रिमिणां निचये तथा

मेदो स्तब्धं पूय पूर्णायां न प्यां प्राक्षिप्यन्ते पुनः

शक्यन्ते क्रिमिस्त्रीक्ष्णैर्लोहकुण्डैश्च वायव्यैः

स्वस्त्रिहंशैर्वृक्षैश्चैः व्याघ्रैश्च विकृतान्नैः

पच्यन्ते मत्स्यवन्त्रापि प्रदीप्तां नरशशिषु

प्रोक्ताश्चूलेषु तीक्ष्णेषु नराः पापेन कर्मणा

त्रैलपिण्डैर्विवाकम्य एकं कर्मशिरात्मजैः

तिलवत्पच्यते चोरे चकारव्ये नरके नराः

पच्यन्ते चाश्रितेषु लोहभाण्डेष्वनेकधा

तैलपूर्णकटाहेषु सुतप्तेषु पुनः पुनः

बहुशोत्पाच्यते जिह्वा येन सत्याप्रियवादिनः

सुदंशेन सुतप्तेन प्रपीड्यो रसि पाम्पितः

मध्यागमप्रबन्धश्च जिह्वास्थानाति निर्गता

जिह्वा केशार्द्धविस्तीर्णा हतैस्तीक्ष्णैः प्रपीड्यते

निर्भर्त्सयन्ति ये कूरा मातरं पितरं गुरुम्

- तेषां वक्रजन्तूकाभिः मुखमापूर्यसिच्यते ।
 ततः क्षारेण दीप्तेन ताम्रेण तपुना पुनः । 148
 दूतानापूर्यतेत्यर्थं तप्ततेलेन तन्मुखम् ।
 इतस्ततः पुनर्वक्तं शूशमापूर्य हन्यते । 149
 क्षिपिष्ठाभिः क्रिमिमिश्राभिः सोपानञ्चरणैर्नैः ।
 परिष्यजन्ति चात्युग्रां प्रदीप्तां कोहशल्मलीम् । 150
 हन्यन्ते पृष्ठदेशेन पुबर्जीर्महाप्यनैः ।
 दन्तुरेणातिप्योरेणचिप्योरेण कर्कशेन बलीयसा । 151
 100 a क्षिरः प्रभृति पाठयन्ते प्योरेः कर्मत्रिरात्मजैः ।
 रवादन्ति च नृमांसाभिः पिबन्तः शोणितं स्वकम् । 152
 अन्नमात्रमदन्तं वै मूढैर्नाप्यकुमोदितम् ।
 इक्षुवत्सं प्रपीडयन्ते इक्षुशिकृत्यमुदुरैः । 153
 असितालवने प्योरे द्धिद्यन्ते खण्डखण्डशः ।
 सूचिनिर्जिन्नसर्वाङ्गाः तप्तशूलप्ररोपिताः । 154
 सग्रालयमाना विवशा लिश्यन्ते नमयन्ति च ।
 देहदुत्पद्यते मांसं त्रिद्यन्ते स्थीनि मुदुरैः । 155
 दृष्टिराकृष्यते तूर्णं यमदूतेर्बलोत्कटैः ।
 निउच्छ्वासैर्निउच्छ्वासास्तिष्ठन्ति तरके चिरम् । 156
 उच्छ्वसन्ति ददुच्छ्वासे लडसे बालुकावृताः ।
 काष्ठरे रोददुनाश्च पीडयन्ते विविधैर्वधैः । 157

महाशैरवपीडात्रिमहान्तोऽपि लुदन्ति च

पादे चान्धो गुदे चान्धोः पाण्योश्चोरसि मस्तके

निश्चन्यन्ते पनास्तीक्ष्णाः प्रतप्ता लोहशङ्कुवः

सुतप्तबालुकात्रिश्च प्रबोध्यन्ते मुहुर्मुहुः

जलपङ्के शृङ्गं तप्ते क्षेत्राः कृन्ति विविस्वरम्

तेन तेनैव रूपेण शारयन्ति पारदारिकाः

गाढमालिङ्गते नारी ज्वलन्ति लोहनिर्मिता

पूर्वाकाराश्च पुरुषाः प्रज्वलन्ति ततस्तप्तः

दुश्चारिणी श्रियं गाढमालिङ्गन्ति वदन्ति च

किं प्रधावन्ति वेगेन व्रते मोक्षोऽस्ति सांप्रतम्

लापितस्ते यथा भर्ता पापं शृङ्ख तथा पुनः

लोहकुञ्जै विनिक्षिप्ता रसापिधानैश्शनैश्शनैः

सृङ्गाग्निना प्रपच्यन्ते स्वपापैरेव मानवाः

क्षोचन्ते लूरवलेजस्तं प्रपीडयन्ते शिलाकुल

क्षिप्यन्ते बान्धकूपेषु दह्यन्ते भ्रमरैश्शम

क्रिमिशिर्शिनः सर्वाङ्गाश्चातश्चो द्वाङ्गशिकृताः

सुतीक्ष्णक्षारकूपेषु क्षिप्यन्ते तदनन्तरम्

महाज्वाले च नरके पापादाक्षिप्यते शृङ्गम्

इतस्ततः प्रधावन्ति दह्यमानास्तदर्चिषा

पुष्टेनानीय जेद्दे के विन्यस्ते स्कन्धयोरपि

तयोर्मध्येन बाहुभ्यां बाहुपुष्पेन मध्यतः ।
 बद्ध्वापरस्परं सर्वं सुदृढं पापरज्जुभिः । 168
 पिण्डबद्धनाभश्चालयेन श्रमरास्तीक्ष्णलोहिताः ।
 मानिनां क्रोधिनां चैव तस्कराणां च दारुणाः । 169
 पिण्डबद्धस्मृतो याम्ये महान्नाले च यातनाः ।
 रज्जुभिर्वेष्टिताङ्गनाश्च प्रालिप्तकर्मिणः च । 170
 कशीपुर्गुणवद्धौ च पच्यन्ते न स्मियन्ति च ।
 सुतीक्ष्णक्षारतोक्ष्येन शर्कराशु च । 171
 आपापसंक्षयात्पापा मृष्यन्ते चन्दना यथा ।
 शरीराभ्यन्तरगतैः प्रभूतैः क्रिमिभिर्नराः । 172
~~अथ~~ भक्ष्यन्ते तीक्ष्णवर्धनैः आदेहप्रक्षयाश्च शम्भुः ।
 क्रिमीणां निचये क्षिप्ताः वृत्तिमांसस्य शशिषु । 173
 तिष्ठन्त्युद्दिग्गह्वराः पर्वतौ भयं च पीडिताः ।
 सुतप्तवज्रवेगेन शरीरमकुलिष्यते । 174
 अधोमुखोर्ध्वपादाश्च धृतास्तप्यान्ति बद्धिना ।
 107a वदनान्तप्रविन्ध्यस्तं सुप्ततप्तमग्नौ गुह्यम् । 175
 स्नादन्ति स्म पराधीनाः हन्यमानाश्च मुहुरैः ।
 ये शिवायतनारामा वापिभूमा महादिक्कनः ... णान् । 176
 अभिद्रवन्ति पापिष्ठा ये तत्र निवसन्ति च ।
 ०यायामो वैदेतिनाभ्यङ्गं स्नानपानादिभोजनम् । 177

क्रीडनं मेथुनं दूतं मान्तरन्ति स्मन्ति - च

ते वधे वि विधे व्योः ॥ १७४ ॥ इक्षु यन्त्रादि पाडनेः

विरयाग्निषु पञ्चान्ते यावदाचन्द्र तारकम्

ये शृण्वन्ति गुरोर्विन्दां तेषां कर्णे प्रपूर्यते

अग्निवर्णे रयः कीलेः ततस्ताम्रादि शिर्षनेः

त्रफुसि सारकूटाद्यैः क्षारेण जातुना फुनः

सुतप्ततीक्ष्णशैलेन वज्रलेपेन वा ततः

क्रमादापूर्यतः कर्णौ नरकेषु च यातनाः

अनुक्रमेण सर्वेषु भ्रमन्त्येते समन्ततः

सर्वे द्वियाणामप्येवं क्रमात्पापेन यातनाः

भ्रमन्ति व्योराः प्रत्येकं इरीरे तत्कृतेन च

स्पृक्षलोत्रेण ये मूढा संस्पृशन्ति परस्त्रियम्

एतेषामग्निवर्णाग्निस्त्र्युचिभिः पूर्यते मुरवम्

ततः क्षाशदित्रिस्त्र्युचिभिः इरीरमनुलिप्यते

यातनान्य महाकृष्ण सर्वेषु नरकेषु च

गुरोः कुर्वन्ति शुकुटिं क्रूरं चक्षुष्य ये नराः

परदारांश्च पश्यन्ति लुब्धास्त्रिस्त्र्युचिभिः चक्षुषा

सूचिभि रग्निवर्णाग्निस्त्रेष्वां नेत्रेषु पूर्यते

क्षाराद्यैश्च क्रमात्सर्वे देहे सर्वाश्च यातनाः

देवाग्निगुरुविप्राणामग्निवेद्यं प्रशुभ्रतः

लोहकीलक्षते स्तप्ते जिह्वास्थं च प्रपूर्यते

ततः क्षारेण लिप्तेन तैलतामादिभिः क्रमात्

शशिरेषु महाप्योराग्नित्रा नरकयातनाः

ये शिवारामपुष्पाणि लोत्रात्संगृह्य पाणिना

जिघ्रन्ति गन्धलोत्रेण शिरसा धारयन्ति वा

प्रपूर्यते शिरस्तेषां सुतप्तलोहशङ्कुभिः

नासिकान्धाति बहुशः ततः क्षारादिभिः पुनः

ये भिन्दन्ति महात्मानामान्यार्थं धर्मदेशिकम्

शिवभक्तांश्च ये मूढा शिवधर्मं च शायनम्

पृथुलो रसि कर्णे च जिह्वायां दन्तसन्धिषु

तालुन्योष्ठे च नासायां मूर्ध्नि सर्वाङ्गसन्धिषु

अग्निवर्णे रसुसंतपे रित्ति शिरसे लोहशङ्कुभिः

आलो उग्रन्ते सु बहुश स्स्थानेष्वेतेषु मुद्रैः

ततो महाग्नि तप्तेन ताम्रेण त्रफुना पुनः

तप्ततैलादिभिस्सर्वैः आपूर्यन्ते समन्ततः

यातनाश्च महान्नित्रास्स शशि रस्थानि सर्वतः

निश्क्षोणनरकेष्वेवं श्रवन्ति क्रमशः पुनः

ये गृह्णन्ति परद्रव्यं पद्भ्यां निप्रं स्पृशन्ति च

द्विवोपकरणं गां च ज्ञानं च लिखितं क्वचित्

हस्तपादोद्यने स्तेषां मुद्रैर्हन्यते ततः

108 a

- क्षारताग्नादिभिस्तप्तैर्दह्यन्ते बहुशः पुनः ।
 नरकेषु च सर्वेषु विमिश्रा देहयातनाः । 198
 भवन्ति बहुशः कष्टाः नराणां पापसंभवाः ।
 शिवायतनपर्यन्ते शिवाशमे च कुत्रचित् । 199
 समुद्भूयन्ति ये पापाः पुरीषं सूत्रमेव च ।
 तेषां शिष्टं सवृषणं पूर्यन्ते लोहकुक्षैः । 200
 सूचिभिश्चरग्निपूर्णाभिस्ततश्चापूर्यते पुनः ।
 अथ शङ्कुः स्युः सुमहान् अग्निवर्णस्तुकण्डकः । 201
 आलोड्यन्ते गुदे तेषां यावन्मूर्ध्नि विनिर्गतः ।
 ततः क्षारेण महता ताम्रेण ऋषुना पुनः । 202
 दुतेनापूर्यते गाढं गुदं शिष्टं च देहिनाम् ।
 मनसा चैन्द्रियैश्चैव यस्मादुक्तं प्रवर्तकः । 203
 दुःखेन जायते तस्मात् नरस्तत्सुखदुःखतः ।
 धमे सत्यपि श्रेयानं न प्रायच्छन्ति तृणया । 204
 अतिश्चिन्ता मन्यन्ते कालप्राप्तं ग्रहाक्रमे ।
 तैर्लोहदोषैश्च हस्तपादा समानिताः । 205
 निस्तारिताङ्गं श्लुष्यन्ति नराः पापप्रवर्तकाः ।
 हस्तपादललाटेषु ज्वलता लोहशङ्कुभिः । 206
 नित्यं च विवृतं नक्तं कीलक्षितथा ताडितम् ।
 क्रिमिभिः पाणिभिर्योयैः लोहकुण्डैश्च वायसैः । 207

उपद्रवे बहुविधैः मुखतः प्र ति पीडयते

अन्धो मुखाः प्र ब ह्दाश्च आरभ्य दुःखं पुनः

तिष्ठन्ते लम्बमानाश्च मोहभारं सुः तु क्म

109

क्षिप्तेन वृषेण तस्य मोहभारद्वयं पुनः

तिष्ठन्ति लम्बमानाश्च बाहुभ्यां च चतुर्गुणम्

ततस्सर्व मांसमुद्धृत्य शरीशद्देहि

रवादितुं दीयते तेषां सूच्यग्रेण तु शोषितम्

यथा निर्मांसतां प्राप्ताः कालेन बहुना नराः

ततः क्षारेण दीप्तेन तच्छरीरं प्रनिर्व्यते

क्लिश्यन्ते वर्षधाराभिः शोष्यन्ते वायुना पुनः

बुध्बान् सिञ्चति तैलेन सुतप्तेन समन्ततः

पच्यन्ते बहिर्ना भूयो दूरस्थेन शनैश्छनेः

एवात्रिर्यातनाभिश्च पीड्यन्ते क्रमशः पुनः

भृशं बुभुक्षया पीड्यां कष्टां यान्ति पिपासया

उत्थुषणेनातिक्षीतेन पापानां स्मरणेन च

एवमाद्या महाप्लेयः यातनाः पापकारिणाम्

एकैकतरके ज्ञेया इतश्चो य सहस्रशः

प्रत्येकं यातनाश्चित्राः सर्वेषु तरकेषु च

तस्माद्वर्षे इतेनापि सर्वान्वक्तुं समुत्सहे

इति चित्रैर्महाप्लेयै ररथा प्यमानाः स्वकर्मभिः

- क्रियन्ते नैव पापिष्ठाः यावत्पापस्य संशयः ।
 तत्रान्याः यावताः कष्टाः विविधाः पापकारिणाम् । २१४
 इह लोकादिष्वोराख्याः कल्पानन्तमप्राप्ताः ।
 श्रुत्वा तत्र तस्त्वर्णं क्रियन्ते पापिन्ने नराः । २१९
 ततस्तेनात्र कथिताः पापैः द्रक्ष्यन्ति वा स्वयम् ।
 १०९० पुत्रमित्रकलत्रार्थं यद् पुण्यं कृतं त्वया । २२०
 एकाकी दहते तेन नात्र पश्यासि तानि च ।
 आत्मैव कृतं पापं शोकेन ध्रुवमात्मना । २२१
 तत्कीर्तिमान् धूतार्थं मूढ पापं त्वया कृतं त्वया ।
 एतद् दूतं सुपातकान् स्तान् पृच्छन्ति पुनः पुनः । २२२
 क्रियन्तं केन पापेन कालमाश्रते नराः ।
 देवद्रव्यविनाशेन कुरुद्रोहादिकर्मभिः । २२३
 क्रमात्सर्वेषु पच्यन्ते नरकेषु न संशयः ।
 महापातकिर्न चापि सर्वेषु नरकेषु च । २२४
 आनन्दतारकं यावत् पच्यन्ते विविधैर्विधैः ।
 तथा पातकिनश्चैव निरयार्थं रूपिषु । २२५
 चतुर्दशसु पच्यन्ते कल्पार्थं विविधैर्विधैः ।
 उपपातकिनश्चापि तदर्थं कालमाश्रते । २२६
 शेषैः पापैः तदर्थं च कालं चापि तथा विधम् ।
 तस्मात्पापं न कुर्वीत चर्यते जीविते सति । २२७

पापे^{ष्वे} ध्रुवं गच्छन्ति नरकेषु नरास्स्वयम् ।

यः करोति नरः पापं तस्यात्मा ध्रुवमप्रियः । 228

पापस्य हि फलं दुःखं तद्भोक्तॄन् तदात्मना ।

कथं ते पापनिस्ताः नरा रात्रिषु शेरे । 229

जन्मान्तर^ग ता येषां प्येषां नरकयातनाः ।

एवं दृष्ट्वा विशिष्टाश्च नावक्ष्येण कर्मण । 230

ततः क्षितिं समासाद्य पुनर्जायन्ति देहिनाः ।

स्थावरा विविधाकारा वृक्षा~~श्च~~ गुल्मादिभेदतः । 231

तत्रानुग्रह दुःखानि जायन्ते कीटयोनिषु ।

निष्क्रान्ताः कीटयोनिभ्यः क्रमाज्जायन्ति मक्षिणः । 232

संश्लेषा^म दिभ्यः भवन्ति^म विजयोनिषु ।

मृगादुःखमतिक्रम्य जायन्ते पशुयोनिषु । 233

क्रमाज्जो योनिमासाद्य पुनर्जायन्ति मानवाः ।

एवं योनिषु सर्वासु परिक्रम्य क्रमेण तु । 234

कालान्तरवशाद्यन्ति मानुष्यमतिदुर्लभम् ।

नापिमानुष्यं प्राप्यते पुण्यगौरवात् । 235

विचित्रा गतयः प्रोक्ताः कर्मणां गुरुलाघवात् ।

मानुष्यं यस्समासाद्य स्वर्गमोक्षप्रसाधिकम् । 236

तयोर्न साध्यत्येकं स मृतस्तप्यते तच्च^{दा} ।

देवासुराणां सर्वेषां मानुष्यमतिदुर्लभम् । 237

तत्सं प्राप्य तथा कुर्या न्नगन्नरकं यथा
 स्वर्गपवर्गलाभाय यदि नास्ति समुद्यमः
 सर्वस्य मूलमानुष्यं तद्यत्नादनुपाकयेत्
 धर्ममूलेन मानुष्यं लब्ध्वा सर्वार्थसाधकम्
 यदि लाभाय यत्नस्तै मूलं रक्षस्य यत्नतः
 मानुष्येत्वेपि विप्रत्वं संप्राप्यातीव दुर्लभम्
 नरकोत्पात्तमश्रेयः कोन्यस्तस्मादचेतसः
 सर्वेषामेव देहानामयं देहः परस्मृतः
 भोगश्रमिस्तस्मृतस्वर्गः कर्मश्रमिरियं मृता

110a इह या क्रियते कर्म स्वर्गे तदुपभोज्यते
 यावत्स्वस्थशरीरेत्वं तावद्धर्मं समाचरेत्
 अस्वस्थयोद्धितोप्येन किञ्चित्कर्तुं कुत्सहेतु
 अश्रुवेण शरीरेण ध्रुवं येन प्रसादयेत्
 ध्रुवं तस्य परिश्रममश्रुवं नष्टमेव च
 आयुषः खण्डखण्डानि निपतन्ति तवाग्रतः
 अहोरात्रोपदेशेन किमर्थं नावबुध्यसे
 न ज्ञायते नरे मृत्युः कदा कस्य आविष्यति
 आकस्मिके हि मरणे धृतिं विन्देत् कस्तदा
 परित्यज्य यथा सर्वमेककीं यास्यति ध्रुवम्
 न ददासि कदा कस्मात्पाथेयार्थमिदं धनम्

ग्रहीतवानपाथेयस्सुरवं यान्ति यमाध्वनि

अन्यथा दुःस्विनो यान्ति पाथेयरहिताः सति

येषां द्विजेन्द्र बाहिनी पूर्णपाण्डं हि गच्छति

स्वर्गदेशस्य पुरतस्तेषां लाभः पदेपदे

इति ज्ञात्वा नरः पुण्यं कुर्यात्पापं च नर्जयेत्

पुण्येन याति देवत्वमपुण्यं नरकं व्रजेत्

ये मनागपि देवेशं प्रपन्नाश्शरणं शिवम्

तपि दोशान्न पश्यन्ति यमस्य वहनं नराः

किन्तु पापैर्महाद्यौरैः किञ्चित्कालं शिवाज्ञया

प्रेतराजान्ततो यान्ति पश्चाच्छिवपुरे वसन्

ये पुनस्सर्वभावेन अतिपन्ना महेश्वरम्

न ते पापेन लिप्यन्ते पद्मपत्रमिवांशसा

तस्माद्विवर्धयेद्भक्तिमीश्वरे सततं बुधाः

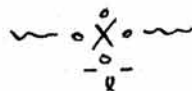
तन्माहात्म्यविचारेण अवदुःखं विरागतः

॥ इति श्रीशिवधर्मोत्तरे नरक

विशेषणनाम सप्तमोऽध्यायः॥

श्री साम्बसदाशिवाय

परब्राह्मणे नमः

॥ श्रीः ॥

॥ अथ अष्टमोऽध्यायः ॥

अथ नारकिणां पुंसां मधुमिदेवकेवलम्
 क्षणमात्रेण भूतेश्वरः शरीरमुपपद्यते
 तत्तद्वेगेन चैकेन देवानां चोपपादितम्
 सद्यः प्रजायते दिव्यं शरीरं भूतसारतः
 कर्मणा व्यतिमिश्रेण शब्दशरीरमिहात्मनः
 तद्भूतपरिणामेन विज्ञातं हि यत्तुर्विधम्
 उद्भिदा स्थावरा ज्ञेयास्त्रिणां गुल्मादिष्वरूपिणः
 क्रिमिकोटपतङ्गाद्यां स्वेदजानामदेहिनः
 अण्डजाः पक्षिणस्सर्पाः नृकर्मस्थान्स्सूक्ष्मकच्छपाः
 जराशुजाश्च विज्ञेया मानुषास्सन्धुषपदाः
 तत्र सिक्ता जले भूमे रज्जु रुतमापिका पुनः
 द्युहमानास्तु जीवित्वां बीजत्वं वायुना स्वे प्रपद्यते
 तत्तत्सर्वानि बीजानि संसिक्तान्यंशस्ता पुनः
 उच्छ्रान्तां मृदुत्वं च मूलश्रावं व्रजन्ति च
 तन्मूलादङ्गु शोणितं रज्जु रातपण्यं श्रावः
 पण्यं च तथैवाण्डं काष्ण्डाच्च प्रशवं पुनः
 प्रशवांश्च पुनः क्षीरं क्षीरां तण्डुलं च
 तण्डुलाच्च यदा पाकं व्रजन्त्येव धीयः स तथा

यनाया इशानि पर्यन्ताः श्रेष्ठा रसप्रदशा रस्मृताः ।

ओषधयः फलपाकान्ताः शेषाः क्षुद्राः प्रकीर्तिताः । 10

एवं सूनामताताः शनैरुत्पूय संस्कृतेः ।

कुसलो लूरवर्कं यन्त्राञ्च रस्थाल्यामुदकं वह्निभिः । 11

षड्विधाहारभेदेन परिणामं ब्रजन्ति च ।

अन्योन्यरससंयोगाद्देहकं स्वाकुतां गताः । 12

111 a अद्वयं ओज्यं च पेयं च लेह्यं चोष्यं पिच्छलम् ।

इति त्रेदाष्टादशस्य मधुराद्याश्च षड्रसाः । 13

तदन्तं पिण्डकवक्त्रैः आसैर्भक्तं च देहिभिः ।

अन्नस्थूलाशये पूर्वं प्राणस्थापयते क्रमात् । 14

अपि च ^{आमिषं} भूतमाहारं नरायुः कुरुते द्विधा ।

संप्रविश्यान्नमद्वये तु पृथगन्नं पृथग्नलम् । 15

अग्नैरुर्ध्वं जलं स्थाप्य तदन्तं जलोपरि ।

जलस्थाधिः स्वयं प्राणस्थित्वाग्निं दमते शनैः । 16

वायुना याम्यमानोग्निः अत्युष्णं कुरुते जलम् ।

तदन्तं मुष्णतोयेन समन्तात्पच्यते पुनः । 17

यथा भवति तत्पक्वं पृथक्कीटं पृथग्नसम् ।

मलं कादृशाग्निर्कीटं त्रिन्नां देहं हि विजेत् । 18

कर्णाक्षिनासिकाजिह्वा दन्तशिखं त्वग्निं गुहं नखाः ।

मलाश्रयाः कफस्वेदो विण्मूत्राद्या दश स्मृताः । 19

- ॥२॥ हृत्पद्मे प्रतिबन्धाश्च सर्वान्नाद्यस्समन्ततः ।
 तासां मृश्वेषु तं सूक्ष्मं प्राणरूपापयते रसम् । २०
 रसेन तेन ता नाडीः प्राणेः पूरयते पुनः ।
 प्रतर्पयन्ति संपूर्णास्ताश्च देहसमन्ततः । २१
 ततस्तं नाडिमध्यस्थं शरीरोष्णं पारसः ।
 स्नात्वा स्मरति तो स्थीनि नरवा मज्जास्थिसंभवाः । २२
 मज्जात्करणैकल्यं शुक्लं च प्रसवात्मकम् ।
 इति द्वादश दानस्य परिणामः प्रसूकीर्तितः । २३
 सर्वेषां धिरसश्शुक्लं शुक्लादेहस्य संभवः ।
 तदुक्तकाले यदा शुक्लं निश्शेषं योनिं संस्थितम् । २४
 तदा तदायुना स्पृष्टं स्त्रीरत्नेनैकतां व्रजेत् ।
 निश्शेषकाले शुक्लस्य जीवः करणसंयुतः । २५
 प्रीत्या प्रविशते योनिं कर्मत्रिस्त्रैर्विनियोजितः ।
 ततश्शुक्लं च मेकस्थं मेकाहात्कलिलं भवेत् । २६
 पञ्चरात्रेण कलिलं बुद्बुदाकारतां व्रजेत् ।
 बुद्बुदं नवरात्रेण मांसवेशी भवेत्ततः । २७
 द्विसप्ताहाद्भवेत्पेशी रक्तमांसमिता द्विधा । २८
 बीजस्यैवाङ्कुराः पञ्चात्पञ्च निश्शितिरात्रतः ।
 भवन्ति मांसमात्रेण पञ्चाधा जायते पुनः ।
 प्रीवा क्षिरस्य स्कन्दश्च पृष्टवंशस्तदोदरम् । २९

पाणिपादं तथा पार्श्वं कटिगोत्रं तथैव च

मासद्वये च सर्वाणि कर्मशस्त्रं भवन्ति हि
त्रिभिर्महीः प्रजायन्ते सर्वङ्गा कुरसन्धयः

मासद्वयतुर्भिर्दुःखः प्रजायन्ते यथाक्रमम्

मृगनाशं च कर्णं च जायन्ते मासपञ्चके

दन्तपङ्क्त्यस्तदारभ्य जायन्ते च तथा नखाः

कर्णयो भवतश्चिद्रेष्वाणमासाभ्यन्तरेण तु

पाशुमे द्रव्यपश्चात् नान्निश्वाच्चुपजायते

सन्धयो एव गजेषु जायते माससप्तके

अङ्गप्रत्यङ्गसंपूर्णशरीरकेशसमान्वितः

त्रिभक्त्यवयवस्यष्टः पुनर्मही^{सति}साष्टकेन तु
पञ्चा

पञ्चात्करसमायुक्तः परिपक्वस्सतिष्ठति

मातुराहारवीर्येण षड्विधेन रसेन तु

नान्निसूत्रेण बद्धेन वर्धते स दिने दिने

ततस्समृतं न भवेज्जीवस्संपूर्णः ऽस्मिन् शरीरके

सुरबहुः खं विना भवति निद्रां स्वप्नं पुराकृतम्

मृतश्चाहं पुनर्^{र्जितो} जातश्चाहं पुनर्मृतः

नानाशेनिसहस्राणि मया दृष्टानि जायता

अधुना जातमात्रेहं प्राप्तसंस्कार एवना

॥२०॥ तत्राक्षेयः करिष्यामि येन गर्भे न संभवः

1

130

1

131

1

132

1

133

1

134

1

135

1

136

1

137

1

138

1

139

गर्भस्थश्चिन्तयत्येवं महं गर्भाद्विनिर्गतः ।

आद्येष्ट्यामि शिवज्ञानं संसारविनिवर्तकम् । 40

एवं स गर्भदुःखेन महातापं कृतः ।

जीवः कर्मवशादास्ते मोक्षोपायं विचिन्तयेत् । 41

यथा गिरिपरिक्रान्तः कश्चिद्दुःखेन विष्ठति ।

तथा जरायुणा देही दुःखीतीव तिष्ठतिः । 42

पतितरश्मागारे यद्धतु दुःखं शोकं समन्वितः ।

गर्भे दूषेन लिप्ताङ्गः सर्वतो व्याकुलस्तथा । 43

लोहकुंभे यथा न्यस्तः पच्यते कालवह्निना ।

गर्भकुंभे तथा क्षिप्तः पच्यते जठराग्निना । 44

सूचिर्ग्रीवाग्निवर्णाग्निर्विभिन्नस्य निरन्तरम् ।

यद्दुःखमुपजायेत तद्गर्भेष्टिगुणं भवेत् । 45

गर्भवासात्परोवासः कष्टो नान्यत्र कुत्रचित् ।

देहिना दुःखं बहु कस्मिन्क्षणे रज्जातिसङ्कटः । 46

इत्येतद्दुःखं गर्भदुःखं हि प्राणिनां परिकीर्तितम् ।

चरश्चिराणां सर्वेषां मात्मगर्भानुरूपतः । 47

गर्भात्कोटिगुणं दुःखं योनियन्त्रं प्रपीडनात् ।

संमूर्च्छा तस्य जायेत जायमानस्य देहिनः । 48

तिलवत्पीड्यमानस्य यन्त्रेणैव समन्ततः ।

क्षिरस्याताड्यमानस्य पापमुद्धरणे सति । 49

गर्भान्निष्क्रम्यमाणस्य प्रबलैस्सूतिवायुभिः ।

जायेत सुमहादुःखं परित्राणमविन्दतः । 50

यन्नेषां पीडिता यद्वा निरुसाशरस्युस्ति लेकुवत् ।

113 तथाश्नीरनिरुसारं येनियन्त्रप्रपीडनात् । 51

अस्तिट्टं निरास्तंभं रुनायुबन्धेनयन्त्रितः ।

रक्तमांसमृदालिप्तविण्मूत्रद्वयभाजनम् । 52

केशरोमवृणच्छिन्नं शोणायतनमाकुरम् ।

वदनैकमहादरं गवाक्षाष्टविभूषितम् । 53

ओष्ठद्वयकवाहं च दन्तजिह्वार्गकान्वितम् ।

नाडिस्वेदप्रवाहं च कफपित्तपरिप्लुतम् । 54

जराशोकसमाविष्टं कालवक्तानले स्थितम् ।

कामकोधेन्धनाकान्तं व्यसन्नेषोपमर्दितम् । 55

भोगतृष्णाकुशमूढं रागाद्वेषवशानुगम् ।

संवर्तितांगप्रत्यङ्गं जरायुपरिवेष्टितम् । 56

सङ्कोठनाविनिर्केतुं योनिमार्गेण निर्गतम् ।

विण्मूत्ररक्तलिप्ताङ्गं षड्भौतिकसमुद्भवम् । 57

अस्तिपञ्चरसंघातं ज्ञेयमस्मिन्कलेबरे ।

ज्ञातत्रयं षष्ठ्यधिकं पञ्चपेशी ज्ञातानि च । 58

स्नाय्विनिस्तिष्ठतिश्चिच्छिन्नं समन्ताद्रोमकोटिभिः ।

शरीरं स्थूलसूक्ष्माणि दृश्यादृश्यैश्च संस्थितः । 59

तावतीभिश्च नडीनां कोटिभिरन्तस्मिन्वितम्

प्रस्वेदमशुन्यं याभिरन्तस्थं नृपते बहिः

द्वात्रिंशद्दशमा प्रोक्ता विज्ञप्तिस्मन्मन्वास्मृताः

पित्तस्य कुडमं ज्ञेयं कफस्यादाढकं स्मृतम्

वसायाश्च फलं विशतं तदर्धं कल्लस्य च

पञ्चाशु फलं ज्ञेयं पलानि शतमेदसः

पलत्रयं महार्कं मज्जाश्चात्तु यत्तु गम्

शुक्लार्धकुडुवं ज्ञेयं तद्वैथिं देहिनां बलम्

॥३८॥ मांसाद्यमेतत्पिण्डेन पलसहस्रमुच्यते

रक्तं पलशतं ज्ञेयं लिण्मूत्रं च प्रमाणतः

इति देहग्रहं ज्ञेयं नित्यं स्यान्नित्यमात्मनः

अपिशुद्धं निशुद्धं स्यात् कर्मबद्धं विनिर्मितम्

शुक्लशोणितसंपर्काः देहस्थं जायते यतः

नित्यं लिण्मूत्रपूर्णत्वात् तेनाथमशुनिस्मृतः

यथान्तर्विष्टया पूर्णः शुद्धस्यान्नं बहिर्बुधः

यत्नतश्शुद्ध्यमानोऽपि देहो यमशुनिस्तथा

यं प्राप्य च पवित्राणि पञ्चगव्यहर्दंति च

अशुनित्वं क्षणायन्ति किमन्य देशुनिस्ततः

अन्यथाश्च प्यन्नपापानि यं प्राप्य सुरभीणि च

अशुनित्वं प्रशान्त्याशु किमप्यन्यस्ततोऽशुनिः

हे जनाः किं न पश्यध्वं यन्निजाति दिने दिने

स्वदेहात्मज्मलं वृत्तिरतदाधारः कथं शुचिः

दैर्घ्यं संशोध्यमानोऽपि पञ्चगव्यकुशांलुचिः

प्लुष्यमाणा इवाङ्गुलि निर्मलत्वं न जच्छति

स्रोतांसि यस्य सततं प्रस्रवन्ति गिरेरिव

कफमूत्राश्च शुचिस्स्वदेहश्चुद्यते कथम्

सर्वज्ञान्यासिदानस्य शरीरस्य न नद्यते

शुचिः कप्रदेशेऽपि विष्मृतं दृश्यते यतः

स्पृष्ट्वा स्वेदहं स्रोतांसि मृतो यैश्चोद्यते नरः

तथाप्यशुचिं प्राण्डस्य स परंजति किं जनाः

कायस्सुगन्धधूपाद्यैः यत्नेनापि सुसंस्कृतः

न जहाति सुदुर्गन्धं न पुष्प इव नामतः

यथा जात्यैव कृष्णो नाबहुक्लस्याहुपायतः

संशोध्यमानापि तथा भवेन्मूर्तिः निर्मला

जम्बूनपि सुदुर्गन्धं पश्यन्नपि निर्जर्मलम्

न विरजति लोके वा यं पीडयन्नपि नासिकाम्

अहो मोहस्य माहात्म्यं येन न्यमोहितं जगत्

जिघ्रन्पश्यन् स्वकान्दोषान् कायस्य न विरज्यते

स्वदेहाशुचिगन्धेन न विरजति ओ नरः

विरागकारणं तस्य किमन्यदुपदिश्यते

॥४॥

सर्वमेव जगत्पूतं देह एवाशुनिः परम् ।
 तं मलावय च रूपशोच्छुनिरप्यशुनिर्भवेत् । ४०
 गन्धलेपापनुत्तर्यं शौचं देहस्य कीर्तितम् ।
 ह्यस्यावगमात्पश्चाद्भावशुद्ध्या विशुध्यति । ४१
 गङ्गातोयेन स्नेहेन मृद्धारैश्च नगोपमेः ।
 आमृत्यो रानुरेच्छां भावे शुद्धे स शुध्यते । ४२
 तीर्थस्नाने स्तपोभिर्वा दुष्टात्मा नैव शुध्यति ।
 स्वधृतिस्माहितांतैः किं शुद्धिर्मा गच्छति । ४३
 अन्तर्भावप्रदुष्टस्य विशतेपि हुताशनम् ।
 न स्वर्गो नापवर्गश्च देहनिर्गमनं फलम् । ४४
 भावशुद्धिः परं शौचं प्रमाणं सर्वकर्मसु ।
 अन्यथा लिङ्ग्यते कान्ता भावेन दुहिता न्यथा । ४५
 मनसा भिद्यते वृत्तिरन्विनेष्वपि वस्तुषु
 अन्यथैव नमः पुत्रं चिन्तयत्यन्यथा पतिः । ४६
 परिशुद्धस्य भावस्य तं माहात्म्यमक्षोपतः ।
 परिवृत्तापि यं नार्जी भावहीनो न कामयेत् । ४७
 नाद्या द्विविधमन्नाद्यः शक्याणि सुरभीणि च ।
 आभावेन रतस्तस्मात् भावसर्वत्र कारणम् । ४८
 चिन्तं शोधय यत्नेन किमन्ये बहिः शोधनेः ।
 भावतस्तु विशुद्धात्मा स्वर्गमोक्षौ च विन्दति । ४९

114 a

ज्ञानमन्त्रं भस्मा पुंसः स नैराग्यमृदा पुनः

अविद्याशयविष्मृत्तलेपगन्धविशोध्यनम्

एवमेतच्छरीरं हि निसर्गादशुनि विदुः

त्वङ्मात्रसारनिरसारं कदलीरसारसन्निभम्

ज्ञात्वेन दूषितं देहं यः प्राक्प्रक्षिप्ति भवेत्

नातिक्रमाति संसारं मूढाहीन तिष्ठति

एवमेतं महाकष्टं गर्भादुःखं प्रकीर्तितम्

पुंसामज्ञानदोषेण ज्ञानकर्म नशेन च

गर्भस्थस्य स्मृतिर्यासीत्सा जातस्य प्रणश्यति

मूर्च्छितस्य दुःखेन योनियन्त्रप्रपीडनात्

बाह्येन वायुना चास्य मोहसंज्ञेन देहिनः

स्पृष्टमात्रस्य प्योरेण ज्वरसमुपजायते

तेन ज्वरेण महता महामोहः प्रजायते

संमान्यस्मृतिश्रंशक्षीशीघ्रं संजायते पुनः

स्मृतिश्रंशात्तस्य पूर्वकर्म नशेन च

रतिस्संजायते पूर्णं जन्तोस्तत्रैव जन्मनि

नात्र मूथश्च लोकोयमकार्ये संपवर्तिते

न्यात्मसंविजानाति नपरं च दैनतम्

॥५॥ स शृणोति परं श्रेयः स चक्षुषी नेक्षति

समाशयाशमैर्गच्छन् स्वस्वतीव पदे पदे

- तस्यैव बुद्धे न जानाति बोध्यमानो बुद्धैरपि
 संसारे क्षिप्यते तेन पाप्मोः कवश्चनः ॥ 100
- गर्भस्मृते रभावेन शास्त्रमुक्तं शिवेन तु
 दुःखं प्रशमनायैव स्वर्गमोक्षप्रसाधनम् ॥ 101
- यत्तद्यस्मिन्निवज्ञाने धर्मकामार्थसाधने
 सा कुर्वन्त्यात्मनश्चेत्यतदत्र महद्दुःखम् ॥ 102
- अव्यक्तेन्द्रियवृत्तिनात् बाल्ये दुःखं महत्पुनः
 यच्चानपि न शक्नोति वक्तुं कर्तुं च यत्क्रियाम् ॥ 103
- दन्तोत्थाने महादुःखं मोक्षेन व्याधिनाशनम्
 बालरोगेऽपि विविधैः पीडो बालग्रहेरपि ॥ 104
- त्रयीबुधबोधोपनतांगः क्व तिष्ठन्ति सरयव
 विष्णो रभक्षणाद्यैश्च मोहान्बालरसमान्यरेत ॥ 105
- कौमारे कर्णवेधेन मातापित्रोश्च लाघवात्
 अक्षराध्यायनाद्यैश्च दुःखं स्यात् गुरुशासनात् ॥ 106
- प्रमत्तेन्द्रियवृत्तिश्च कामरागप्रपीडनात्
 रागाद्व्यस्येव सततं मुत सौख्यं हि अत्र ॥ 107
- (ई) शोष्यशाच महादुःखं रोहात्मा तस्य जायते
 नेत्रस्वप्निश्चितस्यैव दुःखाय केवलम् ॥ 108
- न रात्रे विन्दते निद्रां कौमारिपरिश्वेदतः
 दिवापि कुतः सौख्यं अर्थोपायनं चिन्तया ॥ 109

स्त्री एवायानि^{सि} तदेहस्य ये पुंसश्च शुक्लं वः ।

115 a

न ते दुःश्वा यमन्तश्च श्वेतजा इति विन्दवः । 110

क्रमश्चिस्तु द्यमानस्य कुक्षिभः पात्रिकस्य वा ।
कण्डूयनाग्नितप्तेन यद्वुःखं स्त्रीषु तद्विदुः । 111

सादृशं मन्यते सौख्यं कण्डूपूयविनिर्गमे ।
तादृशीस्त्रीषु सन्तव्यं नाधिकं तानुविद्यते । 112

गण्डस्य वेदना यद्धृत् स्फटितस्य न वर्तते ।
तद्वै स्त्रीष्वपि तद्विद्धि न सौख्यं परमार्थतः । 113

विष्मूत्रस्य समुत्सर्गित् सुरुखं भवति सादृशम् ।
तादृशं स्त्रीषु विज्ञेयं मूढैः कल्पितमन्यथा । 114

नारीष्वस्तुभूतास्तु सर्वहोषाश्रयाशुच ।
गोणुमात्रकमप्येवं सुरुखमास्ति विचारतः । 115

समानमवमानेन विद्योगे नष्टसङ्गमः ।
^{वने} यत्कसं जरया ग्रस्तं कसौख्यमनुपद्रवम् । 116

वलीवलीतस्त्वलित्यै शिथिलीकृतविग्रहः ।
सर्वक्रियास्वशक्तश्च जरया इर्दरीकृतः । 117

स्त्रीपुंसो यज्जसं रूपं यदन्योन्यप्रियं पुरा ।
तदेव जरया ग्रस्तं कुत्रयोरपि विप्रियम् । 118

अपूर्वं वत्स्नमात्मानं जरया परिवर्तितम् ।
यः पश्यन्नावि^{पि} रज्येत कोन्यतस्मादप्येतनः । 119

जराभिभूतः पुरुषः पुत्रमित्रादिबान्धवैः

अशक्तत्वाद्दुराचारे भृत्यैश्च परिभूयते

धर्मध्वार्थश्च कामश्च पुरुषो सजरीकृतः

धर्मं समाचरेत्

वातपित्तकफादीनां वैषम्यं व्याधिमुच्यते

वातादीनां समूहश्च देहायं परिकीर्तितः

116

तस्माद्व्याधि मयं ज्ञेयं शरीरमिदमात्मनः

नालाद्भुवतिरेकत्वाद्द्व्याधीनां पञ्जरं स्मृतम्

रोगेनानिधेयै र्थिति देहदुःखान्यनेकधा

तान्येव स्वात्मनेनेयानि किमन्यत्कथयाम्यहम्

एकोत्तरमृत्कुल्युक्तात् ^{मास्मिन्} देहप्रतिष्ठितम्

तत्रैककालं संयुक्ता इदं पान्थागन्तवस्मृताः

येस्विहागन्तवः प्रोक्तास्ते प्रजाम्यन्ति ज्ञेयजैः

जपहोमप्रदानैश्च कालमृत्युर्न शाम्यति

यदिवा नापमृत्युहस्याद्विषमद्यादृशं कृतः

नैनस्यात्पुरुषं तस्मादपमृत्युर्भिजेति यः

विविधा व्याधयश्चरन् सर्पाद्याः प्राणिनस्तथा

विषाणि जातिचाराणि मृत्योर्द्वाराणि देहिनाम्

सुपीडिताङ्गं सर्पश्चै रपि ध्वन्मं तरिमृत्पम्

स्वस्थीकर्तुं मक्षत्ते क्रोति कालप्राप्तं हि देहिनाम्

नौषधं न तपोदानं नमन्तं न च बान्धवाः

शकुवन्ति परित्रातुं नरं कालप्रयोदितम्

रसायन तपो जप्यं यो गतिं ह्ये म हात्मभिः

कालमृत्युरपि प्राप्तेर्जियते नालसे न रः

नास्ति मृत्युस्तमं दुःखं नास्ति मृत्युस्तमं शयम्

नास्ति मृत्युस्तमं त्रासः सर्वेषामेव देहिनाम्

अद्भ्यार्यापुत्रमित्राणि राज्ञेः स्वर्गसुरवर्गानि च

बान्धवानि च ^{पौराणि} मृत्युस्तमं त्रिन्दति

हेजनाः किं न जानीद्वं सहस्रोऽपि मध्यतः

जनाश्चातायुषः पश्य भवन्ति न भवन्ति च

॥ 6 a अक्षीविन्नापि विद्यन्ते केचिन्माप्ततिका नराः

परमायुस्तथा षष्टिस्तदाप्यायुः निश्चितम्

यस्य यावद्भवेदायुर्देहितः पूर्णकर्मभिः

तस्यार्धमायुषो रात्रिर्हियते ^(धर्म) मृतोपमम्

बाल एव हि मोहेन ^(धर्म) वार्षिके जरथा पुनः

^(पञ्चाना) वंशानां निश्चितीति धर्म कामार्थनर्जितः

आगन्तुकैर्भयैः पुंसा व्याविशोऽनेन कथा

हीयते धर्मं च तत्रापि यच्छेषं तच्छे जीवितम्

जीवितान्ते च मरणं महाघोरमवाप्नुयात्

जायते योनि कूपेऽपि कोटीषु मृताः कर्मवशात् पुनः

- देहेन संगमः पुंसां विजोगं कर्म संक्षयात् ।
 मरणं तद्धि निर्दिष्टं न नाशनं परमार्थतः । 141
 महातमः प्रणिष्टस्य शिंयमानस्य मर्म सु
 यदुःखं मरणं जन्तोः न तस्येह वमा कनित् । 142
 हतातमातहाकान्ते क्रन्दनेन सुदुःखितः ।
 मण्डूककूपसर्पेण मृत्युना ग्रस्यते जनः । 143
 बान्धवैश्च परिष्वक्तः प्रियैश्च पारिवारितः ।
 निष्ठा सन्दीर्घमुष्णं च मुखेन परिकुशिता । 144
 चतुरन्तेषु स्वदायाः परित्यज्य मुहुर्मुहुः ।
 स मूढः क्षीयतेत्यर्थं हस्तपादावितस्ततः । 145
 स्वदाया वञ्चते भूमिं भूमेः कदां पुनर्महीम् ।
 निवस्त्रस्त्यक्तकलाश्च मूत्रपिष्टानुलेपतः । 146
 117 यान्चमानश्च सलिलं शुक्लकण्ठोऽष्टतालुकः ।
 चिन्तयानश्च चिन्तानि कस्यैतानि मृते मयि । 147
 पञ्चतां प्राप्य कण्ठे तु कालपाशेन कर्षितः ।
 म्रियते पञ्चतामेव गच्छेत्पुरुषैरक्षिते । 148
 जीवस्त्रीणञ्जकूकान् देहा देहान्तरं ब्रजेत् ।
 संप्राप्योत्तरमंशेन ह्यहन्त्यमजंति पौर्विकम् । 149
 मरणात्प्रार्थनादुःखमधिकं हि विवेकिनः ।
 क्षणिकं मरणे दुःखमधिकं प्रार्थना कृतम् । 150

यज्वनां पति रश्मि त्वादिषु नो मनतां गतः ।

उत्पिबः को पर-स्तस्मात् को नु या रश्मि लाववम् । 151

ज्ञातं मयेद म धुना मृतो भवति यो गुरुः ।

न परं प्रार्थये भूयस्तुष्ट्या ला^पवकारणम् । 152

आदौ दुःखं महा दुःखमनो दुःखं सुदाकुणम् ।

निसर्गात्सर्वदुःखानामिति दुःखपरं परा- । 153

वर्तमानान्यतीतानि दुःखान्येष्ट्याणि यानि च ।

न न विन्दत्यज्ञानं न विरज्यन्ति तेन ते । 154

अत्याहारात्महा दुःखमनाहारात्महं भवम् ।

कृषिते जीविते मृष्टा मन्ये ज्येवं कुतर-सुखम् । 155

कुक्ष्यात्सर्वरोगाणां व्याधिः प्रकृतमः स्मृतः ।

अन्तेनो बध्य लेपेन क्षणमात्रात्प्रक्षाम्यति । 156

कुक्ष्याधि वेदना तीव्रा निक्षेपेण बलकुन्तनि ।

तथाभिभूतो म्रियते यथान्ये व्याधिभिर्न रक्षः । 157

उत्तेनापि किं शौर्यं जत्वा अपरिवर्तिनः ।

य क्षणार्धेण मात्रेण कण्ठं प्राप्य निवर्तते । 158

इति कुक्ष्याधि तप्तानां मनमोषवत्स्मृतम् ।

न तत्सुखाय मन्तव्यं परमार्थेन पाण्डितैः । 159

117a मृतोपमेन यश्चेते सर्वकार्यनिवर्जितः ।

तस्यापि तन्मृत-शौर्यं तमसा द्वादितात्मनः । 160

- प्रबोधेपि कुतश्चो रूयं कार्ये रुप हतात्मनः ।
 कृषिवाणिज्यसेवाद्य रोग क्षादि परिश्रमैः । 161
 प्रातस्त्रिपुरीषाभ्यां मध्याह्ने कृत्तिपाशया
 तृप्ताः काम्येन ^{नोद्यन्ते} ओज्यन्ते निद्रया निशि जन्तवः । 162
 अर्थस्य चार्जने दुःखं मार्जि तस्य च रक्षणे
 नाशो दुःखं व्यये दुःखं मर्त्ये व्येनं कुतस्सुखम् । 163
 जोरेश्वरसलिलादग्नेः स्वननात्प्रार्थना दपि
 श्रयमर्थवतां नित्यं मृत्योर्देहभूतामिव । 164
 स्वे यथा भक्ष्यते मांसं पक्षिञ्चिश्चापदैर्धुवि
 जलेन भक्ष्यते मत्स्यैः तथा सर्वत्र वित्तवान् । 165
 विमोहयन्ति संपत्सु तापयन्ति रिवन्तिषु
 स्वेदयन्त्यार्जने काले कदा त्वर्थास्सुखा नहाः । 166
 यश्चार्थपतिरुद्विजे ^{तो यश्च} सर्वार्थनिरस्पृहः
 तयो रर्थपती दुःखी सुरे सर्वार्थनिरस्पृहः । 167
 शीतेन दुःखं हेमन्ते ग्रीष्मे तापेन दारुणम्
 वर्षासु वात वर्षाभ्यां काले व्येनं कुतस्सुखम् । 168
 विफ्रापो विस्तरे दुःखं गर्भस्योद्धरणे पुनः
 प्रसवो पत्युश्च ~~दुष्ट~~ दोषैश्च दुःखं पिष्टादिकमिष्टिः । 169
 दन्तरोगेषु पुत्रस्य कष्टं हा किं करोम्यहम्
 गानो वृष्टाः कृषि श्रिणाः ^{पा} वातश्च प्रबलायते । 170

- ॥ ४ ॥
 अगमि प्राहुणि काः प्राप्ताः भगवद्विद्वं मे गृहम् ।
 जारवत्या-य मे भार्गी वचनं वः करिष्यति । 171
 कस्मै प्रदेया कस्यामे क्व कीदृशश्च वरो भवेत् ।
 इति चिन्ताभिश्चूतस्य कुतस्सौख्यं कुटुंबिनः । 172
 कुटुंबचिन्ताकुलितस्य पंथः श्रुतं च शीलं च गुणश्च सर्वे
 भे निहिता इवापः प्रयान्ति देहेन समं विनाशम् ॥ 173
 राज्येऽपि च कुतस्सौख्यं चिन्तया ।
 पुत्रादपि भयं यत्र तत्र सौख्यं हि सिद्ध्यते । 174
 स्वजाति यद्भयं प्रायः सर्वेषामेव देहिनाम् ।
 परद्रव्याभिषक्त्याश्नु चनामिव परस्परम् । 175
 सा प्रधृष्य बलः कश्चिन् नृपारव्यातो हि भूतले
 निखिलं यस्तिरश्क्तुः सुखं तिष्ठन्ति निर्भयम् । 176
 कुब्जे बाहुसहस्रं हि पातयामास भूतले
 श्रीमतः कार्तवीर्यस्य ऋषिपुत्रः प्रतापवान् । 177
 ऋषिपुत्रस्य रामस्य रामो दशरथात्मजः ।
 जघान वीर्यमकुलमूर्ध्वं गं यं महात्मनः । 178
 जरासन्धेन रामस्य कृष्णत्वेनाशितं यशः ।
 जरासन्धस्य श्रीमेन तस्यापि च हनूमतो । 179
 हनूमानपि सूर्येण विक्षिप्तः पतितः क्षितौ ।
 सूर्य प्रलपयुक्तोऽपि मेघैः सन्धिगते क्वचित् । 180

- 1
 1/81
 1
 1/82
 1
 1/83
 1
 1/84
 1
 1/85
 1
 1/86
 1
 1/87
 1
 1/88
 1
 1/89
 1
 1/90
- 118 a
 द्विप्यन्ते वायुना मेघाः वायोर्वीर्यं नगेजितम्
 दहन्ते वह्निना शैला रसवद्विश्वाभ्यते जलैः
 तज्जलं शोष्यते सूर्ये स्ते सूर्यस्सह नारिणा
 लोभेक्षा रश्मिर्देवाश्च मथ्यन्ति ब्रह्मणो दिने
 ब्रह्मापि त्रिदशै र्सार्धमुपसंह्रियते पुनः
 परार्धव्यकालान्ते शिवेन परमात्मना
 एवं ब्रह्मसहस्राणां यत्कालं यत्रनिर्मितम्
 तत्कालं कमलाक्षस्य विष्णोरायुः प्रकीर्तितम्
 विष्णोः क्रोटिशतं यात्रा उद्रसाधिपतेः प्रभोः
 गृहे श्वरादि तत्त्वानां काल संख्या न विद्यते
 एवं नास्तीति संसारे यस्य सवेन्तिमं बलम्
 लिहायेत जगन्नाथं परमात्मानमव्ययम्
 ब्रह्म सातिशयं सर्वमहिमानं विवर्जयेत्
 एवं श्रुते जगत्परिच्छिन्नश्चरः पाण्डितोऽपि वा
 नेहास्ति सर्ववित्कामश्चित् नचमूर्खश्च सर्वदा
 यो यद्वस्तु विजानाति तानि तानि न पाण्डितः
 सर्वदा सच सर्वत्र प्रभावस्सदृशस्मृतः
 स्थितश्चातिशयत्वेन प्रभावः कस्यचित्कल्पित
 दानेनेर्मिता देवास्ते देवैर्मिताः पुनः
 इत्यन्योन्यस्थितावेतौ भोग्येज्यपराजयो

नि नाक वचनान्तरवर्तिन्दानवान्वल्लगर्विताम् ।

जि त्वास्त्रे रज्जुनश्चामाङ्गोपाले रिहिविजितः । 191

एवमस्त्रयुगे राज्ञां प्रस्थमात्रान्नाभोजनम् ।

यानक्षरया समन्वितं शेषं दुःखाय केवलम् । 192

सप्तभोगे विभावेन खद्या पादपरिग्रहः ।

उदकुञ्चस्त्रवत्संश्रुतः केशाद्यान्यप्रविस्तरः । 193

प्रत्युपे तूर्णनिष्पेक्षैरसमाः पुरनिवासिभिः ।

गेयं संपुटवाद्यं च समन्तात्पुष्पाक्षिभिः । 194

राज्ञोभिमानमात्रं हि ममायं निश्चये गृहे ।

सर्वमाश्रयणं आरं सर्वमालेखं समलम् । 195

सर्वप्रलपितं गीतं वृत्त्यमुत्पद्य तम् ।

इत्येवं राज्यसंयोगैः कुतस्सौरभ्यं विचारतः । 196

वृषाणां व्यग्रवृत्तानामन्योन्याविजिगीषया ।

प्रायेणस्त्रीमहालेपान्नसदुपाया महानृपाः । 197

स्वर्गं प्राप्यनिवर्तिताः कश्चिथा विन्दते सुखम् ।

स्वर्गेऽपि तत्कुतस्सौरभ्यं दृष्ट्वा दीप्तमलंश्रियम् । 198

मुनयुः कुर्यात्परिदेवानामन्योन्यातिशया स्थितिः ।

सर्वैः पुण्यफलं स्वर्गे मूलच्छेदेन अज्यते । 199

नचास्त्रैः केयते कर्म शोत्रदोषरश्मुद्गुणम् ।

द्विन्मूलस्तुर्गददवशाः पतति क्षितौ । 200

- पुण्यं वक्षु क्षयात्तद्धृत्तां पतन्निदिवोक्तसः ।
- सुखा... लापनिष्ठानां दुःखं श्रोगात्रिसंफुलान् । 201
- अकस्मात्पतने दुःखं कष्टं स्वर्गे दिवोक्तसाम् ।
- इति स्वर्गेऽपि देवानां नास्ति सौख्यं विचारतः । 202
- क्षयान्नातिशयास्ति हृदाः स्वर्गश्रोगीयकर्मणाम् ।
- तत्र कष्टं महदुःखं नरकाग्निषु देहिनाम् । 203
- द्योः श्वेतुर्बिलैः पापैः वाङ्मनः कायसंश्रवैः ।
- कुठारैश्चोदुनं तीक्ष्णं वल्कलानां च कर्षणम् । 204
- वर्णशारवाळलानां च पतनं द्विद्वि वायुना ।
- हन्मूलनाच्चर्मदृश्यं गजेरन्येऽपि देहिभिः । 205
- दावा वल्गुशिरवातापैः दुःखं स्यादवराजातिषु ।
- वर्षं तातपे दुःखं सुकष्टं मृगपक्षिणः । 206
- कुट्टं तट्टं केशैश्च सुमहान् सन्तप्तश्च सदा मृगः ।
- कुट्टं तट्टं शतादिदमनं पदबन्धनताडनम् । 207
- नानाप्रवेदनं त्रासः त्रतोदकरशयातनम् ।
- वेणुकुन्तादिनिगळं मुद्गराङ्कुरपातनम् । 208
- भारोद्धाहनसंक्लेशः शिक्षागुह्यादपीडनम् ।
- आत्मयुथविशेषश्च वनानयनबन्धनम् । 209
- पशुनागनिकाशानामेव दुःखान्यनेकधा ।
- गर्जवासे महदुःखं तच्च निर्गमनं नृणाम् । 210

- बाल्ये-च दुःखं मन्वाना लुमा रे कुरुशासनात् ।
 यौवने काम^{से} रोगाभ्यां दुःखं रागेऽप्यया पुनः । 211
 कृषि बाणिज्यसेवाश्च गोरक्षाद्यैश्च कर्मभिः ।
 वृद्धावे-च जरया व्याधिभिश्च प्रपीडनम् । 212
 मरणे-च महा दुःखं प्रार्थनायां ततोऽधिकम् ।
 राजाग्निजन्तु दयाय-चोरशत्रुभयं महत् । 213
 अर्थरथार्जन रक्षायां दुःखं नाशे भयं पुनः ।
 कर्पायं मत्सरे उग्ररतुष्णाधिक्यभयं महत् । 214
 अकार्ये संप्रवृत्तिश्च दुःखानि धिनिनां सदा ।
 कृषिवृष्टिः कुच्छं दासत्वं परतन्त्रता । 215
 इष्टानिष्टैर्वि योगश्च संप्रयोगश्च सहस्रशः ।
 दुर्भिक्षं दुर्भगत्वं-च मूर्खत्वं-च हरिश्चरता । 216
 अथोत्तरावश्च मार्कं राष्ट्रविभ्रमः ।
 अन्योन्यातिशयं दुःखं मन्योन्याति शयात्पुनः^{धन} । 217
 अन्तर्बहिः प्रकोपाश्च राज्ञा मण्डुलिनामपि ।
 अन्योन्येषां प्रकोपश्च राज्ये मममहीक्षिताः । 218
 अनित्यानां प्रभानाना मुच्छायाणाञ्च पातनम् ।
 अन्योन्यस्त्वां मही यत्स्वामन्योन्यस्य-च भक्षणम् । 219
 वृत्तेष्वमादिभिर्कुःखै र्यस्मात्प्राप्तं जरान्तरम् ।
 विरथादिमनुष्यान्तं तस्मात्सर्वं त्यजेत्पुनः । 220

- स्कन्धात्स्कन्धव्ययभ्दारं विश्रमं मन्यते यथा ।
 तद्धृत्सर्वमिदं लोके दुःखं दुःखेन शम्यति । 221
 अन्योन्यातिद्रायात्पापात् संभवान्भोगसंप्रदान् ।
 120 धर्मक्षयाच्च देवानां दिनि दुःखमवस्थितम् । 222
 मानायोगिः सहस्रेषु संभवः पुण्यसंज्ञयात् ।
 शोकाश्च निविष्टाश्च देवल्लोकेषु संस्थिताः । 223
 यज्ञस्य हि क्षिरश्चिन्मन्त्रिभ्यां हि स्थितं पुनः ।
 तेन दोषेण यज्ञस्य क्षिररोगस्तदेव हि । 224
 मातीण्डुभ्रानोः कुष्ठत्वं वरुणस्य महोदरम् ।
 पूष्णो दृष्टानेकल्यं भुजस्तं शरक्षन्धीपतेः । 225
 क्षययोगश्च सुमहान् सोमस्य परिकीर्तितः ।
 दक्षस्य दारिकां पौत्रीं ब्रह्मा कामितवान्यतः । 226
 ज्वरश्च सुमहानाशी दक्षस्यापि प्रजापतेः ।
 कल्पे कल्पे च देवानां महतामपि संक्षयः । 227
 पशार्धद्वयकालान्ते ब्रह्मणश्चाप्यनित्यता ।
 दक्षस्य दारिकां पौत्रीं ब्रह्मा कामितवान्यतः । 228
 क्रोधेन न्याजे यद्वान्योगस्थानं श्वत्प्रभुः ।
 कामक्रोधे स्थिते यत्र तत्र दोषास्तथात्मिकाः । 229
 दुःखानि च समस्तानि सप्त संस्थितानि न संशयः ।
 निवृणोश्च जन्ममरणं मायानित्यं च सर्वतः । 230

त्रिविधः कामशक्तिश्च साश्चर्यं बन्धनं बन्धः

उद्रेण त्रिपुरं दग्धुं दहयन्त्रो विनाशितः

स्कन्दश्च जन्म तः शुक्ला रत्नी डा श्रान्त्या रसहस्तशः

एवं विधे शु रागाद्यै देवै देवा रसमन्विताः

एभ्यः परश्चिवश्चान्तः परिपूर्ण रसः

एवमेतज्जगत्सर्व मन्योन्यातिशयस्थितम्

दुःखं शकुलितं ज्ञात्वा सर्वेदं परमं ब्रजेत्

निर्वेदान्ध निरागरस्यादि रागा बन्धानसंभवः

ज्ञानेन तत्परं ज्ञात्वा शिववन्मुक्तिमाप्नुयात्

समस्तु दुःखनिमुक्त रस्वस्थात्मा सुसुखी सदा

सर्वज्ञः परिपूर्णश्च कृतकृत्यते कल्पैः

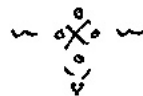
" इति शिवध्यानेतिरे संसार

प्रसवारब्धानं नामाष्टमो-

ध्यायः । श्री राम्ब-

सदाशिवाय नमः-

ब्रह्मणे नमः॥

॥ श्रीः ॥

(" अथ नवमोऽध्यायः ॥)

अथ स्वर्गे भोगमनुभूयन्नराः क्षीणपुण्यास्तद्वासना-
नुभवादिमं लोकमागत्य शुभे देशे जाति कुलरूपव-
यश्चरन्ते प्रज्ञाशीलश्चैव सत्य दम दान दया दक्षिण्य
रोग्य सत्त्वं न लोत्साह प्रभान् प्रधानधनधान्य रत्न-
वाहनं हर्म्य प्रासादगीत मृतवाद्यं काव्य कलाशुश्रू-
षाश्वासनं मृष्टान्नपानं सुगन्ध सुगन्धपानं स्त्री पुत्र पशु-
वस्त्रा लङ्कार हिरण्यं महि भोगाय संघन्ना रस ततमायत-
नान् सथनस आसन्नं प्रपाराम तटाकदीर्घिकावोद्यान देव-
ज्जिगुरु विनीत साधु तपस्य पूजा सत्कारा नृपुत्रा ना-
शिरतास्तपस्स्वाध्यायाद्या यना मृतवानां पवर्ग कथा-
शिरामाश्च भवन्ति ॥ तस्माद्युक्तं च स्वर्गीयं कर्म कर्तुं
नक्तुं च सत्क्रियाम् ॥

धर्मा द्वाज्यं धनं शौर्यं धर्मात्तरं प्राप्यते यतः ।

धर्ममेव ततः कुर्यात्सर्वं कामार्थसिद्धये । 1

मुहूर्तमपि जीवेत नरश्शुक्लेन कर्मणा ।

न त्वल्पमपि कष्टेन लोकद्वयविशेषे ॥ 2

अथ नरकेषु नराः पापेन कर्मणा यातनाश्चित्राः

कष्टाश्चानुभूय ! भूमिमागच्छन्ति । ततः पापविशेषः !

वृक्ष कीट पक्षि मृग पशु जाति लक्षणेषु । प्रत्यक्षानीलेषु । +
 पुनः दुःस्वान्धनु भवन्ति । ततः ... जावहा जापास्तब्दा-
 सनामात्रानुभाव ... तैल्लक्षणैर्मुख्यजाती जायन्ते । तद्यथा
 गोरवा (क) क्षयरोगस्य । सुरापक्षपादन्तकः । सुवर्णचोरः
 कुरखी दुश्मर्मा + गुरुतल्पगः ।
 पङ्कजं तत्परीवादश्च वणाद्धिरेस्वयम्
 मन्त्रकर्तृनात् । स्वरस्वामिनि लब्धकपतिः ।
 हस्ताङ्गुली परमार तदाज्ञा अङ्ग अगंधदीपरीनिर्-
 क्रमः । अवज्ञाकार्यं लथमिः । गुरुकाशीपेक्षी । दृष्ट्वा । स्त-
 त्कर्म क्षिप्रं कृत्वा । कुपितम कुमाययतः गुरुमव-
 काम तद्विशो रोगः । एते गुरुकर्म विपाकः - जण्डाक-
 पतित पापिष्ठ रजस्वला संव्यवहारान्त्यजातिश्चत्री ।
 वस्त्रापहारी अग्निदृष्टीरजतापहारी दन्तुरः ।
 कूटसाक्षी मुरवरोजी । मातृ पितृ गुरु तपस्विन्यादिर्ल-
 बालवृद्धादुरक्षरणागत्यागी अग्निमित्रतः पादाक्षिरेजी ।
 प्रतिज्ञाय ब्राह्मणस्यान्नदानादल्पायुः । तद्वत्पहारा-
 दामगर्भान्पाकी । प्रवारा मनाक्षकः । मैथिलकृतं -
 प्रतिनिवृत्तः । सदाशेगी । पत्नी बहुलेन सत्येकाम-
 गिरामः । कृबः । स्वामिनीत्येव नियुक्तेस्तदागुण-
 सत्कारपूजा प्रदानादिपुष्पाभ्युपहारि जलरोजी दुर्बल-

121a वक्ष्ये बलवत्तर-समुपेक्षायां गही नित्यम् । अन्वहार्यजीर्णं ।
 व्यवहारपक्षपातिभिर्द्वयोरगो । स्वयं प्रवर्तितधर्मोद्योग-
 धेदिनः प्रतिष्ठाविशेषः । स्वयमग्रश्रुताकरोगी । अ-
 कृतपञ्चमहायज्ञः लोक- . . हारः । पर्वमैश्वर्यं प्रमेही ।
 स्वसरादन्यत्र धीमतः कोशाल्पत्वम् । परिक्षीणमित्र-
 बन्धुस्साधुस्वजनानामानात् परिश्रुतसीत्रकाः । +
 क्षीणेन्द्रियवृत्तिश्च । अतिथीन्परित्यज्यागतः कपोल-
 पिच्छः । अथ सूर्यास्तमये प्रतिज्ञया द्वाबादिष्टपत्नी-
 निशेधः । दम्भसागुरुमित्रमुपचारतः प्राप्तार्थश्रंङ्खः । नि-
 संभाषहारी सर्वदुःखाश्रयम् । मिथ्यागुणे सत्सोत्क-
 र्णवामनः । गोपृष्ठदायाकुथी मूर्तिः । गोघ्नो जात्यभ्यः ।
 गोषु दुःखकारि गोनासः । गोर्निर्दिष्टस्त्रिपिटिसान्धः ।
 निरन्तरः स्वार्थायां गलगण्डुः । कोधिनः चण्डालाः ।
 पिशुनः पूतिनासिकः । पूतिवक्त्रश्च सूतिनिष्ठः तपु-
 ताम्नीसादिस्पष्टम् । तपुतामसीसन्धामरविक्रयो-
 अजैकद्राकविक्रयान् ^(न्म) मृगव्याधः । कुण्डाशी शतक- ।
 तेलिको नास्ति कः । अङ्गुलीपत्नीवी अन्नदयाशक्ती ।
 गण्डमात्मी । अप्रतिरूप ^(न्यास) व्यवहारी ज्ञानमन्यासतः
 प्रतिग्रहीता मूकः । पुरस्तकापहारी । अन्धः पुण्य-
 कथाक्षोपी । न क्रनासः क्षिष्टान्वारधर्मनिन्दकः ।

काकाक्षः साधुतपस्वि देवा द्विज गुरुज्ञानयोगक्षेत्र ।

वकारयः पुण्यदानप्रवृत्तिप्रतिषेधकः । किमिदं न-
कः देवा द्विजस्वापहर्ता । पा... ताक्षी । धर्मदूषकः ।

122

कूराक्षः पुण्यकथापराङ्मुखः । स्त्रीनिर्जितः तिल-
तैलपुता~~नपरिषे~~पहारी । सकलदेहजर्जरी सदास्त्रा-
वितदुपयोक्ता । तटाकारमग्रेकाचाङ्गहीनः । प्रभोरा-

दिव्यवस्थासमभेदस्तस्करः व्यवहारेष्वमध्यस्थच-
लग्राही । अभीतश्रुत्यस्सदा पुरुषो व्याधिभूतः । पर-

दाशत्रिगामी गुप्तद्वारः । स्वामिद्रोही वातरोगी । गोव-
(वकीर्ण) दुश्चर्म । स्वराट्वगामी प्रमेही । धर्मपत्नीष्वा-

स्मे मैथुनप्रवर्तकः सूकरः । सगोत्रसवर्णस्त्रीगामी
क्षिपेविष्टः । कुतप्नस्सर्वरंभी विफलश्च । ततश्शेषः ।

कुब्जमुण्डकुण्डमण्डव्यङ्गदरिद्रास्फाटितपाणिपादाङ्ग-
वयवधूसराध्वनिनः । परपिण्डोपजीमिर्नक्षि^{प्प}रक^ट-

धराश्रिरमलिनवाससः क्षुत्पिपासाकुराः प्रेतरूपिण-
रसततमुद्विग्नवासद्विहयाः बहुलप्रलापिनः पुण्य-

कथापराङ्मुखास्त्रीजितोस्त्रीवासकहृदयास्त्रीभूत-
मद्यमांसा^{नानार्थ}न्नपानपापार्थविरताः बित्यक्रुद्धाः पापनिर-

तारस्मृतिजिहीवाः पुण्यापुण्यक्षेत्रः परकर्मकीर्तन-
भिरताः हीनाङ्गास्विन्नानानापावनवस्त्रशर्यासनाः

122a

रन्वल्पायुषं रन्वल्पकुक्षियः शठ षण्ड मुहुर्ही लूणतश्कर-
 परप्रेष्यकर्मकर व्याधि दुःखिताः । सर्वे सङ्ग्राह-
 दासिरंकीर्णनिरताः क्रूरकर्मणा शोचयन्ते । यस्मा-
 दनेन पाप प्रायश्चित्तं कर्तव्यं निर्ण प्रायश्चित्तम् ।
 परिशुद्धलक्षणा जायन्ते । गर्भनारकाश्च । पुण्यापुण्य-
 हेतुत्वा दुश्चरुपिणस्सङ्कीर्ण फलास्तत्कर्मिन् विवेकेन
 देहभोग^{व्यवहार} निरता भवन्ति । . . कः । यस्मात्
 पापेन दुःखानि तीव्राणि सुखदूनि च ~~भवन्ति~~ तस्मात्
 पापमकर्तव्यमात्मापि डाकरं हि तत् । २

यास्मिन्देहे च काले च वयसाः यादृशेन च
 कृतं शुभाशुभं कर्म तत्तथा तेन श्रूयते
 तस्मात्सदैव दातव्यमनिच्छिन्नसुखार्थिभिः
 निच्छिद्यन्ते यथा भोगा मीष्म कुर्यादितो यथा
 सत्यं वक्तुमशेषमस्ति सुलभा वार्त्तामनो ध्यायतुं -
 दातुं दानपरं शरण्यमश्रयं देयं पितृभ्यो ज्ञेयम् ।

पूजार्थं हि सदाशिवस्य विमलरसनद्वयानयनः परं
 कुद्याधेः फलमूलमस्ति शमनं क्लेशात्मकं क्लियनेः ॥

॥ इति श्रीशिवधर्मोत्तरे स्वर्गनरक-

चिह्नो नाम नवमोऽध्यायः ॥

इति श्री सांनसदाशिवाय

परब्रह्मणे नमः ॥

॥ श्रीः ॥

॥ अथ दशमोऽध्यायः ॥

अथ संसारमुक्त्यर्थं ज्ञानयोगं ब्रवीमि ते
 द्विव प्रकाशकं ज्ञानं योगस्तत्रैकनित्यता
 स्वास्ति ह्यन्तविरोधेन यस्तर्केण विचारयेत्
 अथ ज्ञानापवर्गार्थं शतत्वं वेदने रतः
 पूर्वोत्तरविरोधेन कोत्रार्थोऽभिमतो भवेत्
 इत्यादि^{व्या} व्यूहस्तर्कः^{के} शुद्धतर्कं विवर्जयेत्
 तस्माद्द्वयमयुक्त्यैव सूक्ष्मार्थप्रविचारणम्
 कर्तव्यं नानुमानेन केवलेन विपश्चिता
 हीनमध्योत्तमफलं बहुद्वारं यतश्शुभम्
 तस्मात्परीक्ष्यकुर्वीत पुण्यं साधुमहाफलम्
 आदिमध्यान्तनिर्मुक्तस्वभावविमलप्रभुः
 सर्वज्ञः परिपूर्णश्च शिवो ज्ञेयाश्शिवगमे
 सर्वार्थज्ञासकं ज्ञानं शिवयोगश्च शाश्वतम्
 प्रकाश^{यति} मुक्त्यर्थं मुमुक्षूणामयं शिवः
 बहुत्वेन हि शास्त्राणां सर्वज्ञेन शिवेन यत्
 प्रणीतममलं शास्त्रं नत्प्रमाणं न संशयः
 यस्सर्वज्ञस्सुखं पूर्णः स्वभावविमलप्रभुः
 सर्वदोषनिर्मुक्तो ब्रूयात्सकथमन्यथा

123

अत्रावादीश्वरश्चैवं जगत्सृष्टिः कथं भवेत् ॥
 अन्यैतन्मात्प्रभासस्या अज्ञात्वा पुरुषस्य ॥ 10
 प्रधानपरमाह्लादि यावत्किञ्चिदन्ये तनम् ॥
 न कर्तृत्वं न्यवयवदृष्टं सन्धिमत्करणं विना ॥ 11
 तथा ज्ञास्यद्देभावेन सत्र निरोधे तेन ते ॥
 त्रिरयवयं धर्माधर्मौपदेशं च बन्धमोक्षविचारणम् ॥
~~च~~ न सर्वज्ञं विनापुण्यामादिगर्भः प्रसिद्ध्यति ॥ 12
 तत्र वेद्यं विनाक्रान्ताः कुश्यन्ते शेजिणो यथा ॥
 शिवं विना नराक्रान्तं जगत्सर्वं सदा भवेत् ॥ 13
 अस्त्यस्मिन्जगन्नाथे तमो भूतमिदं जगत् ॥
 सूर्येणैव विहीनं हि त्रिलोक ॥ 14
 123 a यथानादि प्रवृत्तोऽयं पोरस्संसारसागरः ॥
 शिवोपि हि यथानादिस्संसारान्मोचकरिष्येत् ॥ 15
 व्याधीनां शेषजं यद्वत्प्रतिपदुस्वभावतः ॥
 तद्वत्संसारदोषाणां तः ॥ 16
 तस्मादनादिस्सर्वज्ञः परिपूर्णः पराशिवः ॥
 अस्ति नाथः परित्राता पुंसां संसारसागरात् ॥ 17
 येभ्यस्तन्ति शिवज्ञानं शिवोक्तं शिवभाविताः ॥
 ते भवन्ति शिवाश्शान्ताः श्र ॥ 18
 यदिचेतप्रमाणस्या दानं सर्वत्र भाषितम् ॥

किं प्रमाणं ततो ग्राह्यं ब्रूत पश्यामहे बुधः 1 19
 वाक्यालिङ्गादि वक्तारः क्रियालिङ्गाश्च कारकाः 1
 तस्मात्स्वेनैव लिङ्गेन विज्ञेयास्तदुणा बुधैः 1 20
 आगमत्वेऽपि सामान्ये कः प्रदेष्टुः शिवागमे 1
 अवागसेन यत्रोक्ता मुक्तिरेकेन जन्मना 1 21
 सर्व क्षाराग मुत्सृज्य गृणेष्व^{धी}यतां मनः 1
 यतो गृणस्ततः पुंसां कल्याणं सततं स्थितम् 1 22
 युक्तं चैतद्गुणैश्चैवैर्यस्माद्भानं शिवात्मकम् 1
 तस्मात्तदे~~खे~~ दभरय यद्यस्ति गृणगौरवम् 1 23
 अथा सन्यानि सुकरं मितीन-च महाफलम् 1
 कः प्राज्ञः कार्यमुत्सृज्य दीर्घस्मृतं समादेदेत् 1 24
 मध्वर्थी पर्वतं काश्चिद्दूरं संप्रास्थितश्शनैः 1
 यद्यके मधु संपश्यत्किमर्थं पर्वतं ब्रजेत् 1 25
 एवमेकैकं श्रविकां विमुक्तिं पुरतःस्थिताम् 1
 विहायैकं श्रविकां कः प्राज्ञः प्रतिपत्स्यते 1 26
 यद्यन्यत्रागतः काकस्तत्र तज्जन्म गच्छताम् 1
 जिज्ञास्यता यन्ता वन्मुक्तिं केन जन्मना 1 27
 यदि नाम न मुक्तिर्या देकेनैवात्र जन्मना 1
 अनेकश्रविका मुक्तिर्भवतां केन वार्यते 1 28
 तस्माद्यत्रैकश्रविकां मुक्तिं ज्ञानेन निश्चिता 1

तच्छ्रुत्वा क्रियतां नित्यमप्रत्यक्षासु मुक्तिषु
 यदा समीपे दूरेण सदृशं भोजनवदयम्
 सत्काले च विकाले च भोक्तान्याति मुमुक्षितः
 तयो र्गु द्धाति कर्तारः कथयन्ति विपश्चितः
 समीपे यदि मन्येत मुक्ति मुक्तिमेकां शिवात्मिकाम्
 सैन्मागेऽपि दृष्टान्तस्स्वयमुत्प्रेक्ष्य युक्तिरः
 वक्तव्यं प्रतिमो धार्थं कार्याकार्यनिबन्दिनाम्
 इति ये परमं शान्तं प्रतिपन्ना महेश्वरम्
 ते न भ्रान्ते सुखेनैव विमुक्तिं भवसागरात्
 अकर्ता नः पशुः भोक्ता विभुर्नित्य श्रितवान्प्रभुः
 किञ्चित्कर्ता न किञ्चित्कृतः पुरुषः पञ्चविंशत्क
 सकरोति पतस्सर्वं स्वभोग्यं यः करोति च
 अस्वा तन्त्या दकर्तार्यं किञ्चित्कर्ता गरन्धिवत्
 स वेति तत्त्वतस्सर्वं तेनाज्ञः पुरुषः पशुः
 बुद्ध्यद्यवसितं ज्ञानं ज्ञानं तत्किञ्चिदुच्यते
 अनेतमं विशुं सूक्ष्मं भोग्यं साधारणं श्रुवम्
 जगुर्विशत्कडोरं च प्रधानं गुणलक्षणम्
 पुंसां भोगापवर्गार्थमीश्वरेच्छा प्रचोदितम्
 प्रधानार्थभवद्रुद्रः ततो विष्णुः पितामहः
 सत्कार्यकरणो पितारसु विशुद्धा महाबलाः

जगतः कारणत्वं च त्रयो देहव्यवस्थिताः ।

प्रधानादभवद्धृदिः जगद्धेतुः शिवेच्छया । 39

बन्धेश्वरपि च संक्षोभादहंकारस्त्रिधा भवेत् ।
(त्रिणिद्रियाणि च)

अहंकारश्च सूक्ष्माणि तस्मान्नाणि द्वियाणि च । 40

सूक्ष्मेभ्यः पञ्चभूतानि तेभ्यस्तूष्णमिदं भवेत्तज्जगत् ।

चतुर्विंशकमव्यक्तं पुरुषः पञ्चविंशकः । 41

रुद्रष्णद्विंशकः प्रोक्तश्चिवश्च परमस्थितः ।

सप्तविंशकश्चान्तः सुसूक्ष्मः परमेश्वरः । 42

स्वर्गापवर्गयोर्दत्ता तं विज्ञाय विमुच्यते ।

ज्ञानेन हि भवेन्मुक्तिर्न च यस्यास्ति संशयः । 43

समुक्तिप्रत्ययार्थयश्चियोगं समभ्यसेत् ।

योगसिद्धेर्देहेऽपि दृष्टमोक्षे भवेन्मतिः । 44

दृष्टमेतन्मया यद्धमोक्षस्तद्धृद्वं भवेत् ।

न केवलं हि योगेन मुक्तिरसंप्रत्ययो भवेत् । 45

तदक्षगुणमैश्वर्यं योगाभ्यासात्प्रवर्तते ।

दद्यात्त दद्यान् तथा द्येयं यच्च दद्यान् प्रयोजनम् । 46

एतच्चतुष्टयं ज्ञत्वा योगं युंजीत योगवित् ।

ज्ञानवैराग्यसंपन्नश्चाद्धाधानं क्षमान्वितः । 47

शिवभक्तस्सदेहाही याते र्थं पुरुषरश्मयः ।

125 ध्येयान्तां स्मृते यातुः शिवान्ता मुहुर्मुहुः । 48

- 125a ब्रानेन परिशुद्धेन ज्ञानेन दयानमिदं स्मृतम् ।
 सकलस्य तनुं शान्तः सर्वज्ञः सर्वतः प्रभुः । 49
 नानारूपविशुद्ध्यर्थं नानासिद्ध्यर्थमीश्वरः ।
 निमुक्तिः प्रत्ययः पूर्वमैश्वर्यं चाणिमादिभ्यम् । 50
 इत्येतद्विबिधं ज्ञेयं शिवेन प्रयोजनम् ।
 युज्यते तेन पुरुषः शिवस्संयोजकस्मृतः । 51
 फलेन योजकस्तस्माद्देवयेतस्य तमीश्वरम् ।
 स्वदेहाय तनुर्यान्तः मनसा स्थाप्य ईश्वरम् । 52
 हृत्पद्मपिठिकाग्रये दयानज्ञानेन योजते ।
 नाजीनामूरनोद्गारे न च निष्पूत्रनाथने । 53
 न ह्यद्यान्नाति सारे च नाति श्रुतश्रमान्वितः ।
 न चाति कर्म निरतं चिन्ताया कुलितेन्द्रियः । 54
 न निद्राशुक्रकार्ये वा न चाति कुत्सिपाशितः ।
 सदंशमशक्ताकर्णे न च प्राणिसमान्विते । 55
 श्मशाने चैत्यवल्मीके सर्पश्चापदसेविते ।
 नदीसमुद्रतीरे वा न जलाशयसन्निधौ । 56
 जीर्णैश्चानग्रहावासे शयस्थाने न चिन्तयेत् ।
 सुहिने गन्धाल्पान्नशो जीव पातलाहारवर्जितः । 57
 युक्ताहारविहारतमा युक्तयेष्टः स्वकर्मसु ।
 युक्तं निद्राप्रबोधश्च युक्तायुक्तनिवर्जितः । 58

शब्द ध्यानः क्षमा ^स नित्यं आनन्दं परिच्छदः

रिश्तेश्चिवा श्रमे गृह्ये निश्चये जनवर्जिते

पुष्पा मादि तरुच्छन्ने पूर्वे कावस धान्विते

सुप्रलिप्ते वेने स्निग्धे गन्धपुष्पादि वासिते

नानावुष्पसमाकीर्णे वितानध्वजशोभिते

आसन्न दूक्तसंपूर्णं सितवस्त्रावकुण्डितम्

व्याघ्रकृष्णाजिर्णं वाथ विन्यसे मृदुचर्मणा

पद्मकस्वस्ति कादीनामभ्यसे दासने दृढे

तथान्वर्जं तमस्कृत्वा शिवं देवी गणाधिपम्

भुज ^{भुज} शिवशिरोवक्षो नातिकृष्टो लोचनः

किञ्चिदुन्नामितशिश दन्ते दन्तान्न संस्पृशेत्

दन्ताग्रसन्निधौ जिह्वा मन्त्रां सन्निवेश्य च

पाष्णिभ्यां वृषणौ रज्यं तथा प्रजननं पुनः

पूर्वे ^{तं शु} रुपरिसंस्थाप्य बाहुयुक्ताङ्गु सोष्टवम्

दक्षिणं करपुष्टं तु न्यसे क्षामतलोपरि

ईषदुन्नमिम्य पुष्टं तु ऊरु नष्टय चाग्रतः

संप्रोक्ष्य नासिकाग्रसं दिशश्चानवलोकयेत्

संगृह्य सर्वतोक्षिणि पाषाण इव निक्षलः

मैत्रादिवाशनायुक्तः परं वैराग्यमाश्रितः

अमोहेणापि यो योगं क्षब्दध्यानरसमभ्यसेत्

सोऽपि कालेन बहुना ध्रुवं योगमवाप्नुयात् ।
 गच्छन्तिष्ठन् स्वपन् आग्नौ निमिजंतून्मुषन्वापि । 69
 कुन्यिर्वाप्यकुन्यिर्वापि क्षिप्तं सर्वत्र चिन्तयेत् ।
 स्वदेहायतनं शान्तं मनसा रथाय शङ्करम् । 70
 हृत्पद्मपीठिकामध्ये ध्यानमार्गेण पूजयेत् ।
 ध्यानं यज्ञः परशुद्धः सर्वदोषविवर्जितः । 71
 दृष्ट्वा मुक्तिमवाप्नोति बाह्यैरस्थूलैश्च साधकैः ।
 हिंसादिदोषमुक्तत्वादिशुद्धं चित्तसाधनम् । 72
 ध्यानयज्ञः परस्तस्मादपवर्गफलप्रदः ।
 तस्मादशुद्धं स्वर्गीयमनित्यं बाह्यसाधनम् । 73
 यज्ञाद्यं कर्म सन्त्यज्य योगं मुक्त्यर्थमश्नयेत् ।
 विचारशुक्तमव्यक्तं शोभ्य शोगसमान्वितम् । 74
 चिन्तयेद्बुद्धये पूर्वं क्रमाद्धापि गुणत्रयम् ।
 तमः प्रच्छाद्य रजसां रजस्तत्त्वेन द्वादशैतम् । 75
 द्यौयेत्त्रिमण्डलं पूर्वं कृष्णं रक्तं सितं क्रमात् ।
 सत्त्वोपरि गुणातीतं पुरुषं पञ्चविंशकम् । 76
 द्येयमेतदशुद्धं च त्यक्त्वा शुद्धं विचिन्तयेत् ।
 126 a एश्वरं पङ्कजं दिव्यं पुरुषोपरि संस्थितम् । 77
 द्वादशाङ्गुलविस्तीर्णं शुद्धं निःकषितं सितम् ।
 नाळमष्टाङ्गुलं तस्य नाभिकं धरन्मुद्गवम् । 78

पद्मपत्राष्टकं ज्ञेयं मणिमादिगुणाष्टकम्

तत्कर्णिका च वैराग्यं नाकं ज्ञानं शिवात्मकम्

शिवधर्मो च तत्कंदमिति पदं विनिर्नायेत्

तद्धर्मज्ञानवैराग्यं शिवधर्ममयं परम्

क्वात्वा पद्मासनं शार्ङ्गं सर्वदुःखान्तमाप्नुयात्

तत्पद्मकर्णिकामध्ये शुद्धदीपशिखाकृतिम्

अङ्गुष्ठमात्रमन्त्रं दद्यादेवोङ्कारमीश्वरम्

कदम्बगोळाकारं ताररूपमिव स्थितम्

दद्यादेवा रश्मिजालेन दीपमात्रं समन्ततः

दद्यात्वा वा सततं ज्ञानं वक्ष्यमाणैक रूपिणम्

प्रधानपुरुषातीतं सितपद्मरश्मीश्वरम्

जपेद्ध्यायेत् सततमोङ्कारं शिवरूपिणम्

वाच्यवान्यकभावेन मात्रा यत्र विभाजतः

मात्रास्ति स्तस्मात्स्थिताः तथा देवी महेश्वराः

क्रमान्मात्रास्समुद्दिष्टाः तत्पराश्चाथैकमात्रया

भावनामात्रं गम्यत्वा दन्विन्यः परमेश्वरः

सकलं चिन्तयेत् तस्मात्सिद्ध्यर्थं सततं शिवम्

अथवा व्यक्तमव्यक्तं पुरुषं चैकान्तकमात्रं

अवलम्ब्यैव ध्यायेत् शुद्धं गन्धर्वकथं गुणं

सिद्धं सर्वेश्वरं देवं शुभपदं प्रवर्तते

श्रीकण्ठनादं वरदं - अकुर्वदपरं हरम्

ध्यायमानस्य सततमेश्वर्यं संप्रवर्तते

केचिदक्षित्यादि तत्त्वानां जयामिच्छन्त्यनकमात्रं

अजित्वैव धरं भूमिमुद्वर्गजच्छेदितकथं मुना

सिद्धे सर्वेश्वरे देवे युगपत्संप्रवर्तते

ऐश्वर्यं सर्वतत्त्वेषु तज्ज्ञेयं - व न संशयः

मनस्थित्यर्थमिच्छन्ति स्थूलद्वयानमनुकमात्रं

तत्र तं निश्चलीश्रुतं लभेत् सूक्ष्मेति संस्थितम्

स्थित्यर्थं मनसा श्रुत्वा स्थूलं पूर्वं विनिश्चितयेत्

नानारूपकृतेर्देहः न तत्तत्त्वमचेतनम्

यच्चिवाधिष्ठितं रूपं तद्ध्यानं पापशुद्धिदम्

मनस्थितिर्करं - यादृक् न तत्तत्त्वमचेतनम्

तस्माद्देवेयानि सर्वाणि त्यक्त्वा द्यायेन्महेश्वरम्

तत्सिद्धा सर्वतास्त्रिदिनं सर्वैरिष्टेद्यते शिवः

यदा शिवात्मकं रूपं द्यायेन् प्राणैर्वियुज्यते

तदा स शिवतां याति नान्यद्द्यायेन्महेश्वरात्

यद्यत्तत्त्वं देवतं वा द्यायेद् दशासंकारणात्

तत्तदीश्वररूपेण तत्तद्ध्यायेदधिष्ठितम्

मेरुसंस्थं क्षितौ श्रुत्वा द्यायेन्नवमुमापतिम्

अग्नेशधिष्ठितं रुद्रमुग्रं पवनमूर्तिनम्

आकाशाधिपतिं श्रीमन्मिश्रानं सूर्यसत्पतिम् ।

चन्द्राधिपं महादेवं पुंसां पशुपतिं शुभम् । 98

अहंकारे स्मरेद्दीशं ^(देव) बुद्ध्या सर्वज्ञमीश्वरम् ।

प्राज्ञे प्रकृत्यासनं शान्तं दद्यात् परमेश्वरम् । 99

भूतसिद्धौ भवेत्सिद्धिं मुनेस्तन्मात्रं पञ्चके ।

बुद्ध्यहंकारसिद्धस्य शिवत्वं प्रकृतं भवेत् । 100

यत्र स्थं येन रूपेण शिव रूपमनुस्मरेत् ।

लक्ष्येन्मनसा ^{क्षेत्रं} तत्तद्दद्यात्पुनः पुनः । 101

• बुद्धरूपेण संकाशं जटामकुटमाण्डितम् ।

प्रसन्नवदनं शान्तं अस्मन्मनोपशोभितम् । 102

सितपद्मं मध्यस्थं समाधिस्थं त्रिलोचनम् ।

पद्मासनस्थमनलमीषत्संवृतलोचनम् । 103

स बीजपूरककरं वरदाभयपाणिनम् ।

^(प) द्विपिचर्मवर्धरं मङ्गमालाधरं हरम् । 104

प्रभाकिरणवर्षन्त आभासितादिगान्तरम् ।

संसारार्णवपर्यन्तपुरुषातीतकारणम् । 105

इत्थं रूपं शिवं दद्यात्प्रति तत्तन्मनुजमात्रं ।

अष्टाङ्गं प्रविस्तीर्णं यथाश्चान्मनसि स्थितिः । 106

रूपवर्णप्रमाणाभ्यां परिकल्प्यात्मबुद्धिना ।

तथा स्मरेत् देवेशं यथा चिन्तं स्थिरं भवेत् । 107

- शिवेनाधिष्ठितं यस्माज्जगत्सर्वं यस्तन्मम
 सर्वरूपशिवस्तस्मादिति ज्ञात्वा स मुह्यति 1 108
 प्राणायामैस्सुसंपूर्णैः कुर्याद्वा निश्चलं मनः 1
 सर्वसङ्गविनिर्मुक्तः सेवेत विजयं पुनः 1 109
 उत्साहा निश्चया धैर्या तन्मन्तोपात्तत्वं दर्शनात् 1
 मुनेजनापदत्यागात् पन्थि-योगं प्राप्स्येद्यति 1 110
 प्राणायामं प्रव्याहारः प्रातिस्थानं च धारणम् 1
 ध्यानं जपस्समाधिश्च षड्विधो योग इत्यथे 1 111
 प्राणो वायुश्चाशिरसस्तदा यामो निरोधनम्
 रेचकः पूरणश्चैव कुंभकश्च प्रकीर्तितः 1 112
 नासि काफट मज्जुक्त्वा प्रपिडयेकं परेण तु
 जटरं रेचयेद्वाकुं रेचनाद्देचकस्समृतः 1 113
 बाह्येन वायुना देहं दूतिवत्पूरयेद्भुशम्
 तथा पूर्णश्च सातिष्ठत् पूरणात्पूरकस्समृतः 1 114
 न मुञ्चति न गृह्णाति वायुमन्तर्बहिर्स्थितम्
 संपूर्णकुंभवन्तिष्ठेदन्तर्गत्समुत्कुंभकः 1 115
 कस्य सङ्कुदुद्भूतः स च क्वादशमात्रकः 1
 मध्यमश्च त्रिंशद्भूतः चतुर्विंशतिमात्रकः 1 116
 उत्तमश्च त्रिंशद्भूतः षड्विंशत्कालमात्रकः 1
 स्वेदकं वा शिष्यातरुं जनकश्चोत्तमोत्तमः 1 117

121 a

- अजित्वा नाकुहेन्दुमि वाशेकुतमकां क्षया ।
 अजित्वाशेहणा न्दुमे अंहु जाया र-रुयु पद्रवाः । 118
 हिक्का श्चास प्रसिक्तस् तिश्चाय कर्ण दन्ताक्षिणे हना
 मुक^{ता} जे उता कासः शिशोरोग श्रामज्वरः । 119
 इत्येवमावयो दोषा जायन्ते व्युत्क्रमेण तु
 सर्वरोगमिहित्सांतु संक्षेपान्च्छृणु योगिनः । 120
 यस्मिन् यस्मिन् भवेदङ्गे व्याधीनामत्र संभवः
 ततस्तं व्याधिना व्याप्तं धारयेदत्र धारणम् । 121
 अग्नेर्धौ धारणाद्याये द्रोणे वायव्ये वासुणे
 वायव्याग्नेय दोषे च विषदोषे च सर्वतः । 122
 अमृतं चिन्तयेत्प्राक् कुत्पि वासां कुरस्तथा
 अन्धो न्यात्रिभवादेवं ज्ञात्वा युञ्जीत धारणम् । 123
 दद्यान्नेव प्रणश्यन्ति ये रोगा रोगसंभवाः
 त्रेषजैर्जपहोमैश्च नान्यैः पुण्यैश्च कर्मभिः । 124
 यदारण्ये गजेन्द्रोयं पुरुषैरप्रयोगतः
 नाशयेद्दार्ढ्यमाणोपि तथा नायु रबुद्धिभिः । 125
 नचैवहि यथानागाः प्रयोद्धुम्यते शनैः
 निर्देष्टुं श्य भवेत्कालाद्दश्यसाम्भ्यश्च जायते । 126
 शनैश्शनैस्तथा प्राणः प्रयोक्तुं (जा) दश्यतां व्यातः ।
 स्वेच्छया धार्यते देहे नहि दोषं करोति च । 127

यथा प्रमोक्षितो नागः परसैन्यं विना ह्येत

रक्षते च प्रयोक्तारं मारुहं स्वबलेन च

तथा हृषीरे शंबद्धः प्राणरसमयक प्रमोदितः

निर्देह^{देह} सर्वपापानि तच्छरीरं च रक्षति

प्राणे हि निर्जिते देह^{स्त्री} विह्वान्येतानि लक्षयेत्

विष्मूत्रश्लेष्मदोषाणां मातृपो भावः प्रजायते

बहुश्रोजनसागर्थं चिरादुद्धसतं पुनः

आरोग्यं शीघ्रगामित्वमुत्साहस्वरसोऽवम

बलं वर्णप्रसादश्च सर्वदोषक्षयस्तथा

एवमक्षिप्ति विह्वानि सत्यस्थस्थं भवन्ति हि

आत्मस्य व्याधयस्ती प्रां प्रमादा^{हृन्ने} नान्यसंशयः

अनवारितनि नत्वमश्नत्थामादि दर्शनम्

दुःखानि होर्मनस्थत्वं विषयेऽवति लोभतां

इत्येवमादयो दोषाः यो . . . कश्च नृणाम्

अगर्भश्च सगर्भश्च प्राणाधामो द्विधा स्मृतः

जपस्थानं विना गर्भस्सगर्भः तत्समन्वितः

अगर्भादुर्गवान्नेष्टो जपस्थानसमन्वितः

सगर्भं धारयेत्तस्मादिन्द्रियाणि यजेत्पुनः

समस्तेन्द्रियवृत्तिश्च प्राणो वायुः प्रकीर्तितः

तज्जयादिन्द्रियाण्येव निर्जितानि भवन्ति हि

वृत्तिः प्रतिमयो यस्मो ह भेदः परिकीर्तितः
 तस्मान्मुक्तिजयादेन वृत्तिमान् निर्जितो भवेत्
 ज्ञानवैराग्ययोगाभ्यां प्राणायामकृतेन च
 इन्द्रियाणि निनिर्जित्य सर्वमेव जितं भवेत्
 इन्द्रियाण्येव तत्सर्वं यत्स्वर्गनरकाकुलो
 निगृहीतमिष्टं पुनः स्वर्गाय नरकाय च
 शरीरं रथमित्याहुः इन्द्रियाण्यस्य वाजिनः
 सारथिः पुरुषः प्रोक्तः प्राणायामः कक्षा स्मृतः
 ज्ञानवैराग्यरज्जुभ्यां सुसंयम्य कृतं मनः
 शनैर्निश्चलतां याति प्राणायामकक्षाहता
 मनो वाजिनमत्युग्रं निगृहीयात्पुनः पुनः
 न निर्वेदं कुर्वाणं निर्गच्छेत्कुर्वादेवात्मनो हितम्
 जलं बिन्दून्कुशाग्रेण मारे मारे तु यः पिबेत्
 संवत्सरं शतं साग्रं प्राणायामश्च तत्समः
 तर्पांसि यानि कीर्त्यन्ते यज्ञदानव्रतानि च
 सर्वतीर्थाणि येष्वप्यप्राणायामश्च तत्समः
 [तर्पांसि यानि कीर्त्यन्ते]
 प्राणस्यैव जयो योगः प्राणस्यैव जयस्तपः
 प्राणस्यैव जयात्सर्वं प्राप्यते नात्र संशयः
 अथ प्रत्याहरेज्जितं प्रसृतं भोगवृत्त्या

138

139

140

141

142

143

144

145

146

1

अनदोषविकारेण कूर्मद्विनीव सर्वतः

1 147

उद्धरे हात्मनात्मानं मुह्यमानमनाथवत्

1

भोगस्तवते वेगे नवान फलवन्माश्रितः

1 148

इन्द्रियाणि प्रिस्तानि प्रतिस्वनिषयो दृष्टौ

1

आहृत्य यं निगृह्णाति प्रत्याहारस्य उच्यते

1 149

एवं संशान्तचित्तात्मा प्रत्याहारमुपक्रमेत्

1

स सर्वतीर्थस्मिं यज्ञानां फलं प्राप्य शिवं व्रजेत्

1 150

यदा दानवर्तयेच्छं स तस्मात्प्रानयेत्फनः

1

तावत्कालं प्रवेशेन्य धारणा मनसः स्थितिः

1 151

कालावधिपरिच्छिन्नं देशे संस्थापितं पुनः

1

नन्य प्रच्यवते लक्ष्याद्धारणा साञ्चिधीयते

1 152

धारणा द्वादशांशा गा दद्यान्ना द्वादशा धारणम्

1

द्व्याहं द्वादशाहं शिवत् स्मारितस्सोत्रिधीयते

1 153

आत्मनरसमनस्कस्य मुक्ता शेषोपधरयन्

1

शिवचिन्तासमासके द्वाहं नाम तदुच्यते

1 154

द्व्यायेन्नितितितस्य सदृशप्रत्ययस्य च

1

प्रत्ययान्तरनिमित्तः प्रवाहो द्वाहमुच्यते

1 155

129 a द्वायेनावस्थितचित्तस्य प्रदेशे यत्र कुत्रचित्

1

द्वाहं (तेजसः) मुद्रितं

1 156

एवं द्वाहसमाश्रुतः स्वदेहं यः परित्यजेत्

1

कुलः जन्ममित्रायाः समुद्धृत्य शिवं ब्रजेत् । 157
 एवं मुहूर्तमर्धं वा दद्यायते ब्रह्मया शिवम् ।
 सोऽपि यां गतिं माम्भोति न तां सर्वे महामखेः । 158
 यावन्मैः कर्म यद्वा श्यु दारिद्र्याच्च तर्पासिच ।
 सर्वे ते जपयन्त्यस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् । 159
 माहात्म्यं जपयन्त्यस्य विष्णुस्यैव कीर्तितम् ।
 उपांशु रश्माच्छतगुणः सहस्रो मनसस्समुत्तः । 160
 यदुच्चनीलस्वरितं शब्दं रूपं पदाक्षरैः ।
 मन्त्रमुच्चारयेदस्या जपयन्त्यसन्नान्वितः । 161
 शनैरुच्चारयेन्मन्त्रमीषदोष्टं प्रचालयेत् ।
 किञ्चित्त्वदं स्तव्यं वि . . . दुपांशु रश्मजपस्समुत्तः । 162
 पिशा यदक्षरश्रेण्या वर्णाद्धर्षं पदात्पदम् ।
 शब्दार्थविन्यास्यन्तस्य उक्तो मानसस्समुत्तः । 163
 त्रयाणां जपयन्त्यां श्रेयस्सया दुत्तरोत्तरम् ।
 जपेद्यस्तु विशेषाच्च विशेषस्तत्फलं स्मृतम् । 164
 जपेन देवता नित्यं स्तूयमाना प्रसीदति ।
 प्रसन्नो विपुलान्भोगान् दद्यान्मुक्तिं च शाश्वतीम् । 165
 यक्षरक्ष(ः) पिशाचाश्च ग्रहास्सर्पादि शिषणाः ।
 आपि नोपसर्पन्ति भगवद्भक्तास्समन्ततः । 166
 जपात्पार्पक्ष्यं यावद् दक्षेणं तत्कृतं भवेत् ।

- जपेन रोगा नश्यन्ति मृत्युरप्यपसर्पति । 167
- जपेन सिद्धिं लभते मुक्तिं च जपतत्परः ।
- जपान्च्छान्तिः शिवं दद्यात् दद्यान्न चान्तः पुनर्जपेत् । 168
- जपध्यानाभिर्युक्तस्य शिवः क्षिप्रं प्रसीदति ।
- यद्वा^{मन्त्र}मात्रं निर्भासं स्थितिमेतदधिवत्स्थितम् । 169
- स्वरूपज्ञानवद्वा^न तत्समाधि र्होच्यते ।
- ध्येयं मनश्चानिवेश्य सन्निष्टे दमस्तस्थिरम् । 170
- निर्वाणमलवद्योगी समाधिस्थः प्रकीर्तितः ।
- न भ्रूणेति न चाप्राप्तिं न रंश्याति न वश्याति । 171
- न च स्पृष्टं विजानाति न संकल्पयते मनः ।
- न चाभिमन्यते किञ्चित् न च कुड्यति कृष्टवत् । 172
- एवमीश्वर संलीनः समाधिस्थः प्रकीर्तितः ।
- यथा दीपो निवर्त^नस्थो न द्रुते सो यमा स्मृता । 173
- ध्यायतश्चैव मात्मस्थ मात्मनिष्ठश्च योगिनः ।
- प्राणायामा^{श्च}वेत्क्षिप्रं सर्वपापपरिहृयः । 174
- सर्वेन्द्रियवशीकारः प्रत्याहारेण जायते ।
- मनसः परमं धैर्यं धारणान्न तत्प्रवर्तते । 175
- ध्यानेन प्रकृतं गच्छेत् ज्ञानैश्वर्यगुणा ।
- प्राप्तादाभिमुरवा प्रीतारस्सन्ति जप्येन देवताः । 176
- समाधिना च सर्वत्र प्रज्ञां लोकं प्रवर्तते ।

130a

- एवमथैवस्यतः पुंसः षडङ्गं योगसाधनम् । 177 ।
 तस्यान्तराया नश्यन्ति मृगास्सिद्धिं श्रयादिना ।
 आलस्यं यस्तीव्राः प्रमादास्थानसंज्ञायाः । 178 ।
 अनवस्थितचित्तत्वमज्ञाद्वा भ्रान्तिर्दृष्टमम् ।
 दुःखानि द्वे मिनस्यं च विषये भवति लोभता । 179 ।
 इत्येवमादयः प्रोक्ताः योगविष्णोस्स्वभावतः ।
 अत्यन्तोत्साहयुक्तस्य जपद्विज्ञानरतस्य च । 180 ।
 तदन्तराया नश्यन्ति विष्णोस्स्वेवैकान्तेश्वरैः ।
 उपशान्तेऽनविष्येणु समाधिस्थस्य योगिनः । 181 ।
 उपसर्गः प्रवर्तन्ते दिव्यास्ते सिद्धिसूचकाः ।
 प्रति आश्रयणा वार्ता दर्शनास्यादवेदनाः । 182 ।
 षट्सूत्रसर्गा योगस्य परित्यागश्च सिद्धयः ।
 प्रार्थयन्ति च तं देवं दिव्यैर्भोगैश्च योगिनः । 183 ।
 नृपाश्च वृद्धिपीठान् धर्मैश्चान्यैर्धर्माधिपाः ।
 उपतिष्ठन्ति रत्नानि धनानि च महानि च । 184 ।
 वेदाश्च सर्वशास्त्राणि स्वयमेव श्रवन्ति च ।
 ऋषयस्सिद्धसंन्याश्च वशे तिष्ठन्त्यग्निष्पृताः । 185 ।
 सदा महोदधिकुलज्जायन्ते विनृपोऽङ्गदतः ।
 योगैश्च शोदधिस्तब्धं हि प्रपद्ये प्रतिभादयः । 186 ।
 प्रति आदिषु कुद्रेषु गुणेष्वशक्तये तनः ।

न भवेत्परमैश्वर्यं मक्षयं सर्वकामिकम् । 187
 तस्माद्गुणांश्च ओगांश्च देवासुरमहीभूताम् ।
 तृणवद्यजतरुसानीशस्तस्य च प्रसीदति । 188
 ततः प्रदेशे देवेशे बुद्धिरसर्वे प्रवर्तते ।
 अणिमादिगुणैश्च सर्वज्ञत्वं च योगिनः । 189
 सर्वज्ञः स तनुं त्यक्त्वा शुद्ध इक्षान्तस्सदा सुखी ।
 निर्द्वन्द्वः परिपूर्णश्च मुक्तस्स्वात्मा नितिष्ठति । 190
 अनुग्रहाय लोकानां यदि श्रेष्ठं न संत्यजेत् ।
 अणिमादिगुणैश्चुक्तः सति जेच्छिववत्प्रभुः । 191
 तदा हर्ता च कर्ता च शोक्ता च प्रकृतेर्वशी ।
 ज्ञानं सदोपदेश च सुज्ञानं प्रतिन्येत न । 192
 नमिच्छया ओगान् भुक्त्वा ज्ञानं प्रकाशय च ।
 प्रकथयन्ते तनुं त्यक्त्वा स्वात्मन्येवावतिष्ठति । 193
 यस्मात्सौख्यं च मोक्षां च योगादुभयमाप्नुयात् ।
 तस्मात्सर्वं परित्यज्य जपेद्ब्रह्मार्थे च शंकरम् । 194
 ये संश्रिता ज्ञानमया

प्रयान्ति पार्श्वं भवसागरस्य ।

तिष्ठन्ति मग्ना भवसागरेस्मिन् ।

पुत्रेषु दारेषु गृहेषु च सक्ताः ।

ज्ञानेन सौख्यं परमं च मोक्षां

॥ 195

विन्दन्ति सर्वे पुरुषास्त्रियश्च
अनेन देहेन लभन्ति केचित्

सिद्धाश्च भोगान् प्रत्येषु मुक्तिम्
इमं परं पापहरं पवित्रं

ज्ञानामृतं मृत्युविनाशनं च
विद्वांसः प्राणिहिताय दद्या-

जगद्गुरुस्तेन समः कुतोऽन्यः
स एव सद्यः प्रतिपूजनीयः

स एव माता जगत् पिताम्ह
स एव बन्धुरसगुरुश्चिवश्च

ज्ञानामृतं यः परमं च दद्यात्

॥ इति शिवधर्मोत्तरे नान-

योगो नाम दशमोऽध्यायः ॥

श्री साम्बसदाशिव-

पञ्चमस्तु ॥

। शिव ॥

ॐ नमः । श्री गणेश । श्री नमः । श्री नमः । श्री नमः । श्री नमः । श्री नमः ॥

—X—

1

॥ 196

1

॥ 197

1

॥ 198

॥ श्रीः ॥

॥ अथ एकादशोदयायः ॥

132

॥ शिवाय गुरुपरब्रह्मणे नमः ॥

अथ पापविशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ।
 कृत्वा शौचं तथा स्नानं शिवाग्निगुरुपूजनम् । 1
 उत्थाय पश्चिमे यामे सुगृहीतकमण्डलुः । 1
 धौतपादुकमाकामन मूत्रं कुर्याद्यथाक्रमः । 2
 दक्षो विनीतचित्तो भस्मोदकनिधानवित् । 3
 स्वशौचकार्येषु तदभावे कमण्डलुः । 3
 वाचं नियम्य यम्याय नैष्ठिकोत्सवर्जितः । 4
 शिरः प्रावृत्त्य तत्कुर्यादन्तर्धाय तूर्णमहीम् । 4
 दिवा सन्ध्यासु कर्णस्थं ब्रह्मसूत्रं उद्गुरुवः । 5
 कुर्यान्मूत्रपुरीषेषु शत्रौ चेद्दक्षिणामुखः । 5
 मार्जनं नामहस्तेऽपि वीरणाच्चैर्यानिर्दिष्टः । 6
 न विष्मूत्रमुदीक्षेत तच्छायामात्मनो न च । 6
 बानिलानलदेवानां गोब्राह्मणजलं प्रति व । 7
 जन्तुशान्दं भस्मास्थं कुपि ध्यायं विचिरेत् । 7
 पादावन्नेपनं मूत्रपुरीषं शिवनञ्च यत् । 8
 दूरादावसथात्कुर्याद्यज्जान्यादिकृतं श्वेतं । 8
 सहीतश्चिभक्ष्योन्नायं समायुक्तकमण्डलुः । 9

- शौचं कुर्यान्मृदं शोभिः गन्धने पवि मुक्तये ॥ 9
 132a तिस्रो लिङ्गे मृदो योज्याः स्त्रेवैककान्तरमृत्तिका ॥
 आमलीफलमात्रं तु मृ ॥ 10
 मृदस्तिस्त्रः कराभ्यां तु मूत्रोत्सर्गो भवेच्छुचिः ॥
 पञ्चापाणे मृदो योज्याः तिस्रश्चान्तरमृत्तिकाः ॥ 11
~~अक्षिणी नासिका कर्णौ तिस्रः संशोद्य हस्तयोः~~ ॥
 दशवामकरे योज्याः पाण्योस्सप्त तथोभयोः ॥
 उपरुपर्जनकाले तु तिसृशिक्षाकयेत्करौ ॥ 12
 जङ्घाशौचे मृदः तिस्रो एकैकान्तरमृत्तिकाः ॥
 अक्षिणी नासिका कर्णौ तिस्रः संशोद्य हस्तयोः ॥ 13
 संवाह्यौ तिसृशिरस्तौ मृद्भिस्साम्यम् जलेन च तु ॥
 कर्दमांमेद्यमूत्राद्यैः दिग्द्वये स्तनपञ्चावा ॥ 14
 क्षालिते वारिणा मृद्भिस्तिस्त्रश्चान्तरमृत्तिकाः ॥
 आमली बन्ध्यास्य करौ मृतो येन विशोध्येत ॥ 15
 अन्तः कृत्वा बहिस्साम्यम् बहिर्जानू निधाय च ॥
 उद्धृताशिरनुष्णाश्वि पूताश्विर्वातचक्षुषा ॥ 16
 हृद्गमाश्विरश्वेनाश्विस्त्रिचतुर्वी समान्यरेतः ॥
 परिमुज्येद्विराजं च द्वादशाङ्गानि संस्पृशेत् ॥ 17
 तूष्णीमेव ततो भूयश्शिवमन्त्रेण पूर्ववत् ॥
 आन्नामे ब्रह्मतीर्थेन ब्रह्मसूत्री ह्युदङ्मुखः ॥ 18

कर्ण

- 133 शिरः प्राञ्च वृत्त्य (कर्णैः) च तथा मुक्तशिखोपपिवा ।
 अकृत्वा पादशौचं च नान्वामेदृक्षिणामुखः । 19
 तदन्तरान्तरे वणिमाप्लव्याप्लव्य चांभसा ।
 वस्त्रशौचं प्रवक्ष्यामि तच्छुद्धौ श्रुष्यते यतः । 20
 वस्त्रशौचं विहीनात्मा शुचि रप्यशुचिर्भवेत् ।
 देवकार्ये पथुक्तानां प्रत्यहं शौचं ^{मिष्यते} ~~मुच्यते~~ । 21
 वासश्चामि तरेषां च कार्यं शौचं मलागमे ।
 शुचिना तोरणं कार्यं वंशदण्डत्रयेण तु । 22
 तत्र वासांसि निर्णिज्य सम्यक् बद्धवापशोषयेत् ।
 स्वर्गे वा दूषिते वृक्षे निर्मले वा शिलातले । 23
 दूर्बजले शुचौ वापि क्षालितेषु तृणेषु वा
 विष्मूत्रशुक्लदिन्धूनि सुतोयेन विशोधयेत् । 24
 कार्यं मादौ ततः क्षारेः गोमूत्रार्थे विशोधयेत् ।
 मृदारितीव द्वादेयं तन्वादेवो हि तद्वतो । 25
 तस्य तान्द्रिकतो यावत् सर्वासु द्रव्यशुद्धिषु
 कोशेयविकयोः रुक्षैः क्षामाणां गौरसर्पिणैः । 26
 श्रीफले रंशुपट्टाणां कुंभः पात्राभिरष्टकैः ।
 जेलावद्रज्जुवेत्त्राणां च गाम् । 27
 वल्कलानां च शर्वपां शुद्धिः कार्या विजानता ।
 विद्वानां जपत्राणां वस्त्रवच्छुद्धिरिष्यते । 28

शाकमूलफलमाणा धान्यवच्छुद्धिरित्यते ।
 गोनीय मक्षिको कीट किमि संस्पृशने पुनः । 39
 छागो पाजि प्राणाच्छुद्धिः अन्नस्याग्निश्च प्रोक्षणम् ।
 स्वशश्वोश्च सुगालाद्यैः विद्वशहेर्विमोहने । 40
 तावन्मात्रं समुद्धृत्य शेषं संस्कारयेद्बुधः ।
 दीप्तोदकेन संस्पृश्य त्रिधागात्तमेव च । 41
 सुवर्णतोयसंस्पृष्टं शुद्धमेव न संशयः ।
 मक्षिका केशा संमिक्षं पादेनोपहतं च यत् । 42
 रजः पिपीलिका कुकं श्रुज्जानोन्मं न ब्रह्मेतत् ।
 तावन्मात्रं समुद्धृत्य प्रोक्ष्य शेषं तदंग्रसा । 43
 आज्याग्निप्यारणाच्छुद्धिः अस्मक्षेपेण वा भवेत् ।
 शूमिस्थमुदकं शुद्धं वैतृष्यं यत्र गो ब्रजेत् । 44
 अव्याप्तं यदमेष्ट्रेण गन्धपर्णरसाब्जितम् ।
 न मुख्या निप्रुषोच्छिष्टं कुर्यु रङ्गं च ते गताः । 45
 आश्वश्रूणि गता व्याख्या न दन्तान्तरसंस्थिताः ।
 पादा स्पर्शन्ति येनापि वरन्मम निन्दुवः । 46
 ते पार्थिवैरसम्भ्राः ज्ञेयाः न ते रज्यशुनिर्भवेत् । 47
 कुप्टना सुप्टवान् च पीत्वा च संश्राप्य चाधमे रसह ।
 छित्त्वा दद्यात्तदाहो च शुनिरप्यायमेत्पुनः । 48
 द्रव्यहस्तस्तु कुच्छिष्टसंनिधायान्निराचमेत् ।

134 a

द्वयशुद्धिश्च पूर्वोक्ता कार्या द्वयानुरूपतः

1 49

गोशकुन्मूत्रं वल्मीकं मृत्तिकां प्रश्मवाशिभिः

1

वेष्टमायतनलिङ्गानां कार्यं मेभिर्निक्षोधनम्

1 50

मार्जयेत् स्वने स्वेकः गोमिवासाज्जनेन च

1

इति पञ्चविधा शुद्धिः कार्या भूमेर्विजानता

1 51

ग्रामाद्दक्षतं गत्वा नगशतच्छतं कुरुणम्

1

मही सर्वा ^{प्य} ~~सर्व~~ मेष्ट्या स्यान्निले पा यत्र दृश्यते

1 52

शुचिरापणजं द्रव्यं कारु हस्तस्सदाशुचिः

1

प्रसवे च शुचिर्वत्सः शकुनिः फल्गुशतनः

1 53

निप्रगो मक्षिकाश्वाजाश्च च्छाया च सूर्यश्चमयः

1

रजो भूर्वायुरापश्च स्पर्शं मेष्ट्यानि सर्वदा

1 54

मगं ग्रामैरथवा परिभ्राम्य गृहादहः

1

पादौ प्रक्षाल्य मृतोयैः गृहान्तः प्रविशेत्ततः

1 55

135

शिरस्नानं प्रकुर्वीत स्रवन्तीं निक्षोषतः

1

सृङ्गो मयैस्समुद्भूय त्रिः शरीरं समन्ततः

1 56

स्नानं च स्त्रं परित्यज्य द्वितीयं परिधाव्य च

1

तेन स्नात्वा कपायाद्यैर्वस्त्रमन्थत्स्नानपरेत्

1 57

श्लेषवीतस्समान्चम्य वानीयमग्निमन्त्रयेत्

1

एकविंशति ^(वा) पारं तु शिवमन्त्रेण शक्तितः

1 58

दद्याद्यमानश्चैवं शान्तं शनैस्स्नानं समपरेत्

1

- आचम्य-चात्मनः कुर्यादग्निषेकं ततः पुनः । 59
 कुंभेन वर्णपुटेकैः करद्वयपुटेन वा ।
 शिवेनैकादशात्मानं स्वयमन्येन वा पुनः । 60
 विष्णुलक्ष्मीविशुद्ध्यर्थमग्नीष्टं चैतसमन्ततः ।
 आचम्य प्रोक्ष्येद्भूयस्तावदेवात्मनश्शिरः । 61
 ग्रहे च परिजप्तेन स्नानं कुंभे निवारयेत् ।
 एवं श्रवति सुस्नातः सर्वपापनिवर्जितः । 62
 सर्वतीर्थाग्नि~~षेक~~ षेकश्च श्रद्धाधानः फलं श्रवेत् ।
 सन्ध्या यत्र परिश्रष्टः शिवेकादशं कत्रयम् । 63
 जित्वा^{जित्वा} विशुद्धिमाप्नोति स्नानहीनश्च तज्जपेत् ।
 पूर्वपुण्यं पूज्यदेवेशं गुरुमग्निं च शक्तितः । 64
 अदत्त्वा च बलिं तत्र शिवाष्टाभ्यं शतं जपेत् ।
 पत्रं ~~पुष्पं~~ पुष्पं फलं क्षेम्य मूलमन्त्रपात्राय मौषडिम । 65
 135 a अग्निवेद्यं न श्रुज्जीत यदाहाराय कल्पितम् ।
 अग्निवेद्यं प्रश्रुज्जानो प्रायश्चित्तं समान्यरेत् । 66
 शिवाष्टशतजप्तेन पूजयाम्य विशुद्ध्यति ।
 असंख्ये प्राणिभ्यं द्यातं हत्वाैकादशकं जपेत् । 67
 हत्वा च पक्षिणश्चरश्चरः त्रैकादशकं जपेत् ।
 सर्पमार्जारं नकुलान् श्वान्मुष्ट्रं खरं हयम् । 68
 अजाद्यांश्च मृगान्सर्वान् हत्वा चाष्टशतं जपेत् ।

- जपेदष्टसहस्रं तु क्षत्रविद्गोवक्षेण च । 69
- शिवमग्निगुरुपूजां च योगीन्द्रद्विजभोजनम् ।
हत्वा शूद्रं स्त्रियं बालं शिवमष्टशतं जपेत् । 70
- जपे च तत्सहस्रं तु सच्छूद्रस्य प्रमारेण ।
सहृत्तं शिवमन्त्रं नान्यं मृतकसूतके । 71
- संस्कारेषु च सर्वेषु ग्रहेषु किमुतान्यतः ।
सूतके न्यत्र भोक्तव्यं नित्यं किञ्चिद्विवर्जयेत् । 72
- भुक्त्वा प्रमादतर-स्नेहात् शिवस्याष्टशतं जपेत् ।
श्वविद्वाराहचण्डालैर्दुर्जनैः कपिकुक्कुटैः । 73
- ... कृष्ट्रकान्कायैः स्पृष्टमन्नं न भक्षयेत् ।
शिवैकादशजपेन गव्येन हविषा पुनः । 74
- पीतेन ह्रुद्यते क्षिप्रमभोज्याहारदूषितः ।
तीर्थयात्राविशुद्धात्मा सहस्रशिवभक्तैः । 75
- 136 पुत्रैरपि न भुञ्जीत सार्धं क्रूरैरधार्मिकैः ।
महापातकशुद्ध्यर्थं सहस्राणि जपेद्दश । 76
- प्राणाशमौस्त्रिसंध्यं च शिवमग्निं च पूजयेत् ।
रेतो ^{मू} ~~मू~~त्रपुरीषाणि प्राश्य पीत्वा च वातुणीम् । 77
- भुक्त्वा चान्नं न भोज्यान्नं गत्वा जाप्यन्तिमस्त्रियम् ।
जपत्वा शिवमष्टशतं सम्यक् पूर्वेन विधिना पुनः । 78
- पञ्चगव्यं सकृत्पीत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिरनुक्तात् । 79
 जपेन च पञ्चशिवैः ^{ओं} ~~स्त्रिंशद्विंशति~~कारेण कुशोदकम् ।
 पाप्मशपद्मपत्रे वा ताम्रे वाप्यथना स्थितः । 80
 कुल्लैकस्थं शिवेनैव जपमष्टशतं पुनः ।
 अहोरात्रोपितस्सनातः शिवस्य पुरतः स्थितः । 81
 ओंकाराद्येव मन्त्रेण प्राङ्मुखस्तच्छात्रैर्जपेत् ।
 पीतुमात्रे भवेत्पूतस्संपूर्णश्शिवनिर्गलः । 82
 ब्रह्महत्यादिभिः पापैस्सर्वैरपि विमुच्यते ।
 मातापितृसमुद्भूतं सहस्रागन्तुकं न यत् ।
 आस्थिमज्जागतं पापं ब्रह्मकुर्यः क्षणाद्देहत् ।
 उदष्टम्यां ब्रह्मकुर्येन स्नापयित्वा सकृच्छिवम् । 84
 136 a ... त्वान्न पातकैर्मुक्तः शिवलोके महीयते ।
 तस्मादेतत्परं गृह्यं महापापविनाशनम् । 85
 प्रायश्चित्तं शिवेनोक्तं न देयं यस्य कस्यचित् ।
 एतद्गृह्यं परमं प्रायश्चित्तं स्वयं कुरुषुः । 86
 कुर्यात्प्रच्छन्नावापेषु प्रकोशे वर्षयेद्गुरुम् ।
 शिवज्ञानमिदं शान्तं महापातकनाशनम् । 87
 प्राणिपत्यं गुरुं प्राज्ञः प्रार्थयेच्छुद्धिमात्मनः ।
 " इति श्री शिवधर्मोत्तरे प्रायश्चित्तकथनं
 नामैकादशोऽध्यायः ॥ श्रीशंखशदा-
 श्रिवायपरब्रह्मणे नमः ॥ १० ॥
 ~~~~~
 १०

॥ श्रीः ॥

॥ अथ द्वादशोऽध्यायः ॥

॥ शिवाय गुरवे नमः ॥

अगस्त्यः —

श्रुत्वेतत्परमं गुह्यं गवां देहसम्बद्धम्
 ब्रह्मकूर्चस्य माहात्म्यं ^म अगस्त्यः पुनरब्रवीत्
 भगवन्श्रुत्वा जागालोकः कीदृशस्मृतः
 प्राप्यते कर्मणा तेन कियत्यध्वनि संस्थितः
 स्कन्दोवाच —

श्रूयतामग्निधारयामि तमस्कृत्वा महेश्वरम्
 गोमातृलोकं परमं सर्वकामसमान्वितम्
 अधोऽधस्सर्वलोकानां नरकाः क्रमशस्स्थिताः
 पाताळानि ततस्सप्त पाताळपतयस्तथा
 यावत्प्रमाणं ^(नुस्यात्) सुखादु परिच्छिन्नं महीतलम्
 तावत्प्रमाणान्येवाधः कूपाकाराणि तानि तु
 तेषां प्रत्येकमुत्सेधं प्रमाणं परिकीर्तितम्
 योजनानां सहस्राणि दश तत्त्वार्थवित्तमेः
 सहस्रयोजनान्येषां ताळाश्चन्तरनेमयः
 सुषिकाणां प्रमाणं तु सहस्राणि नवैकशः
 तेषां उपरिधामस्य ^{सा} मतस्तं महातलम्

137.

- दिव्य वंशोपसंपन्नं श्रीमच्छामीकरांकुलिम् । 8
 नागराजस्यैवैवास्ते तस्मिन्कुतानिकेतनः ।
 अनन्तोऽनन्त^{धा}मा-य मुचुकुन्दो वृषो बलिम् । 9
 ततो रसातलं नाम क्षिप्रं रथात् भूमिकम् ।
 वासुकेनागराजस्य तत्र चारुमहापुरम् । 10
 पुरं पुनोमस्तत्रैव दानवाधिपतेर्महत् ।
 सुपर्णस्य च दैत्यानां मन्येषां च महात्मनाम् । 11
 ततस्तलं^(त) च लं नाम शक्तिराप्तिभूत^{मि}म् ।
 नागानां स्वस्ति कादीनां निवासस्तत्र कीर्तितः । 12
 दानवाधिपतीनां च तत्रैव निरुयाः कृताः ।
 रोचनहिरण्यक्षद्भृतीनां महात्मनाम् । 13
 ततस्तलमित्युक्तं पाताळं पी... भूतलम् ।
 तस्य चोर्ध्वं तु सर्वेषां भ्रमयन्वितं स्थितिः । 14
 अरुणाधिपतिस्तत्र कालमेमिमहत्फरम् ।
 चारुचामीकरमयं वैजतेयस्य स्म । 15
 ततश्च निश्चलं नाम पाताळं रत्नभूमिकम् ।
 तस्मिन् स्म^{स्म}हंतको नाम चयनश्च कृतालयः । 16
 तारको गि कुरुस्तस्मिन् नाटनादूलीद दानवः ।
 दिवसं निकृतावासाः बहुदशकुतयैव च । 17
 पाताळं वितलं नाम कुक्कुडितितलं ततः ।

कम्बला स्वतराजाणां सहितो यत्र विवृतः । 18

महाजंभहयग्रीवप्रभृतीनां महात्मनाम् ।

वीराणां मसुरेन्द्राणां निवासरतत्र कीर्तितः । 19

कुण्डं क्षिति तलं तस्मात् पाताळतलसंक्षिप्तम् ।

शङ्खकर्णमहाकर्णनमुचीनां निकेतनम् । 20

पाताळसप्तकादूर्ध्वं सप्तद्वीपा महीस्थिता ।

समुद्रैस्सप्तत्रिंशुक्ता पर्वतैस्सप्तलंकृता । 21

जम्बूद्वीपः वृक्षुर्मध्ये लङ्काद्वीपस्तथोत्तरे तो बहिः ।

त्रितयश्शाल्मलीद्वीपः कुशद्वीपश्च तद्वहिः । 22

क्रौञ्चद्वीपश्च परतः शाकद्वीपश्च तद्वहिः ।

परतः पुष्करद्वीपः सप्तमः पारिकीर्तितः । 23

क्षारोद्देक्षुरसाक्षौ च सुकोदक्ष्य घृतोदधिः ।

तद्वृतक्षीरपूर्णश्च स्वादुतरस्सप्तमस्स्मृतः । 24

सप्तद्वीपसमुद्राणां द्विगुणं द्विगुणोत्तरम् ।

आयामविस्तरो ज्ञेयो नियुक्तः परमस्स्मृतः । 25

हिमवान्हेमकूटश्च निषधश्चेति दक्षिणः ।

नीलश्चेतस्त्रिशृङ्गी च मेरुः उत्तरतश्चित्रयः । 26

मध्ये मेरुस्थितेषण्णां जम्बूद्वीपश्च स्य मध्यतः ।

माल्यवान् पुरतो ज्ञेयः पश्चिमे गन्धमादनः । 27

एते पर्वतराजाणां जम्बूद्वीपे नव स्थिताः ।

॥ २४ ॥
 पुष्कराद्युपमद्वयस्थपर्वतो वलयांकुतिः
 ॥ २९ ॥
 एकास्थितसमन्ताच्च नामतो मानसोत्तरः
 बहिरेकक्षिलानाम^{स्या} स्नादुदस्य व्यवस्थितः
 ॥ ३० ॥
 उर्वो करतलाकारा काञ्चना परिमण्डली
 आरुद्रसन्निवेशां तु विनिष्ठा विविधा क्षितौ
 ॥ ३१ ॥
 तस्य प्रमाणा निर्दिष्टा दशकमेष्टियोजनकोटयः
 लोकालोक इति ख्यातस्तत्पर्यन्ते समन्ततः
 ॥ ३२ ॥
 स्थितो हेममयः श्रीमान् अचलः परिमण्डितः
 योजनानां सहस्राणि दृशे बूर्ध्वं समुच्छ्रितः
 ॥ ३३ ॥
 तान् देव हि विस्तीर्णं तदूर्ध्वं आनुमान्यतः
 प्रकाशय ततोऽत्रिः^{स्यति} परितापे विह्वलः
 ॥ ३४ ॥
 लोकालोक इति प्रोक्तः ... चलो महान्
 ... कालोकं समाम्नातेऽथ भूलोकः परिकीर्तितः
 ॥ ३५ ॥
 गन्धर्वयक्षरक्षोभिः पिशाचैश्च निषेवितः
 मानुषैः पशुभिश्चैव मृगैः पक्षिसरीसृपैः
 ॥ ३६ ॥
 स्थावरैर्विविधाकारैः शूतैरेतैस्तु षड्विधैः
 भूलोकतो भुवर्लोको यावदादित्यमण्डलम्
 ॥ ३७ ॥
 अन्तरेता वसन्त्यास्मिन् वसुधुद्रदिवाकरः
 आदित्यमण्डलादूर्ध्वं प्रोक्तं स्वर्लोकमभ्रुवात्

	विमानकोटयस्तस्मिन् अष्टाविंशतिरासते	1 38
	मेदी श्रुतो विमानां सर्वेषां मुपरि ध्रुवः	1
	उह्यन्ते यत्र बन्धानि क्रमेणानिलमण्डलेः	1 39
	योजनानां महीपृष्ठादूर्ध्वं पञ्चादश ध्रुवात्	1
	नियुतान्यनिलस्कन्धारस्य तास्मिन्नन्तरे स्थितेः	1 40
	पृथिव्यां प्रथमस्कन्धः स्थितः श्रामे ^य मण्डलान्	1
	आवहो नाम मेघानां व्यूहानां वाहनीनि कृत्	1 41
	द्वितीयः प्रथमं वहं नाम निबन्धस्सूर्य मण्डले	1
	तृतीयश्चोद्गहोपायः स्कन्धद्वन्द्वोः प्रतिष्ठितः	1 42
139	चतुर्थस्संवहस्कन्धः स्थितो तद्वत्त्र मण्डले	1
	ग्रहेषु पञ्चमस्कन्धो विवहः परिकीर्तितः	1 43
	स्कन्धः परिवहः षड्धु स्थितस्सप्तमिमण्डले	1
	वायुः परिग्रहो नाम निबन्धस्सप्तमे ध्रुवे	1 44
	करोत्युत्प ^{त्} तनादीनां वर्षण्यादीनिचावहः	1
	उपरिष्ठान् पुनष्पण्णां विमानावाहनक्रिया	1 45
	योजनानां ध्रुवान्कोटिं महर्लोकसमुच्चितः	1
	विनिवृत्ताधिकाराणां माधिवासो महात्मनाम्	1 46
	विंशतिः कोटयोष्टौ च श्रु रणा माधिनारिणाम्	1
	जनास्स्वर्लोकमागत्य निशेगात्पद्मजन्मनः	1 47
	स्थित्वा मन्वन्तरं तत्र स्वव्यापारे वस्ताधिते	1

- आरोहति महालोकं मागच्छन्ति परेजनाः । 48
- ब्रह्मणो दिवसेनोक्तं देवमाणीश्वरतुर्दश ।
- क्रमेण कृत्वा कर्माणि महालोके वसन्ति ते । 49
- कोटिद्वयं महालोकाः जनलोकं समुच्छ्रितः ।
- साध्यानामसुरा तस्मिन् वसन्ति सुखिनस्सदा । 50
- योजमानां तपोलोकश्चतस्रः कोटियोजनाः ।
- प्रजानां पतयस्तत्र मानसांश्च ब्रह्मणस्सुताः । 51
- सत्यलोकस्तपोलोकात्कोटिषट्कं समुच्छ्रितः ।
- 139 a आस्ते दंष्टृतस्तत्र सुराणामीश्वरैर्विशदं । 52
- ब्राह्मलोकादिषुलोको द्विगुणेन समुच्छ्रितः ।
- विस्तारेण तदर्धश्च दिव्यभोगसमन्वितः । 53
- विष्णुलोकाच्चिरतः श्रीमच्छिवपुरं महत् ।
- द्वात्रिंशत्कोटिविस्तीर्णं तदर्धेन समुच्छ्रितम् । 54
- सूर्यायुतप्रतीकाश्च विमानैस्सर्वगामिकैः ।
- अनेकाकारविन्यासश्च नान्युपशोभितैः । 55
- मणिमुक्तादिभिर्दिव्यैस्तत्तज्जंबूनदप्रभैः ।
- सहस्रशतहोमैश्च तदर्धगुणभूमिकैः । 56
- अप्सरोगणैश्च अलस रोगेण संकीर्णैः सर्ववायुसमन्वितैः ।
- गीतवृत्तस्सोपेतै रप्यमेयगुणान्वितैः । 57
- मनोजवैस्संख्येयैः परिवारसमन्वितैः ।

	कुब्जैरर्धचन्द्रैश्च दण्डान्चामरश्रुषितैः	1	58
	मणिमुक्तावितानैश्च छत्रैश्चर्मणिदण्डकैः	1	
	सर्वरत्ननिर्दिष्टैर्मुक्ताहारैश्चशोभितैः	1	59
	महासिंहासनेर्दिष्टैश्चसर्वरत्नविश्रुषितैः	1	
	कनित्पुष्पगृहैर्वाप्तमसंख्येयगुणाधिकम्	1	60
	सदापुष्पफलैर्वृक्षैःकचिद्व्याप्तं मनोरथैः	1	
	पुष्पोद्यानेर्मनोरथेर्दिव्यगन्धगुणान्वितैः	1	61
140	अमृतस्यन्दिनीशिश्वतदीशिरुपशोभितम्	1	
	हेमरत्नशिखावाज्यो सोपानैस्सफटिकप्रभैः	1	62
	सितरत्नासितैःपीतैश्शुक्लवर्णैस्सुगन्धिभिः	1	
	पद्मवर्णैस्तु मृदुभिःपद्मैश्शोभन्ति काञ्चनैः	1	63
	सदाविकसिताम्लानैःश्रीमद्भिःपद्महस्तकैः	1	
	दशोदाहृद्दहस्तैश्चविंशद्दहस्तैश्चशोभनैः	1	64
	नाकैर्मरतकप्रख्यैःपत्रैश्चसुमनोहरैः	1	
	पूर्णानीलोत्पलैश्चान्यैःदीर्घिकाश्चकनितकनित	1	65
	सिंहव्याघ्रमृगैर्दिष्टैर्गजवाजिरत्नान्नैः	1	
	गोमुखैरुष्ट्रवक्त्रैःनानाविहगरूपिभिः	1	66
	एकवक्त्रैर्द्विवक्त्रैश्चबहुवक्त्रैरवक्त्रैः	1	
	एकपादैर्द्विपादैश्चबहुपादैरपादकैः	1	67
	एकहस्तैर्द्विहस्तैश्चबहुहस्तैरहस्तकैः	1	

- एकनेत्रे द्विनेत्रे रूप बहुनेत्रे रनेत्रकेः । 68
 वामनेत्रे द्विनेत्रे मुखे द्विनेत्रे महेन्द्रः ।
 महाकाये महानासे महाकर्णे रकर्णेकः । 69
 माना रूपा कृतिधरे नानाशरण भूषितैः ।
 नानावेषधरे दिव्यैः कामरूपे महबलैः । 70
 नानाप्रवाह संयुक्तैर्नानाशास्त्रविशारदैः ।
 असंख्योत्तैर्गणैर्व्याप्तं स्त्रयश्चान्यैस्तथाविधाः । 71
 कुब्जा नाममका दीर्घाः परदेहां परानमाः ।
 मुण्डाश्च विकटारस्थूलाः कराळाः विद्वन्नासिकाः । 72
 लम्बोदरा दृस्वभ्रुजाः दृस्वजंघोरुन्मसिकाः जानकाः । 73
 मृगेन्द्रवदना श्चान्ये गजवाजिमुखास्तथा ।
 हृस्वाकुञ्चितकेशाश्च सुन्दराः प्रियदर्शनाः । 74
 अन्याश्च कामरूपिण्यः कोटिः परिचारकाः ।
 बहिरन्तः प्रकाराश्च रमन्ते सर्वभूमिषु । 75
 विचित्रभूमयस्तत्र वज्रवैद्यसप्रभाः ।
 क्वचित्सुवर्णसंकाशाः क्वचिन्मरतकप्रभाः ।
 स्फटिकाश्चैन्द्रनीलाश्च पद्मरागनिभाः क्वचित् । 76
 चन्द्रमण्डलसंकाशाः क्वचिद्वर्णिवरप्रभाः ।
 आम्लानैः पञ्चवर्णैश्च महापद्मैरलंकृताः । 77
 क्वचिच्च विविधैरन्यैः कुसुमैरुपशोभिताः ।

एवं विचित्रवर्णां श्रुमयोतीवशोभिताः।

1 78

रमन्ते यासु स्ति स्तुमिता रस्त्रीतिरसार्थं विवाश्रिताः।

मीलोत्पलदलश्यामाः पद्मपत्रायतेक्षणाः।

j 79

तप्तचामीकराकारा शुद्धश्यामास्तथापराः।

प्रियङ्गुश्यामगौराश्च दिव्यगन्धामनोरमाः।

1 80

कुशोदरारसुजपनाः स्वरूपास्तुप्रियाः प्रियाः।

मन्तमार्तंगगामिन्यः स्तनभारविनामिताः।

1 81

141

मदालयास्तुकेक्षाश्च सर्ववियवशोभनाः।

चित्रवस्त्रपरीक्षिताः दिव्याभरणभूषिताः।

1 82

सल्लपोक्तापल्लुशलाः गीतवाद्यरतिप्रियाः।

दन्तान्च वारं च्छित्तगण्डदेशा-

स्वात्मप्रभाभानितगात्रयष्टयः।

सम्पन्नस्वाभाविर्लेयुपजनात्सुरतप्रभावे

प्रहृष्टचित्तरमयान्तिनार्याः।

11 83

नृत्तप्रयोगैर्मधुरैश्च गेयै-

स्तत्राभिवन्द्यैर्विविधैश्च वाद्यैः।

हास्येतिरम्यैर्लोकाचनविभ्रमैश्च

क्रीडाप्रयोगैर्विविधैस्तथान्यैः।

11 84

इति सर्वगुणोपेतैरस्त्रीविशेषैर्मनोरमैः।

असंख्यातैः पुरं व्याप्तमेश्वरस्य समन्ततः।

1 85

(महत्)
तस्माद्येन कृतो भद्रमीश्वराय तनं हमत

शुद्धस्फटिकसंकाशां स्थानमाद्यमुमापतेः

तत्रास्ति भगवा . . यः पूज्यमानो गणेश्वरैः

सिद्धेश्च स्थानसंप्राप्तैः ब्रह्मविष्णवग्निवायुभिः

इश्वराय तनं ^{स्या} श्रीमाम्भर्मबुधस्थितः

यस्मिन्बुधश्च परं . . . गोमातरस्तद्वत्था

गोलोकशिवलोकश्चाप्येक एव ततः स्मृताः

(वरुणा) रुद्रलोकस्य गोलोकस्यापि तदुणाः

बन्धा भद्रा - च सुरभिः सुशील . . दा

1/4 la इति गोमातरः परं शिवलोके व्यवस्थिताः

एता . . धात्र्या सर्वलोकस्य मातरः

तर्पयन्ति जगत्कृत्स्नं दिव्यमात्मरसाम्

. . पतीर्य शिवस्थाना दीश्वरे च्छावश्शानुगाः

उपकाराय सर्वेषामिदं लोकं समाश्रिताः

तृणानि श्वदन्ति वसन्त्यरण्ये निवन्ति तोयान्यपरिगृ . .

दुहन्ति बाह्यन्ति पुनन्ति पान्ति गवां रक्षेः जीवति जीवलेकः 93

कुतस्तेषां हि पापानि येषां ग्रहमलंकृतम्

सततं बालकसाभिः गो . . श्रीभिर्विव स्वयम्

ये कुर्वन्ति गवां भक्तिं तृणतोयप्रदानतः

प्राणशंरोपणाश्च गवां लोकं व्रजन्ति ते

दृणतोयप्रदेशेषु नीत्वा यत्रैव मातरम्

ये रक्षन्ति सदा गोपाः शिवलोकं व्रजन्ति ते

ये शिवाय गुरोर्वपि गां प्रयच्छन्ति अर्क्षितः

ते मोदन्ते शिवे लोके भोगैः भोगैः कल्पायुतं वराः

निवेद्य गोरसं भक्त्या शिवाय शिवयोगिने

सर्वान् लोकानवाप्नोति शिवलोके महीयते

इह लोकसुखार्थाय परलोकसुखाय च

सर्वस्वेनापि गास्तस्मादधीत विपाक्षितः

अहो सुमहदाश्चर्यमहो सुष्ठु सुश्रोत्रिणम्

यत्पवित्रं च मृषं च गोरसंपुष्टिविवर्जितम्

गोमात्रा निर्जितो लोको मृष्टाङ्गागो मर्ता र्जिताः

गोमात्रा निर्जितं स्वर्गं समस्तं गोमतं जगतम्

गावो धनं मनुष्याणां गवां च धनमुत्तमम्

गावो येषां महे नश्युः अबन्धुश्च तद्गृहम्

स्पृष्टाश्च गावश्शमयन्ति पापं

दन्तास्तु गावस्त्रिदिवं नयन्ति

संरक्षिता गोपनयन्ति विन्तं

गोत्रिणं कुल्यं शिवमास्ति निश्चितम्

संपन्नमग्नाति ददाति नित्यं

पापापहं मित्रविवर्धनं च

142

स एव साम्यं परिभुज्यते व

गोत्रिर्न तुल्यं शिवमस्ति किञ्चित्

॥ 104

तृणानि शुष्काणि रसे चरित्वा

पीतानि तोयानि न्यमृतं स्रवन्ति

1

यद्गोमयाद्यैश्च पुनन्ति लोकान्

गोत्रिर्न तुल्यं शिवमस्ति किञ्चित्

॥ 105

सदान्न लोके परमं पवित्रं

गवां रसं च पुष्टिविवर्धनञ्च

1

अग्नौ युक्ता विवर्धन्युक्त

मिष्टं शिवं ये शिवमल्पयन्ताः

॥ 106

गोमातृशालां यः कुर्यात्सुदृढामिष्टकां यमम्

1

142a

मृत्पिण्डकाष्ठाकुड्याभ्यां स गन्धान्विताम्

॥ 107

ना विधामे गवाक्ष्य . . . रसमल्पकृतम्

1

पश्चाद्गुह्यैव कर्तव्यं उच्चैर्देवगवाक्षरम्

॥ 108

वक्ष्ये वंशाविद्वतेः कोटि कृत्वा समं दृढम्

1

.. मथः प्रदातव्यं येन मूत्रमधो व्रजेत्

॥ 109

गोमयं तद्वत्वाक्ष्य क्षित्वा दूरं पुनर्नयेत्

1

अवलीर्याश्रसा सर्वं धूपयित्वा समंततः

॥ 110

कृशा वृद्धादुराणां च पृथक्पाकं प्रकल्पयेत्

1

(क्षित्वां)

हृद्धान्यवाल् वृद्धमम वत्सानामितरेषां पृथक्शवेत्

॥ 111

- १४३ दद्यात्सस्वाह भ. द्वाणां निवासश्च प्रकल्पयेत् १
 परिधत्स्त्रवन्ति सौरभ्येन वसन्ति च रमन्ति च १ ॥ ११२
 ब्रह्माणमिह्वरं विष्णुं गोक्षांलाशां सदा यजेत् १
 विन्यस्य पूर्ववदनं वक्षात्कुर्ये गवाक्षरे १ ॥ ११३
 सिंहाखुदां महाकुर्जं पञ्चसन्धातिमातरम् १
 विष्णेशं सोमनन्दीं च पूर्वादिभ्यश्च विन्यसेत् १ ॥ ११४
 नदी तटदद्यात् श्वत्थं बिल्वं वल्मीकमृत्तिकाः १
 पञ्चगव्येन संशोज्य देवात्पिण्डे प्रकल्पयेत् १ ॥ ११५
 द्वारे गवां गवाक्षाभ्यां मृदाकार्यौ सुशोभनौ १
 सन्धीश्वर महाकायौ वृषांश्चोच्चैर्नहिरुस्थितम् १ ॥ ११६
 ईदृशस्सवृषेन्द्रस्यात् सर्वत्रयविशोभनौ १
 प्रीतौ दर्शनं भावेन गवां स्युस्तादृशाः प्रजाः १ ॥ ११७
 अष्टम्यास्तं मनः कृत्वा शोभनं च प्रकामतः १
 स्वस्ति वाच्यं ततश्चाग्रे प्रधानानि निवेशयेत् १ ॥ ११८
 इति यः कारयेद्भक्त्या गोमातृगृहमीदृशम् १
 स विष्णुयादुः पापानि क्षिप्रलोके महीयते १ ॥ ११९
 बालसूर्यप्रतीकाश्च ससर्वकामसमन्वितैः १
 काञ्चनेर्ध्वनेर्दिव्यैस्सर्वरत्नोपशोभितैः १ ॥ १२०
 सप्तभूमेः पुरवरेक्ष्मातसंरगेर्यथेष्टितैः १
 प्रत्येकमपि दिव्येन स्त्रीसहस्रेण संयुतैः १ ॥ १२१

एतैरन्यैश्च विपुलैर्महाभोगैर्यथेप्सितैः ।

क्रीडते तत्र पुण्यात्मा यावदानन्दतारकम् । 122

ततः कात्मात्परिश्रष्टः कमल्लोकमवाप्नुयात् ।

हरिब्रह्मादिलोकेषु तेदन्ते मेमुमूर्धनि । 123

तस्मादपि च्युतः कात्मान् ^(तं) प्राप्नुयादुत्तरान्कुरुन् ।

ततो भारतवर्षेऽस्मिन् राजाभवति धार्मिकः । 124

स्वरूप . . . नगक्षीमान्तरवक्त्रागमनवितः ।

ततः पा . . . सनाथो जयह्वे मा . . . तेषुनः । 125

यस्मिन्ग्रीष्मे गवां गोष्ठे जलाशयस्तमीपतः ।

143a कुर्याद्दुष्कालस्थाने तत्रैकात्मा निरं नयेत् । 126

गवामेकत्र संसू .

तस्मादेकत्र वसतिश्चिरं जीव्य प्रकल्पयेत् । 127

नान्यस्थानं यदा पश्येत् गवां जीव्य सुखोन्नतम् ।

पूर्वमेव गवां स्थानं शोध्य यत्नाद्दिने दिने । 128

अशोध्येत गोवाशमात्मीयं वा परस्य वा ।

संप्रदाय गवां शौरेयं शिवलोके महीयते । 129

दुःखं कृत्वा लभे दुःखं सुखं कृत्वा सुखं लभेत् ।

तस्माद्धि सर्वतत्वेषु सुखार्थं सुखमानयेत् । 130

अप्येकक्षणमुत्पाद्य सुखमार्तस्य हेहिनः ।

प्राप्नोति सुखं हृत्शौख्यमवकोटि शिवे पुरे । 131

तस्माद्वां-चारये द्वीप्से जलवृक्षतृणान्विते

1

वर्षा^(स्व)सृकृद्दमे स्थाने गिरिपृष्ठसमीपतः

1 132

हेमन्दे यदिवाकाशे रात्रौ^(ले) च प्रसरन्त्येत

1

निस्तृणेऽपि ~~न~~ जनां स्थाने वसदेण धृतिं त्रिवेत

1 133

ग्रीप्से निवासयेद्वां-य स्वादुतोयं महिद्धितः

1

क्षारश्चरुस्सलिलं क्षारं ग्रीप्सादन्यत्र शोत्रितम्

1 134

एवं यः पाययन्गान्तु सगोपक्षार आतसः

1

144

सर्वपापविनिर्मुक्तो^{विनि} बल्लोके महीयते

1 135

~~यस्मा~~ स्तंभारयु गोष्ठमध्ये कनितकनित

1

कण्डूयमार्थं निरवनेत द्विबल्लोके सगच्छति

1 136

अनाथान्दुर्बलास्वर-थांशो गादि परिपोडितान्

1

मृतवत्साल्पदुर्ग^{र्ग}धाक्ष मातृभिः परिवर्जितान्

1 137

स्वकीयान्परकीयान्वा वत्सान्यः परिवानयेत्

1

निधूय सर्वपापानि द्विबल्लोके महीयते

1 138

दुर्बलोद्धते प्राप्तान् ये वत्सान्क्षीरजीविनः

1

विपीडयन्ति पापिष्ठाः पच्यन्ते नरकेषु ते

1 139

निश्वासन्ति गृहे येषां ह्युमाना कुप्याग्निना

1

निर्दधुर्निर्दयैर्वत्साः पच्यन्ते नरकेषु ते

1 140

विक्रोशन्तः कुप्याविष्टाः कुप्यन्तः षोडशतालुकाः

1

नरकाग्ने प्रयच्छन्ति वर्षकोटिशतं नराः

1 141

- नरके च यस्तु निर्मुक्ता रसाव शेषेण कर्मणा ।
 यत्र तत्राभिजायन्ते तत्र तत्र कुशुक्षिताः । 142
 योनि कोटि सहस्रेषु परिक्रम्य कमात्पुनः ।
 मनुष्ययोर्न जायन्ते हरिदाः परतन्त्रकाः । 143
 तस्मान्न पीडयेद्देहसानं नृप ।
 तद्गिरिं नदुहेत्पुनः । 144
 नैमासी न दुहेत्पुनः न तु मांसं तदर्थकम् ।
 (अ) न तस्मान्न वत्सानां बलात्सतुं नृजयेत् । 145
 मं समम् ।
 मधुनापनयं धूमं कुर्यात्कण्डूयतं तद्वथा । 146
 क्रिमिरोगं कुप्यादिभ्यः सर्वयत्नेन पालयेत् ।
 य एवं बालवत्सानां मुपकाराय वर्तते । 147
 इहाप्नोति धनं सौख्यं परत्र च शिवं पुरम् ।
 आमं भोक्तु गृहं प्राप्तं वृषति यस्मात्सुन्दरेत् । 148
 कुलैकविंशमुत्तार्य शिवलोके महीयते ।
 यस्तु द्विजः प्रयत्नेन कामभोज्यान् सुमुन्दरेत् । 149
 प्रतिग्रहादुपायेन शिवलोके महीयते ।
 यः प्रहृष्टात्सुधवक्त्रं शिवं दृष्ट्वा महावृषम् । 150
 विस्तीर्णो रस्कमुच्चैः च समुन्नतबुद्धिर्कटिम् ।
 ऊर्ध्वकूच्छतं भुङ्गाग्रमल्पशृङ्गं नरं तथा । 151

	स्थूलाग्रश्च ^{कु} मुक्तं वा सर्वविद्यवशोभितम्	1
	स्तन्नित्रैश्च कुरुमेः कुङ्कुमाद्यैश्च वर्णकैः	1 152
	यथाशोभं समारुह्य निभवे . . जयेत्	1
	वृषं मणिरथोपेतं घण्टा ^{या} चामरकान्वितम्	1 153
	स्वास्तिर्करार्धचन्द्रैश्च नानारत्नैश्च शोभितम्	1
145	अष्टाङ्गुलप्रविस्तीर्णं हेमपट्ट - . .	1 154
	राजतं चर्मणा वापि मानामुरशि निन्यसेत्	1
	तद्विध्यापुष्पमालं च पुच्छान्तर ^{कु} . . त्रिताम	1 155
	नानाभरणसंयुक्ता मुद्राश्च . . प्रलाम्बिनीम्	1
	हेमराजतराङ्गि वा नानारत्नोपशोभिताम्	1 156
	कायं शृङ्गद्वयं तस्य सवस्त्रं चामरान्वितम्	1
	पट्टं क्षिरशि सौवर्णं चन्द्रं . . श्रूषितम्	1 157
	चामराश्च पत्रैश्च लक्ष्मीयाद्रत्नसंयुतम्	1
	जैवेयकेन दिव्येन नानारत्नोपशोभितम्	1 158
	घण्टां कार्श्या म . . धित सुस्वनाम्	1
	रत्नैश्च सौवर्णकाद्यैश्च केयूरसंगदं श्रूषितम्	1 159
	पट्टवस्त्रैर्विचित्रैश्च यथाशोभमलंकृतम्	1
	निमानन्द . . वाद्यादिमङ्गकैः	1 160
	दोष्युश्च मानचमरैः शिवाथ विनिवेदयेत्	1
	यान . . णामसंख्यानात् (त) तत्प्रसूतिकुलेषु च	1 161

यते

- न संचमाहुः यकं लोकं मागच्छेत् पुनरश्नुवम् 1 162
- 145a ज्ञानयोगं समाशास्य तत्रैव स विमुच्यते 1
- ए 1 163
- सत्सिद्धां मनसः प्राणां बहुक्षीरदुहां च गाम् 1
- माताशरणसंयुक्ताः पूर्वं शोभासमन्विताः 1 164
- पूज्यः जक्षैव गोकुले 1
- इत्येवं यः प्रदद्यात् वृषेन्द्रं शिवगोकुले 1 165
- सपूर्वेत्तिकं लभते पुण्यं वृषदा 1
- सद्गुणोपेतमनस्वाहं शिवाश्रमे 1 166
- दश धेनुप्रदत्तस्य फलं शोभनमाप्नुयात् 1
- उत्पाद्य सस्यानि तृणं चरन्ति 1
- शूयस्मलिलं पिबन्ति 1 167
- आहारपीडां प्रवदन्ति किञ्चित् 1
- अहो वृषेजिह्विति जीवलोकेः 1
- वृषाणां वृषमारूढाः येचरन्ति नराधिमाः 1 168
- ते महाप्रक्यं यावत् पश्यन्ते नरकेषु 1
- वृषपृष्ठेन गच्छन्तः शनैः ज्ञात्वा सदा नृपः 1 169
- नवा रदे मपेक्षेत पापं तस्मात् पि तत्स 1
- ये वृषा धुभिर्मुक्तास्त्रिशूलाङ्गाश्चि नं प्रति 1 170
- तान्वाहयन्ति ये मूढाः पापाचारनराधिमाः 1

146

ते महाप्रलयं यावद्दशेषनरकादिषु

पच्यन्ते विविधैर्घोरैः पत्नीपुत्रादिसंबन्धैः (त)ः

राज्ञां तु विषये यस्य मन्तश्च नराधिमाः

वृषान्वहन्ति पापिष्ठाः पापं तरयापि तत्समम्

तरमान्निवारयेद्राजा वाद्यमानान् जनेर्वृषान्

अन्यथा प्योरेषु नरकेषु च तत्स्वयं ..

वाह्यमानान्वृषान्शूषो विवर्धस्वर्गमाप्नुयात्

इहाराज्यं धनं सौख्यं मायुः कीर्तिश्चिन्तं सुतान्

यश्च पापविशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं स ते

वृषैकादशकं दत्वा वृषं रक्षेच्च मातरम्

.. कैकां रक्षणं कुर्यात् गोरूपाणां शतं शतम्

वर्धते च सुरगेनैव चरन्ति समरन्ति च

गो ब्राह्मणं प्रनिरक्तं स दन्तेतरतस्तथा

तरमात्रं विरक्ता गाश्च चारयेत्पाकयेति च

गोभिर्नैकत्र रक्षारथा ददम्यासंवाह भर्तुं काः

अभिद्वान्ति ये गास्संयुताभि नश्यं .. येष्वेव

शरद्विभे च मद्योद्घं धायायां विविनेशयेत्

चारयेत्

एवं प्रनिरक्ता गावः सदा कृत्यासु पालयेत्

146a

.. पातकेस्सर्वे शिवलोके महीमते मवाप्नुयात्

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

ये	जनाः	1 181
(विदन्ति)		1
ते विदन्ति महाभोगान्तराशिवपुरे निरम्		1 182
ये शिवाक्षमतीर्थानि श्रद्धया यान्ति मानवाः		1
ते वसन्ति महाभोगे दिव्ये शिवपुरे		1 183
ये दानं शिव श्रक्तेभ्यः प्रयच्छन्ति विपश्चितः		1
ते क्रीडन्ति महाभोगे नित्यं शिवपुरे नराः		1 184
स शिवः परिपूर्णत्वात्किञ्चिदर्थं समीहते		1
किन्तु तन्नाममात्रेण दत्तं भवति चाक्षयम्		1 185
दानेनानेन भगवान् प्रीयतां मे स्मक्ष शिवस्सदा		1
इत्युक्त्वा वमर्षिभ्यो दानं स्यादक्षयं फलम्		1 186
यस्तूष्णं पूजितं विस्तीर्णं दद्याद्दत्तमपूर्वकम्		1
मृदुचर्मकृतं वापि सितवस्त्रावकुण्डितम्		1 187
कुण्डलाजिनोपरिच्छन्नं पुष्पधूपादेवासितम्		1
शिवज्ञानात्रियुक्ताय श्रद्धया विनिवेदयेत्		1 188
यस्तूष्णं वस्त्रतन्तूनां रोम्भां संरन्ध्रानि आवति		1
तावद्वर्षसहस्राणि शिवलोके महीयते		1 189
शिवकुट्टिभ्य यद्भूयं यः प्रदद्यान्तदर्थिने		1
शाकमूलफलार्घ्यं वा तस्य पुण्यफलं शृणु		1 190
यावत्सा	दीनां संरन्ध्रपत्रफलेषु च	1
तानवर्षसहस्राणि शिवलोके महीयते		1

- शिक्षां सव्यञ्जनं दत्त्वा शिवशक्त्या भक्तिः । 191
- वर्णलक्ष्मं महाभोगे शिवलोके महीयते ।
- दृष्टव्यं शिक्षपूर्णं वा शिक्षापात्रं सुशोभनम् । 192
- दद्याच्च शिवशक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ।
- वर्णकोटिशतं दिव्यं महाभोगे स्वयम्भितः । 193
- स्थित्वा शिवपुरे देही तस्यान्ते स महीपतिः ।
- सुशीतलेन तोयेन शिवशक्तं पिपासितम् । 194
- तर्पयित्वा शिवलोके वर्णलक्ष्मं प्रमोदते ।
- कलशं कर्कशं युक्तं वस्त्रपूतानुपूरितम् । 195
- प्रदद्याच्च शिवशक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ।
- सुहृदस्फटिकसंकाशं विमानं स्वर्गगामिकैः । 196
- संप्रदद्याच्च शिवलोके वर्णलक्ष्मं प्रमोदते ।
- पालाशपद्मपत्रैर्वा यः कृत्वा पुटिकानि तु । 197
- प्रदद्याच्च शिवशक्त्या तस्य पुण्यफलं लभेत् ।
- यस्ताम्रपात्रं सुकृतं प्रदद्याच्च वयोगिने । 198
- पात्रस्य दानस्य हस्तस्य फलमाप्नुयात् ।
- वयोगिने । 199
- कोटि कोटिसकलपानां शिवलोके महीयते ।
- सौख्यं शिवमुद्दिश्य ये भक्तं शिवधार्मिकम् । 200
- भोजयित्वा ।

- पूरितं शान्तं शान्त्या शान्त्या च पूजयेत् । 201
 सप्त दिव्ये महा भोगे शिवलोके महीयते ।
 त्रिशूलपाणे यो शक्त्या वहते शिव । 202
 त्वा प्रयत्नेन शिवलोकमवाप्नुयात् ।
 भोजयेच्चक्षुष्या शक्त्या यश्चिवाग्रहचारिणम् । 203
 स भोगैः क्रीडते दिव्ये शिवलोके व्यवस्थितः ।
 यश्चिवाश्रमस्थं ग्रन्थं भोजयेच्छुभः । 204
 विपुलेस्तमहाभोगेः क्रीडन्निच्छिवपुरे वसेत् ।
 शिवाश्रमवनस्थं यः कन्दमूलफलैर्यजेत् । 205
 दिव्यान्प्राप्नुयाद्भोगान्निश्चरन्त्य पुरे स्थितः ।
 एकं पाशुपतं शक्त्या पूजयित्वा प्रणम्य च । 206
 नानाविधैर्महाभोगे शिवलोके महीयते ।
 महाव्रतचरामेकां त्रिज्ञाय प्रतिपादयेत् । 207
 दिव्यैरसुमहाभोगे शिवलोके महीयते ।
 अप्यन्यजमान्यारं शिवभक्तिरतं नरम् । 208
 भोजयित्वा यथा शक्त्या शिवलोके महीयते ।
 नानयोगा बहिष्ठाये लोके सामान्य कर्मभिः । 209
 पूजयन्ति शिवं शक्त्या शिवलोके स ।
 येभ्यः पुरा देवतामाह पूजा ! लोके शिवे ते गोग्रह - 210
 वासनां च ।

सर्वेऽपि तिष्ठन्ति दिवि प्रहृष्टा ।

भवेयुरन्ते पृथ अ
 द्यामेन कृ लोके पुरुषो महान्तो
 तो गच्छतस्सूर्य करात्प्रश्रुत्वा
 एको मुनिर्योगरतस्तथास्थ

प्राणान्प्रियान्यस्तृजतः गवार्थे
 शेन वापि करीषवह्नौ
 मय प्रदानेन तपोत्रिभुजेः
 गतिं प्रयाति स्म सयज्ञसंघैः
 मीजोपि यां गच्छति गो ग्रहेषु
 पाल्याः
 नाप्याः परमासपूजा

लोके ऋबके गो ग्रह सावितानाम्
 सं तिष्ठन्ति निश्च कालं

भवेयुरन्ते पृथिवी स्वराश्च
 ज्ञानयोगेन शाङ्कन्ता ये यजन्ते परमं शिवम्
 ते सर्व दुःखनिर्मुक्ता अ

इत्येतच्चिन्नलोकस्य माहात्म्यं समुदाहृतम्
 गोलोकस्य प्रसङ्गेन तद्भक्तानां समानतः

शिवलोका ब्रह्मैवैयम्

काररथतिः प्रहृतिरष्टमी

148a ईदृशानां तथान्धानां कोट्यो ज्ञेयोऽसहस्रशः ।

सर्वज्ञत्वाप्रधानस्य तिर । 218

न ज्ञेयं प्रकृतेर्मध्यतस्थितम् ।

ब्रह्मणः परमस्थानं पञ्चरागसमप्रथम् । 219

ब्रह्मलोकत्परं ज्ञेयं विष्णोः स्स्थितम् ।

द्वितीयप्रतीकाक्षे महायोगैरलङ्कितम् । 220

विष्णुलोकत्परं स्थानं कुमारस्य महात्मनः ।

*स्वच्छामौक्तिकसंकाशं महायोगसमन्वितम् । 221

सं त्परं स्थानमुमादेव्याः प्रकीर्तितम् ।

तप्तचामीकरप्रख्यमक्षयगुणसंयुतम् । 222

मास्थानाच्चपरमं स्थानमाद्यमुमापतेः ।

दिनकृत्कोटिसंकाशं सर्वकामसमन्वितम् । 223

अप्रमेयगुणं शुद्धमनोपमं सनातनम् ।

सर्वश्रेष्ठं योगैर्विविधैस्समलङ्कितम् । 224

महाप्रवाहसंयुक्तं ससूर्ययुतसमप्रभैः ।

गणैरद्युषितं स्थानमसंख्येयैर्जितत्परैः । 225

हरिहिरण्यगर्भं चैव सुदुर्लभादिनाम्नैः ।

स्तूयते भगवन्नित्यं तत्स्थानप्राप्तिकांक्षिभिः । 226

न दद्यान् रतेऽशान्ते शिक्षाहारे जितेन्द्रियैः ।

प्राप्यन्ते तत्परं द्रव्यं ब्राह्मणैः किल्बिषैः । 227

149

संप्राप्य ~~संप्राप्य~~ सिद्ध्या समस्तकेशवर्जिताः ।

सर्वज्ञः शशुद्धः । 228

पुनः । 229

इति नित्यं विशुद्धं प स्थानमाद्यमुपापतेः ।

दिव्यं श्र । 230

यं संयुक्तः नित्य मक्षयम् । 231

स्वदेवता प्रणीतेन ज्ञानयोगेन ।

। 232

द्वाररूपिणः ।

भवन्ति वक्षि नस्मि द्द्वारस्वभोगानामधीश्वराः । 233

। 234

अप्येक दिवन्त शिव ज्ञान प रायणेः ।

शिव धर्म पर स्सूक्ष्मः । 235

फलं महत् । 236

देहान्ते तेन धर्मेण स्थानमेव मवापुगात् ।

। 237

see calcutta folio 87a
line 3

तत्रार्धशक्तिं तं कालं कीडमानस्सुखं वसेत् । 238

त

श्रष्टस्तिष्ठेच्चिवपुरे सुखी । 239

ततस्तान्मल्लं विष्णुवादि लोकान् प्रा

। 240

वेत्पुनः

ततस्सयोगविधिना पुनर्ध्यायति शङ्करम् । 241

संप्राप्यते

। 242

संप्राप्यते परं स्थानं शिवलोके महीयते
मृते नरेः

। 243

तस्मादन्तर्बहिः

। 244

विनाप्येतत् स्थानमेकं न ज्ञायते

शिवप्रियेण विधिना नान्यैः प्रत

। 245

ततस्स ग्रीणां जनां स्नेतं सुशोभनम्

। 246

पथर्धन

। 247

No. 66014

Palm leaf

Folia 77. (73-149.)

No of Lines Per Page. 7.

Script. Telugu.

Size 16*1½

S. Natarajan

30.7.63

Calcutta folio 87a
last line.

शिवधर्मोत्तरम्.

1. स्कन्दा गस्त्य संवाद रूपम् । श्रीशिवधर्मोत्तरशास्त्रे } 1-11
 षडक्षरमन्त्रप्रभाववर्णनम् । गोषडङ्गविधिर्नाम
 शिवज्ञानफलम् । प्रथमोऽध्यायः ।
 गोषडङ्गविधिः ।
2. विद्यादानविधिस्तत्फलं च । श्रीशिवधर्मोत्तरे शास्त्रे } 12-31
 विद्यादानफलं नाम । द्वितीयोऽध्यायः ।
3. शिवयोगिशुश्रूषाफलम् ; श्रीशिवधर्मोत्तरे } 32-41
 पञ्चमहायज्ञनिरूपणम् ; पञ्चमहायज्ञगुणा-
 तत्र ज्ञानयज्ञेनापवर्गप्राप्तिवर्णनम् । ध्यायो नाम तृतीयो-
 ऽध्यायः ।
4. सत्पात्रैभ्यः शिवयोगिभ्यः दानकर्तुं । श्रीशिवधर्मोत्तरे सत्पात्र- } 42-52
 जायमानफलप्रदर्शनम् । गुणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ।
5. शिवधर्मलक्षणम्, तेषां फल- । श्रीशिवधर्मोत्तरे } 53-58
 वर्णनं च । शिवकर्मणा जायमान- । शिवसंगत्यः
 सद्गतिवर्णनम् । पञ्चमोऽध्यायः ।
6. नरकप्रापकपापभेदनिरूपणम् । श्रीशिवधर्मोत्तरे } 59-69
 पापभेदो नाम । षष्ठोऽध्यायः ।
7. दानफलवर्णनम्, नरकेषु । श्रीशिवधर्मोत्तरे } 70-75
 पापिभिर्भुज्यमानयातनानां । नरकविशेषो नाम
 वर्णनम् । सप्तमोऽध्यायः ।
8. संसारप्रसवारव्यानम् । शिवधर्मोत्तरे } 96-119
 संसारप्रसवारव्यानं । नामाष्टमोऽध्यायः ।
9. स्वर्गनरकस्वरूपवर्णनं । श्रीशिवधर्मोत्तरे }
 तत्कारणभूतपुण्यपापवर्णनं च । स्वर्गनरकचिह्नो
 नाम नवमोऽध्यायः ।

10. मोक्षदायकज्ञानयोगवर्णनम्.

125-14

शिवधर्मेत्तरे ज्ञान - }
योगो नाम दशमोऽध्यायः }

11. पापविशुद्धिकराणां } श्रीशिवधर्मेत्तरे प्रायश्चित्त - 146-154
प्रायश्चित्तानां कथनम् } तत्कथनं नामैकादशोऽध्यायः

12. पातालादि शिवलोकपर्यन्तानां } अन्तिमभागौ }
लोकानां निरूपणम्. } न विद्यते } 155-18
तत्र विद्वेषतो गोलोकवर्णनम् }